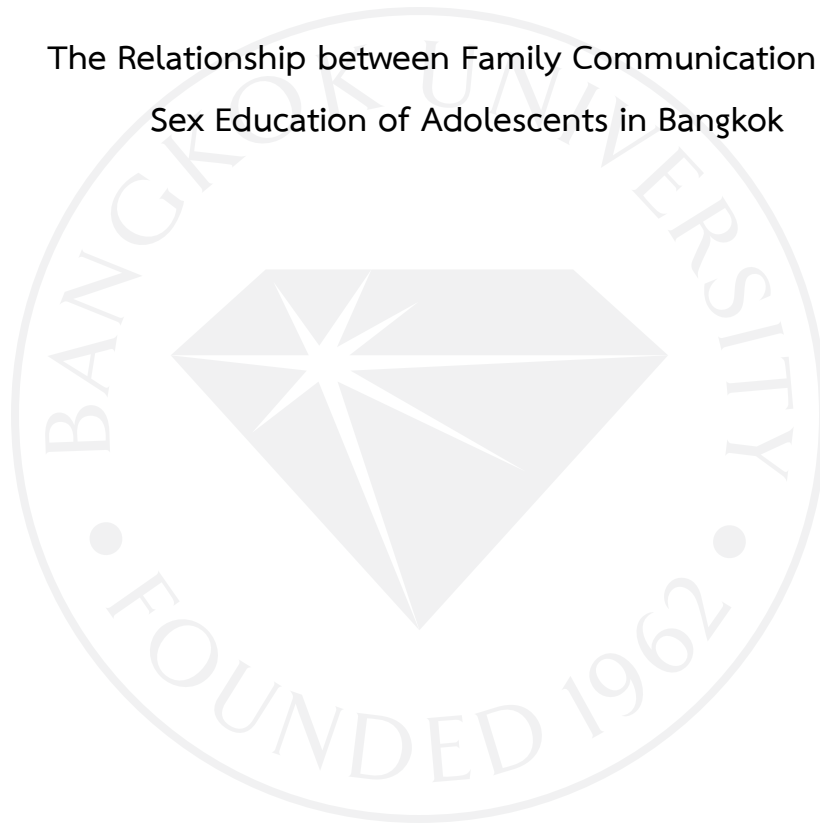


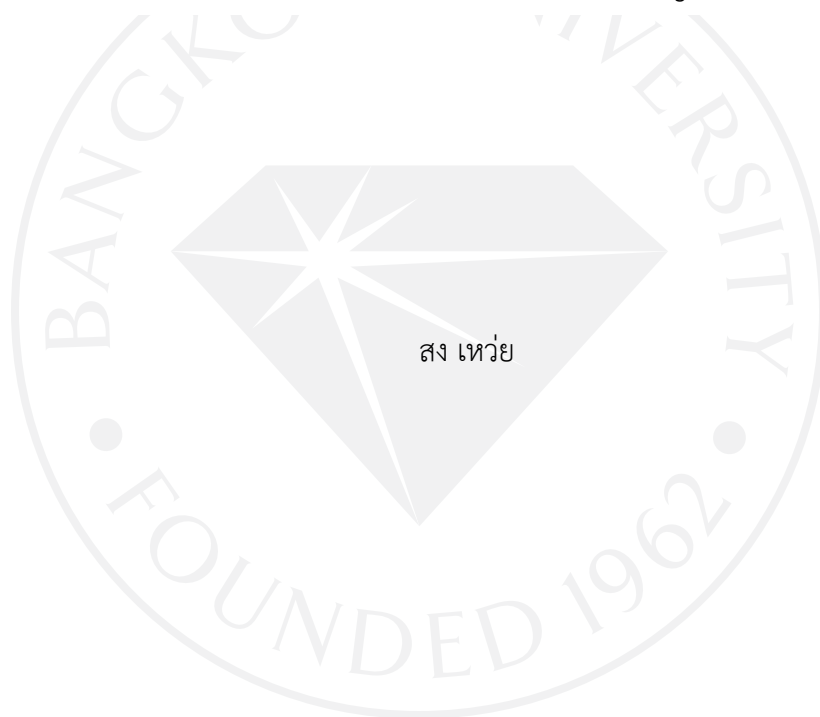
พฤติกรรมการสื่อสารในครอบครัวมีผลต่อการเรียนรู้ด้านเพศศึกษาของ
วัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร

The Relationship between Family Communication and
Sex Education of Adolescents in Bangkok



พฤติกรรมสื่อสารในครอบครัวมีผลต่อการเรียนรู้ด้านเพศศึกษาของ
วัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร

The Relationship between Family Communication and
Sex Education of Adolescents in Bangkok



การค้นคว้าอิสระเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสื่อสารเชิงกลยุทธ์
มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
ปีการศึกษา 2562



©2564

สง เหว่ย

สงวนลิขสิทธิ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
อนุมัติให้การค้นคว้าอิสระเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสื่อสารเชิงกลยุทธ์

เรื่อง พฤติกรรมการสื่อสารในครอบครัวมีผลต่อการเรียนรู้ด้านเพศศึกษาของวัยรุ่นใน
กรุงเทพมหานคร

ผู้วิจัย สง เหว่ย

ได้พิจารณาเห็นชอบโดย

อาจารย์ที่ปรึกษา

(รองศาสตราจารย์ ดร.พรพรหม ชมงาม)

ผู้เชี่ยวชาญ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.องอาจ สิงห์ลำพอง)

(อาจารย์ วิรัตน์ รัตตากร)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

18 กรกฎาคม 2563

สง เหว่ย. ปริญญาโทศาสตรมหาบัณฑิต (สาขาวิชาการสื่อสารเชิงกลยุทธ์), กรกฎาคม 2563,
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.

พฤติกรรมสื่อสารในครอบครัวมีผลต่อการเรียนรู้ด้านเพศศึกษาของวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร
(69 หน้า)

อาจารย์ที่ปรึกษา: รองศาสตราจารย์ ดร.พรพรหม ชมงาม

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมสื่อสารในครอบครัวกับการเรียนรู้ด้านเพศศึกษาของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นการวิจัยเชิงสำรวจ โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 130 คน โดยใช้สถิติสหสัมพันธ์เพียร์สันในการทดสอบสมมติฐาน ผลการวิจัย พบว่าพฤติกรรมสื่อสารในครอบครัว ในแบบปกป้อง เปิดเสรี ประนีประนอม และปล่อยปละ มีความสัมพันธ์กับการเรียนรู้ด้านเพศศึกษาของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01

คำสำคัญ: การสื่อสารในครอบครัว, เพศศึกษา, ครอบครัว, ความสัมพันธ์, พฤติกรรม

Xiong Wei. N. M. Com. Arts. (Strategic Communicatuions), July 2020, Graduate School, Bangkok University.

The Relationship between Family Communication and Sex Education of Adolescents in Bangkok. (69 pp.)

Advisor: Assoc. Prof. Pornprom Chomngam, Ph.D.

ABSTRACT

The research aims to study the relationship between family communication and sex education of adolescents in Bangkok. The study was a survey research. The questionnaires were used to collect data with 130 samples. The data was analyzed by using Pearson's Correlation for hypothesis testing. The results showed that the relationship between family communication: protective, pluralistic, consensual, and laissez-faire with ex education of adolescents in Bangkok was statistically significant at 0.01 levels.

Keywords: Family communication, Sex education, Family, Relationship, Behavior

กิตติกรรมประกาศ

การค้นคว้าอิสระในครั้งนี้ สำเร็จสมบูรณ์ได้ด้วยดีเพราะได้รับความกรุณา และช่วยเหลืออย่างดียิ่งจาก รองศาสตราจารย์ ดร.พรพรหม ชมงาม อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระที่ให้คำแนะนำและตรวจแก้ไขข้อบกพร่องมาโดยตลอดตั้งแต่เริ่มต้นจนสำเร็จเรียบร้อย ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณด้วยความเคารพอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้ จนทำให้งานวิจัยครั้งนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี

ขอขอบพระคุณบิดามารดา ที่สนับสนุนและให้กำลังใจจนงานวิจัยสำเร็จด้วยดีคุณค่าและประโยชน์อันพึงมีจากการศึกษาวิจัยนี้ ผู้วิจัยขอน้อมบูชาพระคุณบิดามารดาและบูรพาจารย์ทุกท่านที่ได้อบรมสั่งสอนวิชาความรู้และให้ความเมตตาแก่ผู้วิจัยมาโดยตลอด และเป็นกำลังใจสำคัญที่ทำให้การศึกษาวิจัยฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี

สง เหว่ย

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญตาราง	ณ
สารบัญภาพ	ญ
บทที่ 1 บทนำ	
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญ	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	4
1.3 ปัญหำนำการวิจัย	4
1.4 ขอบเขตการวิจัย	4
1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	4
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
2.1 แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรม การสื่อสารในครอบครัว	5
2.2 แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการเรียนรู้	9
2.3 การเรียนรู้ด้านเพศศึกษาของวัยรุ่น	11
2.4 ทฤษฎีเกี่ยวกับความรู้เรื่องเพศศึกษาในครอบครัวสำหรับวัยรุ่น	15
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	
3.1 กำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	25
3.2 สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวมข้อมูล	25
3.3 เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างและตรวจสอบข้อมูล	27
3.4 วิเคราะห์ข้อมูล	29
บทที่ 4 ผลการวิจัย	
4.1 ตอนที่ 1 ลักษณะปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามใช้ การแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ (Percentage)	31

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 (ต่อ) ผลการวิจัย	
4.2 ตอนที่ 2 การศึกษาประสิทธิภาพและประสิทธิผลของพฤติกรรม การสื่อสารในครอบครัวมีผลต่อการเรียนรู้ด้านเพศศึกษาในภาพรวม มี 4 แบบ 6 ด้าน ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)	33
4.3 ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพร้อมทดสอบสมมติฐาน	44
บทที่ 5 สรุปผลการศึกษา อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	
5.1 สรุปผลการวิจัย	50
5.2 อภิปรายผล	52
5.3 ข้อเสนอแนะ	53
บรรณานุกรม	56
ภาคผนวก	58
ประวัติผู้เขียน	68
เอกสารข้อตกลงว่าด้วยการอนุญาตให้ใช้สิทธิ์ในรายงานค้นคว้าอิสระ	

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1: ผลการหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามรายข้อ	27
ตารางที่ 2: การแสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	29
ตารางที่ 3: แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	33
พฤติกรรมการสื่อสารในครอบครัวแบบปกป้อง	
ตารางที่ 4: แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	34
พฤติกรรมการสื่อสารในครอบครัวแบบแบบเสรี	
ตารางที่ 5: แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	35
พฤติกรรมการสื่อสารในครอบครัวแบบประนีประนอม	
ตารางที่ 6: แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	36
พฤติกรรมการสื่อสารในครอบครัวแบบปล่อยปละ	
ตารางที่ 7: แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การเรียนรู้ด้านเพศศึกษา	37
ด้านพัฒนาการของมนุษย์	
ตารางที่ 8: แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การเรียนรู้ด้านเพศศึกษา	39
ด้านสัมพันธภาพ	
ตารางที่ 9: แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การเรียนรู้ด้านเพศศึกษา	40
ด้านทักษะที่จำเป็นในการดำเนินชีวิต	
ตารางที่ 10: แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การเรียนรู้ด้านเพศศึกษา	41
ด้านสุขภาพทางเพศ	
ตารางที่ 11: แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การเรียนรู้ด้านเพศศึกษา	42
ด้านพฤติกรรมทางเพศ	
ตารางที่ 12: แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การเรียนรู้ด้านสังคม	43
และวัฒนธรรม	
ตารางที่ 13: พฤติกรรมการสื่อสารในครอบครัวแบบปกป้องมีความสัมพันธ์กับการเรียนรู้	44
ด้านเพศศึกษาของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร	
ตารางที่ 14: พฤติกรรมการสื่อสารในครอบครัวแบบเปิดเสรีมีความสัมพันธ์	46
กับการเรียนรู้ด้านเพศศึกษาของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร	

สารบัญตาราง (ต่อ)

หน้า

ตารางที่ 15: พฤติกรรมการสื่อสารในครอบครัวแบบประนีประนอม	47
มีความสัมพันธ์กับการเรียนรู้ ด้านเพศศึกษาของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร	
ตารางที่ 16: พฤติกรรมการสื่อสารในครอบครัวแบบปล่อยปละมีความสัมพันธ์	49
กับการเรียนรู้ด้านเพศศึกษาของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร	



สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1: โครงการศึกษาสาธารณสุขร่วมใจเทิดไท้องค์ราชัน ลดโรค เพิ่มสุข วยรุ่นไทย	3
ภาพที่ 2: กรอบแนวคิดวิจัย	22



บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัญหาการตั้งครรภ์ในวัยรุ่น ส่งผลกระทบต่อร่างกาย จิตใจและสังคม ทั้งกับแม่วัยรุ่น เด็กที่เกิด รวมถึงครอบครัวโดยปัญหาเรื่องนี้กำลังมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นและมีความสลับซับซ้อนมากยิ่งขึ้น ในช่วง 10 ปี ที่ผ่านมา พบวัยรุ่นที่คลอดมีอายุน้อยลง โดยเฉพาะวัยรุ่นอายุ 15-17 ปีและมีเด็กอายุต่ำกว่า 15 ปี (จำนวนมากถึง 3,000 คนต่อปี) ที่ต้องกลายเป็นแม่ขณะที่ยังไม่พร้อมทั้งร่างกายและจิตใจ จากรายงานสถิติสุขภาพโลก ขององค์การอนามัยโลก พบว่าประเทศไทยมีอัตราการคลอดบุตรของวัยรุ่นอยู่ที่ 43 คน ต่อประชากรหญิงอายุ 15-19 ปี 1,000 คน ซึ่งอยู่ลำดับที่5 ในกลุ่มประเทศ ประชาคมอาเซียนโดยการคลอดบุตรของวัยรุ่นนั้นเกิดจากความตั้งใจร้อยละ 40.0 ไม่ตั้งใจและไม่แน่ใจร้อยละ 60.0 และเคยกระทำเพื่อให้แท้งบุตร ร้อยละ 16.4 และเคยคิดฆ่าตัวตายร้อยละ 19.0 การตั้งครรภ์ในวัยรุ่นไม่ว่าจะเป็น การตั้งครรภ์ที่พึงปรารถนาหรือไม่พึงปรารถนาก็ตาม จะมีอัตราเสี่ยงต่อการเกิดภาวะแทรกซ้อนต่อมารดาและทารกทั้งในระยะตั้งครรภ์ ระยะคลอด และหลังคลอดได้มากกว่าการตั้งครรภ์ในวัยผู้ใหญ่ทั้งนี้เนื่องจากการคว่ำขว้างขว้างส่วนใหญ่ขาดความพร้อมทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคมและเศรษฐกิจ เมื่อเกิดการตั้งครรภ์แม้จะเป็นการเปลี่ยนแปลงทางสรีรวิทยาตามปกติ แต่ไม่มีผลเกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงทางชีวเคมี และฮอร์โมนของร่างกายซึ่งมีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงทางจิตใจและอารมณ์การตั้งครรภ์ในวัยรุ่นจึงเป็นวิกฤตที่ซ้ำซ้อนกับภาวะวิกฤตเดิมที่มีอยู่ ก่อนตามพัฒนาการของวัยรุ่น การตั้งครรภ์ใน ถึงแม้ว่าในสังคมทุกวันนี้จะมีการใช้มาตรการคุมกำเนิดอย่างกว้างขวาง แต่วัยรุ่นที่มีพฤติกรรมทางเพศมีแนวโน้มที่จะใช้การคุมกำเนิดน้อยกว่าผู้ใหญ่และการตั้งครรภ์ของวัยรุ่นมีแนวโน้มที่จะทำแท้งที่ไม่ปลอดภัย การทำแท้งที่ไม่ปลอดภัยอาจทำให้เกิดปัญหาสุขภาพในระยะยาวและอาจนำไปสู่การเสียชีวิตของสตรีมีครรภ์ในระหว่างการทำแท้ง (World Health Organization, 2012)

ในการเปลี่ยนจากวัยเด็กเป็นผู้ใหญ่คนส่วนใหญ่มีการสัมผัสกับข้อมูลเกี่ยวกับความสับสนและความขัดแย้งในความสัมพันธ์และเพศ สิ่งนี้นำไปสู่ความต้องการที่เพิ่มขึ้นสำหรับข้อมูลที่เชื่อถือได้จากวัยรุ่นที่เตรียมความพร้อมสำหรับชีวิตที่ปลอดภัยสร้างสรรค์และเติมเต็ม หากดำเนินการอย่างเหมาะสมการสอนเรื่องเพศศึกษาแบบครบวงจรจะตอบสนองความต้องการนี้ให้อ่านแก่เยาวชนในการตัดสินใจเกี่ยวกับความสัมพันธ์ทางเพศและเรื่องเพศและช่วยให้พวกเขายังคงมีความรุนแรงทางเพศภาวะความเหลื่อมล้ำทางเพศอายุต่ำ และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์อื่น ๆ (STIs) และสังคมอื่น ๆ ที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพและความผาสุกของพวกเขาอย่างจริงจังกำลังไล่ตามชีวิตที่ดีขึ้น การขาดการศึกษาที่มีคุณภาพสูงเพศและเพศที่เหมาะสมกับอายุและขั้นตอนการพัฒนาอาจทำให้เด็กและ

วัยรุ่นมีความเสี่ยงต่อการกระทำทางเพศที่เป็นอันตรายและแม้แต่การล่วงละเมิดทางเพศ (United Nations Educational, Scientific & Cultural Organization, 2018)

ในโลกแห่งความจริงหลายประเทศขาดการสอนเพศศึกษา โรงเรียนยังคงใช้ทัศนคติเชิงอนุรักษ์นิยมต่อการสอนเพศศึกษาโดยทั่วไปแล้วมีการจัดทำสรีรวิทยาทางเพศและความรู้ด้านสุขภาพทางเพศในรูปแบบของการเทศนาที่น่าเบื่อหน่ายในขณะที่การศึกษาด้านจิตวิทยาทางเพศและจริยธรรมทางเพศ หลีกเลียงปัญหาเรื่องเพศมากยิ่งขึ้น

เพศศึกษาของวัยรุ่นเป็นหนึ่งในหัวข้อที่สำคัญของการศึกษาร่วมสมัยเพศศึกษาที่เหมาะสมสามารถทำให้วัยรุ่นวิเคราะห์การลดพฤติกรรมที่เป็นอันตรายด้วยตนเองและมีความสำคัญอย่างยิ่งสำหรับการพัฒนาทางจิตวิทยาในช่วงเวลานี้จากการศึกษาต่างประเทศพบว่าปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการอบรมเลี้ยงดูครอบครัวเช่นการสื่อสารทางเพศระหว่างผู้ปกครองกับเด็กและทัศนคติของผู้ปกครองต่อการมีเพศสัมพันธ์มีผลอย่างมากต่อระดับสุขภาพจิตทางเพศของวัยรุ่นความต้องการการศึกษาเรื่องเพศหมายถึงความต้องการของแต่ละบุคคลในการเข้าถึงความรู้ที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพทางเพศ การศึกษา ก่อนหน้านี้ (Chinese Science, 2009) พบว่านักเรียนมัธยมส่วนใหญ่ขาดความรู้เรื่องเพศและความต้องการการศึกษาเรื่องเพศยังไม่ได้รับการตอบสนองจากปัจจัยที่มีอิทธิพลเช่นความสัมพันธ์ทางร่างกายและจิตใจ จากแง่มุมของความสัมพันธ์ทางร่างกายและจิตใจร่างกายก็จะพัฒนาเร็วขึ้นและยิ่งส่งผลกระทบทางจิตวิทยาต่อบุคคลในทันที วัยรุ่นอาจจำเป็นต้องได้รับการสอนเพศศึกษาเพื่ออธิบายและยอมรับปรากฏการณ์เหล่านี้และแสดงความต้องการการสอนเพศศึกษาที่สูงขึ้นจากมุมมองของความสัมพันธ์ในครอบครัวการศึกษาบางอย่างพบว่าหากพ่อแม่ทำให้ศีลธรรมศีลธรรมหัวข้อที่เกี่ยวข้องทางเพศ มันคือ "ไม่ดี" ดังนั้นจึงระงับความต้องการการศึกษาเพศของตัวเอง (ZouTing, 2009)

ในประเทศไทยการตั้งครุฑของวัยรุ่นและการติดเชื้ทางเพศสัมพันธ์เป็นปัญหาทางสังคมที่ร้ายแรงซึ่งสะสมมานานในสังคมและยังมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นและไม่มีวิธีแก้ปัญหาที่มีประสิทธิภาพ คนหนุ่มสาวเป็นคนที่สำคัญที่สุดที่กำหนดอนาคตของประเทศ หากปัญหาของวัยรุ่นไม่ได้รับการแก้ไขอย่างเหมาะสมก็จะมีผลกระทบกว้างขวางต่อสังคมและควรได้รับความสนใจและความสนใจเพียงพอเนื่องจากปฏิสัมพันธ์ระหว่างศาสนาดั้งเดิมวัฒนธรรมประวัติศาสตร์และปัจจัยอื่น ๆ สังคมไทยจึงก่อให้เกิดวิถีชีวิตและความคิดที่เป็นเอกลักษณ์ สำหรับสาเหตุที่ปัญหาประเภทนี้เกิดขึ้นควรตรวจสอบย้อนกลับไปยังแหล่งที่มาและค้นหาสาเหตุที่แท้จริง ที่ตระหนักว่าคนหนุ่มสาวได้รับความรู้ และการศึกษาเรื่องเพศ การตั้งครุฑ รวมไปถึงความรู้ในด้านอื่นที่เกี่ยวข้องกับเพศสัมพันธ์ และเพื่อการแก้ไข รวมทั้งป้องกันเหตุปัจจัยที่จะเกิดขึ้น จึงคาดหวังว่าการวิจัยพฤติกรรมการศึกษาสื่อสารในครอบครัวมีผลต่อการเรียนรู้ด้านเพศศึกษาของวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร จะเป็นส่วนหนึ่งที่ช่วยให้ครอบครัวไทย

เข้าใจสถานการณ์ของวัยรุ่นและเพิ่มการสื่อสารระหว่างผู้ปกครองกับเด็กให้ดีขึ้น เพื่อแก้ไขปัญหา
ตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์

ภาพที่ 1: โครงการศึกษาสาธารณสุขร่วมใจเทิดไท้องค์ราชัน ลดโรค เพิ่มสุข วัยรุ่นไทย



ที่มา: MGR Online. (2555). โครงการศึกษาสาธารณสุขร่วมใจ เทิดไท้องค์ราชัน “ลดโรค เพิ่มสุข วัยรุ่นไทย” สืบค้นจาก <https://mgronline.com/qol/detail/9550000087793>

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 1.2.1 เพื่อศึกษาพฤติกรรมการสื่อสารในครอบครัวของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร
- 1.2.2 เพื่อศึกษาการเรียนรู้ด้านเพศศึกษาของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร
- 1.2.3 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการสื่อสารในครอบครัวกับการเรียนรู้ด้าน

เพศศึกษาของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร

1.3 ปัญหานำการวิจัย

- 1.3.1 พฤติกรรมการสื่อสารในครอบครัวของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครเป็นอย่างไร
- 1.3.2 การเรียนรู้ด้านเพศศึกษาของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครเป็นอย่างไร
- 1.3.3 พฤติกรรมการสื่อสารในครอบครัวมีความสัมพันธ์กับการเรียนรู้ด้านเพศศึกษาของ

วัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครอย่างไร

1.4 ขอบเขตการวิจัย

ผู้วิจัยกำหนดขอบเขตของการวิจัยโดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูลที่มี
เนื้อหากล่าวถึงพฤติกรรมการสื่อสารในครอบครัวที่มีผลต่อการเรียนรู้ด้านเพศศึกษาของวัยรุ่นในเขต

กรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยเลือกกำหนดกลุ่มตัวอย่างร่วมกับนักเรียนในโรงเรียนมัธยมปลายใน กรุงเทพมหานครผู้มีช่วงอายุ 15 ถึง 18 ปี จำนวนทั้งสิ้น 130 คน

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.5.1 ทำให้ทราบถึงพฤติกรรมการสื่อสารในครอบครัวของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร ว่าในแต่ละครอบครัวมีการปรับการสื่อสารด้านเพศศึกษาให้มีความสอดคล้องกับความคิด ค่านิยม และบริบททางสังคมในยุคปัจจุบันที่มีความหลากหลายทางความคิด

1.5.2 ทำให้ทราบถึงการเรียนรู้ด้านเพศศึกษาของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร เพื่อเป็นการเปิดมุมมองใหม่เกี่ยวกับการเรียนรู้ด้านเพศศึกษาของวัยรุ่นที่ไม่ได้มีแต่ด้านที่เป็นมุมปิด ทว่าการเรียนรู้อย่างถูกต้องจะเป็นประโยชน์ให้วัยรุ่นได้จัดการกับสถานการณ์ในเรื่องเพศตามศักยภาพของตน



บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง ‘พฤติกรรมการสื่อสารในครอบครัวมีผลต่อการเรียนรู้ด้านเพศศึกษาของวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร’ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

- 2.1 แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมการสื่อสารในครอบครัว
- 2.2 แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการเรียนรู้
- 2.3 การเรียนรู้ด้านเพศศึกษาของวัยรุ่น
- 2.4 ทฤษฎีเกี่ยวกับความรู้เรื่องเพศศึกษาในครอบครัวสำหรับวัยรุ่น

2.1 แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมการสื่อสารในครอบครัว

การสื่อสารภายในครอบครัวเป็นระบบหนึ่งที่สมาชิกอาศัยอยู่ร่วมกัน และมีความสัมพันธ์กัน โดยสมาชิกจะมีความสามัคคีกลมเกลียว และปรับตัวเข้าหากันพัฒนาจนเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันผ่านทางเครือข่ายการสื่อสารแลกเปลี่ยนความหมายในระหว่างสมาชิกในครอบครัว (Pearson, 1993) ครอบครัวจึงดำรงอยู่ได้และดำเนินไปผ่านระบบการสื่อสารภายในครอบครัวการดำรงชีวิตภายในครอบครัวและการกระทำหน้าที่ต่างๆของครอบครัวย่อมต้องอาศัยกระบวนการของการสื่อสารทั้งสิ้นการสื่อสารภายในครอบครัวจัดเป็นการสื่อสารประเภทการสื่อสารระหว่างบุคคลประเภทหนึ่ง

การสื่อสารภายในครอบครัว หมายถึงการแสดงออกซึ่งสัญลักษณ์และใช้สัญลักษณ์เป็นเครื่องมือเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ต้องการซึ่งสัญลักษณ์ดังกล่าวครอบคลุมทั้งด้านเนื้อหาและความสัมพันธ์ (Pearson, 1993) เกลวินและบรอมเมล (Galvin & Bromel, 1996) ได้เสนอกรอบความคิดในการศึกษาการสื่อสารภายในครอบครัวไว้ว่าครอบครัวเป็นระบบที่สร้างและจัดการผ่านทางกระบวนการสื่อสารสมาชิกครอบครัวจะสร้างความผูกพันการปรับเปลี่ยนและพัฒนาไปสู่เอกลักษณ์ร่วมกันโดยกระทำผ่านการแลกเปลี่ยนข่าวสารและความหมายภายในเครือข่ายความสัมพันธ์ที่ขึ้นอยู่กับซึ่งกันและกันโดยเกิดขึ้นภายใต้ระบบวัฒนธรรมของสังคม

วัชร อัมมมา (2540) กล่าวว่า การสื่อสารมีความสำคัญอย่างยิ่งในการอยู่ร่วมกันในครอบครัว ปัญหาในครอบครัวส่วนใหญ่เช่นความขัดแย้งในครอบครัวระหว่างสามีภรรยาพ่อแม่ลูกและสมาชิกอื่นๆ ในครอบครัวเช่น ปู่ย่าตายายและญาติพี่น้องมีสาเหตุจากการสื่อสารในครอบครัวที่ไม่เหมาะสม ทั้งนี้เนื่องมาจากการที่ไม่เคยเรียนรู้เรื่องการสื่อสารมาก่อนและการมีความขัดแย้งมานานจนไม่สามารถสื่อสารที่ดีต่อกันได้ การสื่อสารในครอบครัวที่เหมาะสมจะเป็นพื้นฐานสำคัญที่ช่วยให้ครอบครัวมีความมั่นคงมีความเข้าใจระหว่างสมาชิกในครอบครัวและช่วยสร้างความสัมพันธ์ที่ดีใน

ครอบครัวและเป็นการส่งเสริมสุขภาพจิตของสมาชิกในครอบครัวในแต่ละครอบครัวสามารถปรุงแต่งชีวิตครอบครัวให้มั่นคงโดยใช้ทักษะพื้นฐานของการสื่อสารดังนี้

2.1.1 สื่อความประทับใจ (Appreciations) เป็นการแสดงความชื่นชมที่มีต่อสมาชิกในครอบครัวด้วยความจริงใจไม่ใช่ป้อยอจนเกินเหตุผู้ฟังรู้สึกผ่อนคลายมีความสุขมีความภาคภูมิใจ

2.1.2 สื่อความกังวลห่วงใย (Worries) เป็นการบอกกล่าวถึงความรู้สึกที่กังวลออกมาในเวลาที่เหมาะสมเป็นการช่วยลดความเก็บกดลงได้

2.1.3 การให้ข้อมูลใหม่ (New Information) การให้ข้อมูลใหม่เป็นการบอกกล่าวเกี่ยวกับเหตุการณ์การนัดหมายความชื่นชมในความสำเร็จของบุคคลหรือการทำกิจกรรมเพื่อให้สมาชิกในครอบครัวทราบข้อมูลเดียวกันมีความเข้าใจเหมือนกันนำไปสู่ความภาคภูมิใจแก่บุคคลที่ประสบความสำเร็จด้วย

2.1.4 สื่อข้อสงสัยหรือไม่เข้าใจเป็นการสื่อสารให้อีกฝ่ายรับทราบเพื่อขอให้อธิบายสิ่งที่สงสัยนั้นเพิ่มเติมแทนที่จะเก็บไปคิดหรือเข้าใจเองซึ่งมักจะเป็นทางลบมากกว่าทางบวก

2.1.5 สื่อความไม่พอใจพร้อมด้วยข้อเสนอแนะที่มีความเป็นไปได้ (Complaints and Recommendations) เป็นการแลกเปลี่ยนปัญหาซึ่งกันและกันและผู้เสนอปัญหามีโอกาสเสนอทางแก้ไขที่เป็นไปได้เพราะผู้ที่ทราบปัญหาจะเป็นผู้รู้ ดีที่สุดเกี่ยวกับปัญหาดีกว่าจะให้ผู้อื่นตัดสินว่าไม่ถูกต้องหรือไม่ควรเป็นอย่างนั้นซึ่งการสื่อเช่นนี้จะเป็นการเปิดเผยความไม่พอใจความโกรธและแสดงออกมาในทางที่เหมาะสม

2.1.6 สื่อความหวังความปรารถนา (Hopes and Wishes) เป็นการแบ่งปันความหวังและความปรารถนาต่อกันโดยการพูดให้ผู้อื่นทราบถึงความหวังและความปรารถนาที่เรากระทำให้เป็นจริงแม้ว่าจะได้รับการตอบสนองหรือไม่ก็ตามแต่เมื่อเราบอกถึงความหวังความปรารถนาออกไปแล้วอาจมีการรวมพลังเพื่อให้ความหวังนั้นเป็นผลสำเร็จก็ได้

2.1.7 อารมณ์ขันการใช้คำพูดที่แทรกอารมณ์ขันจะช่วยให้บรรยากาศในการพูดคุยคลายความตึงเครียดลง ดังนั้น การสื่อสารที่ดีในครอบครัวจึงเป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับการอยู่ร่วมกันในชีวิตประจำวันแม้ว่าในสังคมไทยเราจะไม่ค่อยได้คำนึงถึงเรื่องการสื่อสารว่ามีความสำคัญมาก่อนแต่ในปัจจุบันมีการนำเรื่องการสื่อสารมาใช้ในการแก้ปัญหาครอบครัวมากขึ้นและถือเป็นหัวใจสำคัญในการช่วยให้เกิดความเข้าใจระหว่างสมาชิกและช่วยให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีสร้างความรักความผูกพันพร้อมที่จะช่วยกันแก้ปัญหาที่จะเกิดขึ้นในครอบครัว

2.1.2 รูปแบบการสื่อสารในครอบครัวรูปแบบการสื่อสารในครอบครัว (Family Communication Pattern) เป็นโครงสร้างและกระบวนการของการสื่อสารระหว่างสมาชิกในครอบครัวเช่นสามีภรรยาบิดามารดาลูกตามแนวคิดของ Mcleod & Chaffee (cites in Rose, Bush & Kahle, 1998) ได้แบ่งรูปแบบการสื่อสารในครอบครัวเป็น 2 แบบดังนี้

2.1.2.1 การติดต่อสื่อสารแบบเน้นสังคม (Socio-Oriented Communication) เป็นการสื่อสารระหว่างพ่อแม่ลูกที่ยึดถือสังคมรูปแบบหรือประเพณีเป็นแนวทางก่อให้เกิดการสื่อสารในครอบครัวที่พยายามคงไว้ซึ่งความสามัคคีกลมเกลียวความสัมพันธ์ระหว่างกันที่สอดคล้องไม่ขัดแย้งหรือโต้เถียง

2.1.2.2 การสื่อสารแบบเน้นเหตุผล (Concept-Oriented Communication) เป็นการสื่อสารระหว่างพ่อแม่ลูกที่ยึดแนวความคิดข้อเท็จจริงความต้องการของเนื้อหา (Content) ที่สื่อสารกันเป็นหลักโดยเด็กจะได้รับการสนับสนุนและให้กำลังใจให้รู้จักแสดงความคิดเห็นของตนออกมาอย่างเปิดเผยขณะเดียวกันก็ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นมองทุกสิ่งอย่างรอบคอบมีวิจรรย์ญาณและเข้าไปมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นร่วมกับคนอื่น ๆ แม้จะมีความคิดเห็นไม่ตรงกันแต่ก็สามารถร่วมถกเถียงกันได้

2.1.3 การสื่อสารในครอบครัวแบบ Socio-oriented กับ Concept-Oriented จะมีความผสมผสานกันระหว่าง 2 รูปแบบก่อให้เกิดลักษณะการสื่อสาร 4 แบบตามแนวคิดของ Mcleod & Chaffee (cites in Rose, Bush & Kahle, 1998) ดังนี้

2.1.3.1 การสื่อสารแบบปล่อยปละ (Laissez-Faire) เป็นพฤติกรรมการสื่อสารระหว่างพ่อแม่ลูกจะไม่เน้นหรือยึดถือทั้งแบบ Socio-Oriented กับ Concept-Oriented โดยจะเป็นไปอย่างอิสระเสรีไม่มีกรอบหรือแนวทางที่เป็นแบบอย่างว่าเด็กต้องเชื่อฟังและคล้อยตามเจตคติหรือห้ามโต้เถียงพ่อแม่แต่ขณะเดียวกันเด็กจะไม่ได้ได้รับการสนับสนุนให้กล้าแสดงความคิด

2.1.3.2 การสื่อสารแบบปกป้อง (Protective) เน้นความสัมพันธ์แบบ Socio-Oriented โดยจะให้ความสำคัญกับสังคมประเพณีที่ยึดถือปฏิบัติและปลูกฝังเป็นอันดับแรกหรือให้ความสำคัญต่อเรื่องของความคิด

2.1.3.3 การสื่อสารแบบเปิดเสรี (Pluralistic) เน้นความสัมพันธ์แบบ Concept-Oriented เป็นการสื่อสารที่ให้ความสำคัญในการให้เด็กได้พัฒนาความคิดที่เป็นตัวของตัวเองและการแสดงออกมาเด็กจะมีความคิดใหม่ๆ กล้าแสดงออก

2.1.3.4 การสื่อสารแบบประนีประนอม (Consensual) เป็นพฤติกรรมการสื่อสารที่ประนีประนอมระหว่าง Socio-Oriented กับ Concept-Oriented โดยจะเน้นให้เห็นความสำคัญของสังคมประเพณีแบบแผนที่ยึดถือกันมานานขณะเดียวกันก็ให้ความสำคัญในการสอนเด็กให้พัฒนาความคิดเห็นที่เป็นของตนเองกล้าแสดงความคิดเห็น

การศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมสื่อสารภายในครอบครัวของวัยรุ่นว่าครอบครัวนั้น ๆ มีลักษณะการสื่อสารแบบใดทำให้คาดการณ์ได้ว่า วัยรุ่นได้รับอิทธิพลจากการสื่อสารในลักษณะต่างๆ จากครอบครัว จะมี ค่านิยม พฤติกรรม และให้ความสำคัญในเหตุผลรวมทั้งยังสามารถคาดได้ว่าเมื่อเผชิญกับสถานการณ์ในสภาวะอย่างใดอย่างหนึ่ง วัยรุ่นจะพิจารณา และตอบโต้ในลักษณะใด ทั้งนี้

เพราะมีความคิดเห็นไปในแนวทางเดียวกันว่า การสื่อสารภายในครอบครัวที่บุคคลได้รับจะส่งผลต่อพฤติกรรมการสื่อสารกับบุคคลภายนอก และมีผลต่อการพิจารณา หรือการตัดสินใจในเรื่องต่าง ๆ ที่บุคคลนั้นพบเจออีกด้วย

กล่าวโดยสรุป การสื่อสารภายในครอบครัว คือ การปฏิสัมพันธ์ระหว่าง บุคคลในครอบครัว ซึ่งในแต่ละครอบครัวมีบรรทัดฐานของการสื่อสารในเรื่องทิศทางเนื้อหา ความหมาย และความหลากหลายในการสื่อสารอย่างไรจะเป็นข้อตกลงระหว่างสมาชิกในครอบครัว และสามารถเปลี่ยนแปลงได้เมื่อเวลาผ่านไป จุดเริ่มต้นและพัฒนาการของความสัมพันธ์มาจากการสื่อสารระหว่างกัน พฤติกรรมการสื่อสารในครอบครัวมีความสัมพันธ์กับสุขภาพจิตของเด็กวัยรุ่น (รวีวรรณ ฉายแสง, 2538) โดยที่พฤติกรรมการสื่อสารในครอบครัว ได้แก่ คุณภาพการสื่อสารของบิดา คุณภาพการสื่อสารของมารดา และรูปแบบการสื่อสารในครอบครัว มีความสัมพันธ์ กับสุขภาพจิตของเด็กวัยรุ่นไม่ว่าจะเป็นทางบวกหรือทางลบ ล้วนมีพื้นฐานมาจากความสัมพันธ์ของบุคคลในครอบครัวทั้งสิ้น ความรู้ความสามารถในการสรรค์ สร้างกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อครอบครัว การเสียสละ การให้อภัย การเอื้ออาทรต่อกัน และความรู้สึกลึกซึ้งอื่น ๆ จึงขึ้นอยู่กับสัมพันธ์ภาพของคนในครอบครัวเป็นหลัก หากสมาชิกในครอบครัวมีสัมพันธ์ภาพที่ดีต่อกัน มีการถ่ายทอดความรู้ความสามารถในการดำรงชีวิตอย่างเหมาะสม ชีวิตครอบครัวก็มีความสุข และเมื่อครอบครัวมีความสุข ปัญหาหรือเรื่องร้ายต่าง ๆ ก็อาจป้องกันหรือลดความรุนแรงลงได้จากความสามารถของสมาชิกในครอบครัวที่ช่วยเหลือกัน มีการสื่อสารที่ดีและมีสัมพันธ์ภาพที่เหมาะสมการที่เด็กจะผ่านวัยรุ่นและย่างเข้าสู่ผู้ใหญ่ได้อย่างดีขึ้นอยู่กับที่ความสัมพันธ์ ระหว่างพ่อแม่กับลูกวัยรุ่น เมื่อเด็กตกอยู่ในความทุกข์ และมีปัญหาสิ่งที่พ่อแม่จะให้แก่ลูกได้และเป็น สิ่งที่สำคัญที่สุด คือ การเปิดโอกาสให้เด็กได้พูดคุยสื่อสารกับพ่อแม่ของเขาได้ในทุกเรื่อง

2.2 แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการเรียนรู้

Bandura (1997) อธิบายว่าการเรียนรู้ความสามารถของตนเองจะมีผลต่อบุคคลในด้านต่างๆ ดังนี้

2.2.1 การเลือกกระทำพฤติกรรมในการดำเนินชีวิตประจำวันนั้นบุคคลจะต้องคิดตัดสินใจอยู่ตลอดเวลาว่าจะต้องกระทำพฤติกรรมใดใช้เวลา นานเท่าใดการที่เลือกปฏิบัติพฤติกรรมใดในสภาพการณ์ใดนั้นส่วนหนึ่งก็เนื่องมาจากการเรียนรู้ความสามารถของตนเองโดยบุคคลจะเลือกทำงานนั้นถ้าเขาเชื่อว่าเขาสามารถที่จะทำงานนั้นให้สำเร็จได้ในขณะที่บุคคลที่เชื่อว่าเขามีความสามารถไม่พอในการทำงานนั้นก็จะมีความมั่นใจที่น้อยกว่าในการทำงานนั้น

2.2.2 การใช้ความพยายามและความอดทนในการทำงานความสามารถ ของตนเองที่บุคคลประเมินตนนั้นจะเป็นตัวกำหนดว่าเขาจะต้องใช้ความมานะพยายามเท่าใดและจะต้องอดทนเผชิญต่อ

อุปสรรคต่างๆ ได้นานเท่าใดยังบุคคลมีการเรียนรู้ความสามารถของตนสูงเท่าใดบุคคลนั้นจะยังมีความพยายามและอดทนในการทำงานมากเท่านั้นและมักจะประสบความสำเร็จในงานที่ทำทนายความสามารถส่วนบุคคลที่มีการเรียนรู้ความสามารถของตนเองมักจะสงสัยในความสามารถของตนเมื่อต้องเผชิญ กับอุปสรรคหรือพบกับงานที่รู้สึกว่ายากทำให้ขาดความพยายามและเลิกกระทำไปในที่สุด

2.2.3 รูปแบบความคิดและปฏิกิริยาทางอารมณ์ความสามารถของบุคคลมีอิทธิพลต่อรูปแบบความคิดและปฏิกิริยาทางอารมณ์ในระหว่างการทำพฤติกรรมและการคาดการณ์การกระทำในภายหน้าบุคคลที่เรียนรู้ว่าตนเองมีความสามารถต่ำจะรู้สึกว่ายากลำบากซึ่งมักจะรู้สึกมากเกินไปจนความเป็นจริงมี ผลทำให้บุคคลนั้นเกิดความเครียดและทำลายความสามารถของตนเองที่จะได้จากการเรียนรู้ในงานที่ล้มเหลวสำหรับผู้รับรู้ว่าคุณมีความสามารถสูงจะเอาใจใส่และมีความพยายามในการกระทำพฤติกรรมต่างๆสูงอุปสรรคจะเป็นการกระตุ้นตนเองให้มีความพยายามมากยิ่งขึ้น

2.2.4 เป็นผู้กำหนดการกระทำพฤติกรรมมากกว่าเป็นผู้ทำนายพฤติกรรมนั่นคือบุคคลที่รับรู้ความสามารถของตนเองสูงจะคิดรู้สึกและกระทำพฤติกรรมที่แตกต่างไปจากบุคคลที่รับรู้ความสามารถของตนเองต่ำโดยบุคคลที่รับรู้ว่าคุณมีความสามารถสูงจะสนใจและเลือกทำงานที่ทำทนายหากยังไม่บรรลุเป้าหมายก็จะยิ่งพยายามมากขึ้นถ้าพบกับความล้มเหลวก็จะใช้ความล้มเหลวเป็นตัวกระตุ้น ช่วยให้ประสบความสำเร็จและกระทำการต่าง ๆ อย่างไม่วิตกกังวลตรงกันข้ามกับผู้ที่เรียนรู้ว่าคุณมีความสามารถต่ำมักจะเอาความสามารถเป็นตัวทำนายพฤติกรรมในอนาคตของตนแต่ไม่พยายามใช้ความสามารถของตนโดยจะหลีกเลี่ยงงานที่ยากเมื่อพบกับอุปสรรคก็จะเลิกทำการกระทำนั้นทำให้มีความปรารถนาที่จะเอาชนะและต้องพบกับความเครียดความวิตกกังวลอย่างมาก

สรุปได้ว่าการเรียนรู้ความสามารถของตนเองหมายถึงความเชื่อของบุคคลที่ว่าตนสามารถทำพฤติกรรมต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ได้เพื่อนำไปสู่ผลลัพธ์ที่ต้องการเป็นการเรียนรู้สิ่งที่เกิดขึ้นก่อนกระทำพฤติกรรมซึ่งสิ่งที่มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ได้แก่ การประสบความสำเร็จจากการกระทำที่เห็นประสบความสำเร็จที่ผู้อื่นประสบความสำเร็จหรือการใช้ตัวแบบการใช้คำพูดจูงใจและการกระตุ้นทางอารมณ์จากแนวคิดดังกล่าวถ้าบุคคลนั้นมีการรับรู้ความสามารถของตนเองสูงและมีความคาดหวังผลของการกระทำที่เกิดขึ้นสูงก็มีแนวโน้มที่จะกระทำพฤติกรรมนั้นและถ้าได้รับการฝึกประสบการณ์ที่ประสบความสำเร็จมีการใช้ตัวแบบมีการใช้คำพูดจูงใจและให้การกระตุ้นทางอารมณ์จะทำให้เพิ่มความมั่นใจให้กับตนเองมากขึ้นการเรียนรู้ในครอบครัวไม่ได้ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบภายในทางจิตวิทยาเท่านั้น แต่ขึ้นอยู่กับการจัดให้ทักษะการสื่อสารมีความเหมาะสมและนิสัยที่จำเป็นสำหรับการสื่อสารใจความที่ซับซ้อนมากขึ้นตามที่เรากำลังจะสื่อสารเพื่อทำความเข้าใจในหัวเรื่องที่มุ่งเน้น

เพื่อให้สอดคล้องกับความมุ่งมั่นหัวข้อที่ต้องการสื่อสารให้บุคคลในครอบครัวรับรู้ไปตามพัฒนาการทางเพศและพัฒนาการทางจิตใจ เริ่มตั้งแต่เกิดแบ่งสอนตามวัยและความสามารถในการรับรู้สารสื่อสารของบุคคลในครอบครัว ผู้สอนต้องมีความรู้ว่ายัยใดควรให้ความสนใจเรื่องใด เช่น วัยอนุบาลควรให้ความสนใจกับการถ่ายทอดแบบอย่างทางเพศพ่อแม่มีความสำคัญที่เด็กจะพัฒนาบทบาททางเพศตามเพศของตนเองอย่างถูกต้องควรสนใจหาความรู้หรือสอบถามจากผู้รู้หนังสือหรือสื่อที่มีคุณภาพดีการหาความรู้เรื่องนี้ทำให้พ่อแม่มีทัศนคติที่เป็นกลางกับเรื่องเพศและรู้จักสื่อที่เหมาะสมควรเลือกสื่อที่ง่ายให้ความรู้ถูกต้องเหมาะสมกับวัยไม่กระตุ้นความรู้สึกทางเพศพ่อแม่สามารถหาความรู้จากหนังสือ วีดิโอ ซีดี ฯลฯ ควรอ่านให้เข้าใจก่อนควรวางแผนในใจว่าจะสอนอย่างไรใช้คำพูดแบบใดจึงจะเหมาะสมคิดล่วงหน้าไว้ก่อนว่าบุตรอาจสงสัยเรื่องใดเพื่อเตรียมตอบคำถามง่ายๆของบุตรอยากการสอนเรื่องเพศควรสอดแทรกไปตามสถานการณ์ที่เหมาะสมรู้จักใช้เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันเป็นตัวอย่างในการเรียนรู้หรือกระตุ้นให้บุตรเรียนรู้ เช่น เหตุการณ์สุนัขที่บ้านคลอดลูกไม่ควรอธิบายยืดเยื้อจนเด็กสับสนเด็กโตสามารถอธิบายมากขึ้นให้ความรู้ที่ซับซ้อนได้ ฟันน้องอายุต่างกันการอธิบายย่อมไม่เหมือนกันเวลาสอนต้องสังเกตด้วยว่าเขาเข้าใจหรือไม่ถ้าสงสัยให้มีโอกาสถามทันทีไม่ควรรังเกียจหรืออายเวลาสอนเรื่องเพศพยายามพูดด้วยท่าที่สงบไม่แสดงความรู้สึกด้านลบเมื่อบุตรแสดงความสนใจเรื่องเพศควรเปิดใจกว้างคิดเสมอว่าถ้าเขาอยากรู้เป็นเรื่องปกติธรรมดาการให้เขารู้อย่างถูกต้องไม่มีผลเสียดีกว่าให้เขารู้จากแหล่งอื่นซึ่งมีโอกาสเรียนรู้แบบผิดๆได้ไม่ควรบอปปึงยลลูกเด็กหรือพูดให้เด็กเข้าใจผิดถ้ารู้ว่าเขาเข้าใจผิดควรรีบแก้ไขทันทีเด็กอาจงงถ้าได้ข้อมูลไม่ถูกต้องไม่ควรบอหรือข้อมูลขัดแย้งกัน

2.3 การเรียนรู้ด้านเพศศึกษาของวัยรุ่น

สุชาติ โสมประยูร และวรรณ โสมประยูร (2541) กล่าวว่าเพศศึกษาเป็นการสอนหรือให้ความรู้ทางเพศซึ่งมีเนื้อหาเกี่ยวกับการเจริญเติบโตพัฒนาการ และบุคลิภาพรวมทั้งสุขปฏิบัติต่างๆ เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจ และเจตคติที่ดีเพื่อก่อให้เกิดความรับผิดชอบ และความสัมพันธ์อันดีระหว่างเพศ

จันทร์วิภา ดิลกสัมพันธ์ (2543) ได้ให้ความหมายของเพศศึกษา คือ กระบวนการทางการศึกษาที่จะช่วยให้บุคคลมีประสบการณ์เรียนรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศในทุกๆ ด้านตั้งแต่การเจริญเติบโตโครงสร้างและหน้าที่ของระบบสืบพันธุ์พัฒนาการที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจอารมณ์ สังคม บุคลิภาพพฤติกรรมระหว่างเพศ และมนุษย์สัมพันธ์อันดีงามอันจะทำให้บุคคลเกิดความรู้ความเข้าใจในเจตคติ และการปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศอย่างถูกต้อง และเหมาะสมในการดำเนินชีวิตซึ่งจะมีผลทำให้เกิดความเป็นระเบียบในชีวิตครอบครัวและสังคม

กรมวิชาการ (2543) ได้ให้ความหมายของชีวิตครอบครัวหรือเพศศึกษาแนวใหม่ไว้ว่า เป็นกระบวนการเรียนรู้ตลอดชีวิตซึ่งเกี่ยวกับการให้ความรู้ข้อมูลที่ถูกต้อง (Accurate Information) ในเรื่องการเจริญเติบโต และพัฒนาการ การสืบพันธุ์ของมนุษย์ การตั้งครรภ์ การคุมกำเนิด การตอบสนองทางเพศ การเรียนรู้บทบาทชาย-หญิง การติดเชื้อ HIV / AIDS และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ การปลูกฝังเจตคติค่านิยมที่ดีงาม (Desirable Attitude) ให้เกิดความเข้าใจในค่านิยมของตนเอง ครอบครัวและสังคม รักตนเองรักผู้อื่น เคารพในสิทธิเนื้อตัวร่างกายมีจิตสำนึกที่จะต้องรับผิดชอบควบคุมกายใจของตนเองการฝึกทักษะที่จำเป็นต่อชีวิต (Personal Skills) ในเรื่องการสร้างสัมพันธ์ภาพกับผู้อื่น การสื่อสารสร้างความเข้าใจ การตัดสินใจ การปฏิเสธ การเจรจาต่อรอง การโน้มน้าวให้คล้อยตามรวมทั้งการคิดวิเคราะห์การแก้ปัญหาการจัดการกับอารมณ์ และความเครียดการปลูกฝังความรับผิดชอบ (Responsibility) ในเรื่องการควบคุมอารมณ์ทางเพศการดูแลสุขภาพทางเพศของตน การไม่มีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน ความรับผิดชอบต่อพฤติกรรมทางเพศของตน

นางลักษณ์ เอมประดิษฐ์ (2546) ได้ให้ความหมายของเพศศึกษา คือ การศึกษาเพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจเจตคติ และความรู้สึกที่ดีในเรื่องธรรมชาติของเพศ และพฤติกรรมทางเพศซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับสุขภาพสวัสดิภาพ และมนุษย์สัมพันธ์อันดีงามระหว่างทั้งในด้านส่วนตัว และส่วนรวมจึงนับได้ว่าเพศศึกษานั้นเป็นการศึกษาส่วนหนึ่งที่จะช่วยให้ชีวิตคนเรามีความสุขจากผู้ให้ความหมายเกี่ยวกับเพศศึกษาไว้มากมาย ผู้วิจัยพอจะสรุปได้ว่าเพศศึกษาหมายถึงการเรียนรู้ตลอดชีวิตเพื่อก่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้อง เจตคติ และความรู้สึกอันดีในเรื่องเพศทั้งทางด้านร่างกายจิตใจอารมณ์ สังคม บุคลิกภาพ พฤติกรรม และมนุษย์สัมพันธ์อันดีงามระหว่างเพศเพื่อให้การดำเนินชีวิตเป็นไปอย่างมีความสุข และก่อให้เกิดความเป็นระเบียบในชีวิตครอบครัว และสังคม

ในช่วงอายุ 15-18 ปี ระยะเวลานี้เป็นช่วงเวลาพิเศษที่สรีรวิทยาของเด็กเริ่มพัฒนา และเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วจากวัยเด็กถึงวัยแรกรุ่นที่สังเกตได้ง่าย คือการมีประจำเดือน การพัฒนาทรวงอก และการปรากฏตัวครั้งแรกของเด็กผู้ชายในช่วงเวลากลางคืน ซึ่งอวัยวะเพศของทั้งชายและหญิงเริ่มเติบโต รวมถึงเริ่มให้ความสนใจกับเพศตรงข้ามส่งผลให้เกิดความรู้สึกตัวทางเพศที่น่าอึดอัดใจ และมีความอยากรู้อยากเห็นในการสื่อสารสำหรับเพศตรงข้าม การให้ความรู้เรื่องเพศในเวลานี้มีความสำคัญอย่างยิ่งรวมถึงความรู้ด้านสุขภาพทางสรีรวิทยาของวัยรุ่นความรู้ด้านสุขภาพเกี่ยวกับประดูหลักการ และข้อควรระวังของชายกับหญิงวิธีที่เด็กผู้หญิงปกป้องตัวเองหลักการเริ่มต้นของการมีความรัก รวมไปถึงเพศสัมพันธ์ และป้องกันไม่ให้เกิดบาปทางเพศและในเวลาเดียวกันก็เรียนรู้และยอมรับทั้งสอง ผู้ปกครอง และโรงเรียนจะต้องรับรู้การเปลี่ยนแปลงทางสรีรวิทยาเหล่านี้ในวัยรุ่น เช่นเดียวกับการเปลี่ยนแปลงทางจิตวิทยาที่มาพร้อมกับพวกเขา และแนะนำพวกเขาอย่างถูกต้องเกี่ยวกับสรีรวิทยา และสุขอนามัยในฐานะที่เป็นแม่ของผู้ปกครองเด็กควรแสดงวิธีการใช้ผ้าอนามัยที่ถูกต้องในช่วงเวลาที่มีประจำเดือน และแจ้งความถี่ในการเปลี่ยนเช่นเดียวกับการอาบน้ำในเวลา

เปลี่ยนชุดชั้นในบ่อยๆ นอกจากนี้ การพัฒนาของหน้าอกของหญิงสาวควรได้รับการศึกษาอย่างถูกต้องสวมชุดชั้นในให้ความสนใจกับการแต่งกาย การสื่อสารระหว่างชายกับหญิงวัยรุ่นเป็นเนื้อหาที่อยากรู้อยากเห็นมันเป็นเรื่องปกติสำหรับการเหยียดหยาม และความผูกพันกับเพศตรงข้ามแต่จำเป็นต้องมีมุมมองที่ถูกต้องเกี่ยวกับความรักเพื่อแจ้งชาย และหญิงถึงความแตกต่างในร่างกายและแรงกระตุ้นทางเพศ ความอยากรู้อยากเห็นจะผลักดันให้วัยรุ่นดูหนังอย่างเช่น AV แต่ภาพยนตร์เหล่านี้มักจะสาธิตผิดๆ หากผู้ชายและผู้หญิงถูกนำไปใช้ในทางของภาพยนตร์ผู้หญิงจะถูกใช้เป็นเครื่องมือในการระบายการร่วมประเวณีระหว่างพี่น้องและอื่น ๆ การเรียนรู้ไม่เอื้อต่อการเติบโตของเด็กที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ นอกจากนี้ความเข้าใจผิดของอวัยวะสืบพันธุ์ของตนเองอาจทำให้เกิดปัญหาทางจิตวิทยาที่ไม่จำเป็นสำหรับวัยรุ่นเช่นการกังวลเกี่ยวกับขนาดหรือรูปร่างของอวัยวะเพศชาย ในเวลานี้มีความจำเป็นที่จะต้องสอนเด็กที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะทุกคนจะมีความแตกต่างไม่สามารถเป็นตัวแทนของสิ่งใดและการสอนพฤติกรรมทางเพศของพวกเขาจะต้องเป็นความสมัครใจถ้าฝ่ายหนึ่งบังคับให้ผู้อื่นมีเพศสัมพันธ์ เพื่อตอบสนองความต้องการทางเพศ ระหว่างชาย และหญิงที่จะเชื่อมโยงกับเพื่อให้ผู้ปกครองทราบเพื่อหลีกเลี่ยงการตั้งครรภ์เราต้องเข้าใจวิธีการคุมกำเนิดอย่างถูกต้อง เด็กชาย และเด็กหญิงมีความต้องการที่แตกต่างกัน ตัวอย่างเช่น เด็กผู้ชายมักจะกระตือรือร้นที่จะมีเพศสัมพันธ์ แต่เด็กผู้หญิงเพียงแค่อาจต้องจับมือและติดต่อกับบรรยากาศโรแมนติก นอกจากนี้หากหญิงสาวมีความเต็มใจที่จะมีพฤติกรรมทางเพศไม่สูงการกอดรัดก็ไม่ใช่เรื่องง่ายที่จะสร้างความสุขถ้าเด็กชายลบล้างเขาก็เกือบจะถึงสภาวะแห่งความตื่นเต้น ต้องยอมรับความแตกต่างเหล่านี้ เด็กหญิงวัยรุ่นต้องเรียนรู้ที่จะปกป้องความเป็นส่วนตัวหลีกเลี่ยงการรับมือกับวัยรุ่นที่ไม่ดีและเรียนรู้เทคนิคการป้องกันตัวเองทุกวัน

จากข้อความดังกล่าวข้างต้นจะเห็นได้ว่าความรู้เรื่องเพศศึกษาความสามารถในการสื่อสารล้วนแต่เป็นสิ่งที่สำคัญในการสื่อสารเรื่องเพศศึกษาระหว่างผู้ปกครองกับบุตรหลานอุปสรรคที่ทำให้พ่อแม่ผู้ปกครองไม่คุยเรื่องเพศกับลูก ได้แก่ การขาดความรู้เรื่องเพศศึกษา วัฒนธรรม ความเชื่อและเจตคติที่ผิดๆเกี่ยวกับเรื่องเพศการขาดทักษะในการสื่อสารการที่บิดามารดาไม่สามารถสื่อสารหรือถ่ายทอดความรู้เรื่องเพศศึกษาแก่บุตรวัยรุ่นได้ เนื่องจากบิดามารดาไม่มีความรู้ในเรื่องเพศอย่างเพียงพอทั้งมีทัศนคติต่อเรื่องเพศที่ผิดจึงไม่สามารถถ่ายทอดความรู้เรื่องเพศศึกษา และไม่ต้องการที่จะให้เด็กได้รับรู้ในเรื่องเพศรวมทั้งบิดามารดามีความรู้ในเรื่องเพศแต่ไม่สามารถสื่อสารหรือถ่ายทอดได้เพราะรู้สึกไม่มั่นใจไม่รู้วิธีที่จะสื่อสารถ่ายทอดให้กับเด็กได้ (นงลักษณ์ เอมประดิษฐ์, 2546) เนื่องจากวัยรุ่นหรือเด็กเป็นวัยที่กำลังมีการเปลี่ยนแปลงทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจซึ่งได้รับอิทธิพลมาจากฮอร์โมนเพศทำให้วัยรุ่นเกิดความรู้สึกทางเพศ และความต้องการทางเพศเริ่มมีความรัก และให้ความสนใจในเพศตรงข้าม แนวโน้มของค่านิยมในพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นชายที่มีเพศสัมพันธ์กับหญิงบริการกลับเปลี่ยนเป็นการมีเพศสัมพันธ์ในหมู่เพื่อนด้วยกันส่วนวัยรุ่นหญิงมีความคิดว่าพรหมจรรย์ไม่ใช่สิ่งสำคัญ

พบว่าปัจจุบันการที่วัยรุ่นมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานในสังคมไทยอาจกล่าวได้ว่ากลายเป็นเรื่องปกติไปแล้วจะเห็นได้ว่าการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกส่วนมากมักเกิดขึ้นในวัยเด็กหรือวัยรุ่นตอนต้น ซึ่งทำให้ตระหนักได้ว่าครอบครัวเป็นสถาบันทางสังคมในหน่วยที่เล็กที่สุดแต่มีความสำคัญมากที่สุดในสังคม เพราะครอบครัวเป็นแหล่งปลูกฝังค่านิยม ความเชื่อ และทัศนคติให้แก่เยาวชนตั้งแต่แรกเกิดการสื่อสารในครอบครัวมีบทบาทสำคัญในการปลูกฝังทัศนคติในเรื่องเพศศึกษาที่ถูกต้องเหมาะสมเพื่อลดปัญหาการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของวัยรุ่นคุณภาพชีวิตของบุคคลขึ้นอยู่กับพฤติกรรมและการสื่อสารในครอบครัวเป็นสำคัญ และปัญหาต่างๆที่เกิดขึ้นในครอบครัวถ้าไม่ได้รับการแก้ไขด้วยการสื่อสารที่ทำให้เกิดความเข้าใจระหว่างกันจะทำให้เด็กเกิดความรู้สึกว่าขาดที่พึ่งหรือขาดคนที่ให้ความรู้สึกเชื่อมั่นได้ และเมื่อเกิดปัญหาใดๆ เด็กจะไม่กล้าปรึกษาคนที่บ้าน ดังนั้นกว่าที่คนในครอบครัวจะรับรู้ปัญหานั้นก็อาจบานปลายจนยากแก้ไขและเป็นปัญหาสังคมในที่สุด นอกจากนี้ประสบการณ์การอบรมเลี้ยงดูในแต่ละครอบครัวยังส่งผลต่อบุคลิกภาพของบุคคลนั้นๆ มากยิ่งกว่าการสื่อสารอื่นๆ ในชีวิต (ถิรนนท์ อนุวัชศิริวงศ์, 2528, หน้า 48-49) พ่อแม่ผู้ปกครองจึงควรตระหนักถึงความสำคัญของการสื่อสารในครอบครัวและรู้จักเลือกใช้รูปแบบการสื่อสารในครอบครัวที่เหมาะสมตามสถานการณ์ให้ความรู้ความเข้าใจเรื่องเพศศึกษาอย่างถูกต้องเหมาะสมจะทำให้เด็กในความดูแลเกิดความเชื่อและมีทัศนคติทางบวกต่อการมีเพศสัมพันธ์ เพราะการสื่อสารในครอบครัวมีความสำคัญต่อการพัฒนาสัมพันธภาพในครอบครัวให้มีความสัมพันธ์ที่ดีรักใคร่สามัคคีปรองดองเป็นศูนย์รวมที่ก่อให้เกิดความเข้าใจอันดีของสมาชิกในครอบครัวให้เกิดความใกล้ชิดสนิทสนมช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ดังนั้น พ่อ แม่ และผู้ปกครองจึงควรใส่ใจเรียนรู้และให้ความสำคัญกับการสื่อสารในครอบครัว เพื่อนำไปประยุกต์ใช้เป็นแนวทางในการอบรมเลี้ยงดูบุตรและผู้อยู่ภายใต้การดูแลเพื่อให้เกิดความผาสุกในครอบครัวอันเป็นการพัฒนาเด็กและเยาวชนให้เป็นบุคลากรที่มีคุณภาพของสังคม อีกทั้งยังเป็นการลดปัญหาการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของเยาวชนที่กำลังเป็นปัญหาสังคมที่สำคัญอยู่ในขณะนี้

2.4 ทฤษฎีเกี่ยวกับความรู้เรื่องเพศศึกษาในครอบครัวสำหรับวัยรุ่น

เรื่องเพศศึกษาในครอบครัวได้มีการศึกษาค้นคว้ากันน้อยเนื่องจากในสังคมไทยบางส่วนยังมองเป็นเรื่องต้องห้าม หรือเรื่องน่าละอายซึ่งในความเป็นจริงแล้ว เพศศึกษายังมีความหมายที่กว้างขวางและลึกซึ้งอีกมากมาย อย่างไรก็ตามความคิดเห็นเรื่องเพศก็ได้เปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลา (ประทักษ์ โอประเสริฐสวัสดิ์, 2547) ความรู้ด้านเพศศึกษามีส่วนสำคัญอย่างมากในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมแต่วิธีการนำเสนอก็มีส่วนที่ทำให้เกิดความเข้าใจ และยอมรับซึ่งกันและกันมากกว่าการบอกกล่าวข้างเดียว การให้ความรู้ด้านเพศศึกษาในครอบครัวที่ดีต้องยึดถือการให้เกียรติซึ่งกันและกัน เช่น มารดาควรสอดแทรกคุณค่าเชิงบวกในเรื่องเพศเข้าไปในเรื่องราวรอบตัวเมื่อมีโอกาสอย่างน้อยๆ ให้เด็กเข้าใจ

ว่าเรื่องเพศเป็นเรื่องธรรมชาติเพื่อที่เด็กจะได้ไม่มีอคติกับเรื่องเพศเมื่อลูกย่างเข้าสู่วัยรุ่นมีการเปลี่ยนแปลงหลายๆอย่างทั้งด้านร่างกาย จิตใจ และสังคมเราจึงเห็นพฤติกรรมของวัยรุ่นเปลี่ยนแปลงไปจากตอนเด็ก การเปลี่ยนแปลงเหล่านี้เป็นส่วนหนึ่งของพัฒนาการตามปกติก่อนเติบโตเป็นผู้ใหญ่ การปลูกฝังเจตคติ และค่านิยมในทางที่ดีเกี่ยวกับเรื่องเพศในวัยรุ่นเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งเพราะจะช่วยให้ลูกสามารถปรับตัวได้ดี และปฏิบัติตัวในเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างเพศตั้งแต่ลูกยังเล็กการพูดคุยเรื่องเพศศึกษาควรเลือกให้เหมาะสมกับพัฒนาการและสอดคล้องกับสถานการณ์ และชีวิตประจำวันของลูกการเริ่มต้นพูดคุยในเรื่องเพศต้องอาศัยการมีสัมพันธ์ภาพที่ดีระหว่างพ่อแม่ และลูกนำมาก่อนจึงจะทำให้เกิดความสบายใจที่จะพูดคุยกันอาจยกตัวอย่างจากสื่อต่างๆหรืออาจเลือกซื้อหนังสือที่เด็กเข้าใจง่ายเกี่ยวกับเรื่องเพศมาอ่านด้วยกันและการสื่อสารเรื่องเพศสามารถเริ่มต้นได้ที่บ้านเนื่องจากเพศศึกษาไม่ใช่เป็นการสอนการมีเพศสัมพันธ์ให้กับบุตรแต่เป็นการสอนในด้านพัฒนาการทางเพศรวมทั้งการมีความรักครอบครัวและคุณภาพชีวิตที่ดีของบุตรในอนาคต (พันธ์ศักดิ์ ศุกระฤกษ์, 2547)

2.4.1 จุดมุ่งหมายของการสอนเพศศึกษานางลักษณ์ เอมประดิษฐ์ (2546) ได้กล่าวถึงไว้ดังนี้

2.4.1.1 เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจเรื่องกระบวนการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกาย อันมีผลต่อความคิดสติปัญญาอารมณ์และจิตใจ

2.4.1.2 เพื่อจัดความวิตกกังวลเกี่ยวกับเรื่องพัฒนาการการปรับตัวและการวางตัวให้เหมาะสมกับบทบาททางเพศ

2.4.1.3 เพื่อเสริมสร้างให้เกิดเจตคติที่ถูกต้องเกี่ยวกับเรื่องเพศต่อตนเองและผู้อื่นทั้งต่อเพศเดียวกันและเพศตรงข้าม

2.4.1.4 เพื่อให้เกิดความเข้าใจในเรื่องความสัมพันธ์ของมนุษย์ทั้งสองเพศและตระหนักถึงคุณค่าของการใช้มนุษยสัมพันธ์ที่ถูกต้องเพื่อการดำรงชีวิตที่ราบรื่นในสังคม

2.4.1.5 เพื่อให้ตระหนักถึงหน้าที่และความรับผิดชอบต่อตนเองครอบครัวและสังคม

2.4.1.6 เพื่อให้เกิดการคิดและการตัดสินใจที่ถูกต้องในการป้องกันและแก้ไขปัญหาในการดำเนินชีวิตโดยยึดหลักของเหตุผลอย่างมีคุณธรรมและศีลธรรมจรรยา

2.4.1.7 เพื่อให้สามารถนำความรู้ความเข้าใจและทักษะที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาตนครอบครัวและสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

วัยรุ่นจะมีความแตกต่างจากเด็กโตหลายประการ พัฒนาของวัยรุ่นจะเกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว และหลายด้านพร้อม ๆ กัน ทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม วัยรุ่นต้องปรับตัวอย่างมาก เพื่อให้เขาสามารถดำเนินชีวิตต่อไปอย่างมีความสุข และพัฒนาตนเองเป็นผู้มีบุคลิกภาพที่ดี มีวิชาชีพเหมาะสมกับตนพร้อมที่จะดำเนินชีวิตครอบครัวต่อไปได้อย่างปลอดภัย การจัดการเรียนรู้ในวัยรุ่น มีความแตกต่างบางประการ ซึ่งต้องการความเข้าใจในจิตวิทยาของวัยรุ่น ลักษณะพฤติกรรมการเรียนรู้

ที่เหมาะสมจะแตกต่างจากวัยเด็กอย่างชัดเจน ถ้าวัยรุ่นเรียนรู้ไปอย่างไรแล้ว มักจะเกิดพฤติกรรมติดตัว กลายเป็นนิสัย และบุคลิกภาพซึ่งจะเปลี่ยนแปลงแก้ไขได้ยากในภายหลัง วัยนี้จึงควรมีการเรียนรู้อย่างถูกต้องก่อนที่วัยรุ่นจะไปเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างผิด ๆ และกลายเป็นพฤติกรรมที่เป็นปัญหาต่อไป เช่น ปัญหายาเสพติด หรือ ปัญหาทางเพศ

2.4.2 พัฒนาการเรียนรู้ด้านเพศศึกษา และร่างกายของวัยรุ่นยังจัดเป็นส่วนหนึ่งของบุคลิกภาพเต็มที่อยู่ในวัยผู้ใหญ่ตอนต้น ในระหว่างวัย 12 – 18 ปีนี้ วัยรุ่นจะมีการเรียนรู้ด้านพัฒนาการไปทางด้านต่าง ๆ ดังนี้ (พนม เกตุมาน, 2550)

2.4.2.1 พัฒนาการทางร่างกาย ร่างกายจะเติบโตสูงใหญ่ แขน – ขายาวขึ้นโดยเริ่มตั้งแต่อ่อนวัยรุ่นประมาณ 2 – 3 ปี เพศหญิงจะเร็วกว่าเพศชาย วัยรุ่นชาย จะเป็นหนุ่ม คือ นมขึ้น ปาน เสียงแตก มีหนวดเคราขึ้น และเริ่มมีฝันเปียก ส่วนวัยรุ่นหญิงจะเป็นสาว คือ มีเต้านม สะโพกผายมีทรุดทรง และมีประจำเดือนครั้งแรก ทั้งสองเพศ จะมีลิ่วขึ้น มีกลิ่นตัว มีการเปลี่ยนแปลงในอวัยวะเพศ ซึ่งการเปลี่ยนแปลงทั้งหมดนี้เกิดจากฮอร์โมนเพศ และฮอร์โมนการเจริญเติบโตภายในร่างกาย

2.4.2.2 พัฒนาการทางจิตใจ วัยนี้สติปัญญาจะพัฒนาสูงขึ้น จนมีความคิดเป็นแบบ “นามธรรม” มีการใช้เหตุผล วิเคราะห์ สังเคราะห์และความคิดริเริ่มมากขึ้น สามารถเข้าใจเหตุการณ์ ความเป็นไปของสิ่งแวดล้อมได้ลึกซึ้ง มีความคิดเป็นของตนเอง เกิดความรู้สึกที่ดีต่อตนเองได้มาก ต้องการเป็นที่ยอมรับของผู้อื่น และต้องการให้คนอื่นมองเห็นคุณค่าของตนเอง พอใจกับความรู้สึกต่อตนเองในด้านบวก มีการพิจารณาตนเองได้บ้าง แต่บางครั้งก็ยังเอาตัวเองเป็นศูนย์กลางอยู่ มีการควบคุมความคิด ความรู้สึก และอารมณ์ได้มากขึ้น ต้องการเป็นอิสระ อยากรู้ อยากเห็น อยากลอง อยากมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ชอบความตื่นเต้นสนุกสนาน รู้จักมีมโนธรรม จริยธรรม รู้จักกาลเทศะ รู้จักผิดชอบชั่วดี และมีความคิดเป็นอุดมคติ วัยนี้ต้องการพัฒนาเพื่อหาความเป็นตัวของตัวเอง หรือเอกลักษณ์ (Identity) อารมณ์ในวัยรุ่นจะเปลี่ยนแปลงง่าย มีทั้งอารมณ์เครียดวิตกกังวล หรืออารมณ์ซึมเศร้า

2.4.2.3. พัฒนาการทางสังคม วัยนี้จะเริ่มห่างพ่อแม่ญาติผู้ใหญ่ ไปสนิทสนมกลุ่มเพื่อน และใช้เวลาอยู่กับเพื่อนมาก เพื่อหาเอกลักษณ์ตนเอง แสวงหาการยอมรับจากผู้อื่น ฝึกทักษะสังคม และสนุกสนานกับสังคมเพื่อน วัยรุ่นอาจมองพ่อแม่ไม่ดี เหมือนตอนเมื่อเขายังเด็ก อาจพูดถึงความบกพร่องของพ่อแม่หรือครูอาจารย์ และแสดงออกอย่างไม่สุภาพเรียบร้อย วัยรุ่นจะเรียนรู้พฤติกรรมจากเพื่อน ๆ อย่างมาก เกิดเป็นค่านิยม ทศนคติ แนวปฏิบัติจนเกิดเป็นนิสัยหรือพฤติกรรมใหม่ ๆ ขึ้นได้มากมาย

2.4.2.4 พัฒนาการทางเพศ จะแสดงออกเป็น เอกลักษณ์ทางเพศ และความสนใจทางเพศ ซึ่งเกิดจากอารมณ์เพศ ในวัยนี้บางคนจะมีมากและควบคุมได้น้อย เกิดเป็นปัญหาทางเพศขึ้น

ได้ ปัญหาทางเพศในวัยรุ่น ดังนั้น การสอนเพศศึกษาของบิดามารดานอกจากการอบรมสั่งสอนขัดเกลากลายและถ่ายทอดการเรียนรู้ทางสังคมในเรื่องทั่วไปแก่สมาชิกในครอบครัวแล้ว ครอบครัวยังเป็นตัวแทนในการขัดเกลาลูกให้ลูกได้เรียนรู้เรื่องเพศศึกษาพ่อแม่ควรให้ความรู้เรื่องเพศแก่ลูกของตนแทนที่จะให้ลูกไปแอบหาประสบการณ์ตรงจากหนังสือนิตยสารสื่อต่างๆหรือจากกลุ่มเพื่อนโดยธรรมชาติพ่อแม่เป็นครูคนแรก และคนที่สำคัญที่สุดในการสอนเรื่องเพศให้ได้ทั้งลูกชายและลูกสาว (ระวีวรรณ ฉายแสง, 2538) ดังนั้นอาจกล่าวได้ว่าบ้านหรือครอบครัวจึงเป็นสถานที่ซึ่งเด็กควรได้รับการปลูกฝังอบรมขัดเกลาก่อนเรื่องความรู้ความเข้าใจเจตคติอุปนิสัยและความประพฤติเกี่ยวกับเรื่องเพศหรือพฤติกรรมทางเพศอย่างถูกต้องเหมาะสมจุ่มงหมายของการสอนเพศศึกษา

2.4.3 พฤติกรรมทางเพศ (Kirkendall. W. L, 1965, อ้างใน สุรีย์พร นันทพานิช, 2552) เป็นสัญชาตญาณอย่างหนึ่งตามธรรมชาติของมนุษย์เพราะมนุษย์เกิดมาพร้อมกับเพศความสุขและความสมบูรณ์ของมนุษย์และสมาชิกในครอบครัวพึงจะได้รับขึ้นอยู่กับความสำเร็จหรือความล้มเหลวของการปรับตัวทางเพศและการแสดงบทบาททางเพศที่ถูกต้องรวมทั้งขึ้นอยู่กับความฉลาดและความสามารถในการดำรงชีวิตไปตามความเหมาะสมและเป็นการแสดงออกทางเพศภายใต้กรอบของสังคมวัฒนธรรมชีวิตวิทยาและลักษณะเฉพาะบุคคลด้วยท่าทีที่เป็นธรรมชาติ

พฤติกรรมทางเพศหมายถึงความรู้เจตคติและการปฏิบัติในเรื่องเพศความรู้ที่ได้รับการถ่ายทอดและเรียนรู้จากสังคมรวมถึงแนวทางในการปฏิบัติต่อเรื่องเพศทั้งในด้านกายวิภาคและด้านพฤติกรรมทางเพศเป็นพฤติกรรมที่แสดงออกทั้งด้านสรีรวิทยาและจิตวิทยาพฤติกรรมทางเพศหรือ Sexuality เป็นการแสดงความสัมพันธ์ระหว่างเพศตามแรงขับทางชีววิทยาอันส่งผลให้เกิดวัยรุ่นแสดงพฤติกรรมแห่งความสัมพันธ์ทางเพศออกมาได้ดังนี้ (สุชาติ โสมประยูร และ วรณี โสมประยูร, 2541)

2.4.3.1 การรักและสนใจเพศตรงข้ามวัยรุ่นมักจะสนใจเพศตรงข้ามรุ่นเดียวกับตน วัยรุ่นในอายุระหว่าง 15 – 18 ปี จะเริ่มมีความสัมพันธ์ทางเพศกับเพศตรงข้ามลักษณะความรักเพศตรงข้ามที่บ่งบอกคือความลุ่มหลงแต่ฝ่ายเดียวโดยเฉพาะกับคนที่เขาไม่มีวันสมปรารถนาในความรักแต่ความรักเช่นนี้จะเกิดขึ้นชั่วคราวเท่านั้น

2.4.3.2 การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองเป็นพฤติกรรมที่ทำให้เกิดความพึงพอใจทางเพศด้วยการกระตุ้นจับต้องอวัยวะเพศจนเกิดความสุขความพอใจพฤติกรรมเช่นนี้เป็นเรื่องธรรมดาอย่างหนึ่งของพัฒนาการทางเพศของมนุษย์วัยรุ่นจำนวนมากเมื่อมีประสบการณ์เกี่ยวกับการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองจะเกิดความรู้สึกขัดแย้งภายในจิตใจเกี่ยวกับศีลธรรมว่าตนเองกระทำถูกหรือผิด ฉะนั้นผู้ใหญ่ควรบอกให้เด็กเข้าใจว่าการสำเร็จความใคร่เป็นเรื่องธรรมดาไม่มีพิษภัยและมีประโยชน์ต่อการพัฒนาการทางเพศของเด็กแต่ต้องกระทำโดยพอเหมาะพอควรไม่หมกมุ่นจนเกินไปและต้องสามารถยับยั้งชั่งใจได้เมื่ออยู่ในภาวะที่ไม่ควรทำจิตแพทย์ถือว่าการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองเป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับควบคุมความกดดันทางเพศหรือช่วยในการปรับตัวทางเพศ

2.4.3.3 การสนใจเรื่องเพศเด็กในวัยหนุ่มสาวจะสนใจเรื่องเพศเพราะเป็นระยะที่ตนจะมีความรู้สึกทางเพศความสนใจเริ่มแสดงให้เห็นจากความพิถีพิถันในการแต่งกายการแสดงกิริยาที่ดึงดูดความสนใจจากเพศตรงข้ามการสนใจซื้อหาหนังสือเรียงร้อยมาอ่านบางทีก็แสดงความสนใจแบบดูเพศตรงข้ามในเวลาหรือสถานที่ลับเฉพาะที่เรียกว่าถ้ำมอง (Peeping Tom)

2.4.3.4 รักร่วมเพศ (Homosexuality of Lesbian) ระยะวัยรุ่นเป็นระยะการเปลี่ยนแปลงทางด้านต่างๆความรู้สึกทางเพศที่ยังเจินอายหรือไม่แน่ใจตนเองที่จะแสดงความสนใจเพศตรงข้ามจึงหันมาระบายความสนใจกับเพื่อนเพศเดียวกับตนกล่าวโดยสรุปพฤติกรรมทางเพศเป็นสัญชาตญาณอย่างหนึ่งตามธรรมชาติของมนุษย์ที่แสดงพฤติกรรมออกทั้งทางด้านสรีรวิทยาและทางด้านจิตวิทยารวมทั้งค่านิยมทัศนคติความรู้สึกและเป็นการแสดงความสัมพันธ์ระหว่างสองเพศได้แก่ พฤติกรรมดึงดูดความสนใจจากเพื่อนต่างเพศการคบเพื่อนต่างเพศการออกเที่ยวกับเพื่อนต่างเพศการยินยอมให้ถูกเนื้อต้องตัวระหว่างเพื่อนต่างเพศและการยินยอมให้มีความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนต่างเพศ

ปัจจุบันนี้พฤติกรรมทางเพศและปัญหาสุขภาพทางเพศเพิ่มสูงขึ้นในกลุ่มวัยรุ่นไทย เพศศึกษาในครอบครัวเป็นความรู้แรกเกี่ยวกับเพศที่เด็กได้เรียนรู้จากผู้ปกครอง ซึ่งเพศศึกษาในครอบครัวเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยแก้ปัญหาสุขภาพทางเพศ แม้ว่าประเทศไทยจะรับวัฒนธรรมตะวันตกเข้ามาอย่างรวดเร็ว เรื่องเกี่ยวกับเพศ ก็ยังคงเป็นเรื่องที่ต้องปิดบัง ดังนั้น สถานการณ์การสื่อสารเรื่องเพศศึกษาในครอบครัวจึงยังไม่เป็นที่เข้าใจ ชัดเจนนักการสื่อสารเรื่องเพศศึกษาเกิดขึ้นในบางครอบครัว ซึ่งเนื้อหาที่สื่อสารกันนั้นเป็นเพียงบางส่วนของ เรื่องเพศศึกษาเท่านั้น อุปสรรคสำคัญที่สุดของการสื่อสารเรื่องเพศศึกษาในครอบครัวคือการที่พ่อแม่คิดว่าลูกของตนยังเด็กเกินไปที่จะเรียนรู้เรื่องเพศศึกษา ช่วงรอยต่อการก้าวจากความเป็นเด็กสู่ความเป็นผู้ใหญ่มีความท้าทายอย่างยิ่งต่อทั้งวัยรุ่นเองและต่อผู้เป็นพ่อแม่ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ข่าวสารปัญหาทางเพศในวัยรุ่นนั้น ถือเป็นความกังวลสูงสุดข้อหนึ่งที่กดดันคุณพ่อคุณแม่ส่วนใหญ่ ยิ่งกระแสวิพากษ์วิจารณ์ความตื่นตัวและให้ความสำคัญอย่างยิ่งเพียงใด ก็ยิ่งสะท้อนถึงความจำเป็นที่คุณพ่อคุณแม่ต้องพัฒนาบทบาทของตนในการให้ความรู้เรื่องเพศศึกษากับลูก เพราะข้อมูลทางวิชาการต่างก็มีบทสรุปชัดเจนซึ่งบ่งชี้ว่า ผู้ให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาที่ดีที่สุดแก่วัยรุ่น คือคุณพ่อคุณแม่แน่นอน แต่ขณะเดียวกัน คุณพ่อคุณแม่จำนวนไม่น้อยก็ยังงุนงงสงสัยว่า การเป็นผู้ให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาแก่ลูกควรจะมีแนวทางอย่างไร และปัญหาการพูดคุยเรื่องเพศกับลูกทั้งที่พ่อแม่อาจตระหนักรู้บทบาทหน้าที่ของตน แต่จากการสำรวจ ก็ยังพบว่ามีอุปสรรคที่ทำให้พ่อแม่ไม่สามารถคุยเรื่องเพศกับลูกได้ในสามประเด็นหลัก ดังนี้

- ความรู้สึก พ่อแม่หลายคนรู้สึกขัดใจที่จะคุยเรื่องเพศกับลูก
- ความรู้ไม่มั่นใจในความรู้เรื่องเพศที่ตนมีอยู่

- ความเหมาะสมกับวัยของลูก พ่อแม่ไม่ควรทราบว่าจะพูดเรื่องเพศกับลูกได้ในวัยใดมากแค่ไหนเพราะกลัวจะเป็นดาบสองคมให้ลูกอยากลองหรือเป็นการชี้โพรงให้กระรอกหลักการคุยเรื่องเพศกับลูก

2.4.4 ความรู้เรื่องเพศที่เหมาะสมกับลูกในแต่ละช่วงวัย (อัมพร เบญจพลพิทักษ์, 2550) หลักการสำคัญข้อหนึ่งคือไม่มีวัยที่เด็กเกินกว่าการถามและการตอบเรื่องเพศโดยเฉพาะเมื่อพ่อแม่มีความเข้าใจถึงพัฒนาการของลูกและสามารถให้คำตอบที่เหมาะสมแก่วัยได้โดยไม่ต้องแปลกใจที่ลูกจะไม่เข้าใจทั้งหมด เมื่อลูกมีข้อสงสัยการยอมรับการถามจะช่วยให้ลูกกล้าถามอีกในครั้งต่อไปที่มีข้อข้องใจดังนั้น จึงต้องระมัดระวังท่าทีการดูว่าหรือการแสดงความคิดเห็นเกรี้ยวกราดเมื่อลูกถามซึ่งอาจนำไปสู่การเกิดช่องว่างทางความคิดที่ทำให้พ่อแม่ไม่สามารถรับรู้ถึงค่านิยมหรือการปฏิบัติตัวในเรื่องเพศหรือเรื่องอื่นๆ ของลูกในอนาคตได้ดังนั้นถ้าลูกมีการเฝ้าถามเรื่องเพศจากพ่อแม่ควรมีท่าทีที่ใส่ใจและพูดกับลูกว่าพ่อแม่ดีใจที่ลูกถามในทางตรงข้ามถ้าลูกไม่ถามพ่อแม่ควรชักชวนลูกคุยในเรื่องเพศที่เหมาะสมกับความเข้าใจตามวัย ทั้งนี้ การเริ่มพูดคุยเรื่องเพศที่เหมาะสมตั้งแต่ลูกอายุน้อยๆอย่างต่อเนื่องจะช่วยให้การพูดคุยในเรื่องที่ยากหรือซับซ้อนในช่วงวัยรุ่นเกิดขึ้นได้อย่างง่ายดายและเป็นธรรมชาติและลดความขัดแย้งระหว่างกันได้ดีโดยเนื้อหาการพูดคุยตามวัยสามารถเชื่อมโยงถึงความเหมาะสมของพัฒนาการโดยย่อได้ดังนี้

2.4.4.1. ช่วงอายุ 2-5 ปี ลูกเริ่มรู้ว่า มีความแตกต่างทางด้านร่างกายระหว่างเด็กหญิงกับเด็กชาย มีความอยากรู้อยากเห็นเกี่ยวกับรูปร่างและส่วนประกอบของร่างกายของเพศตรงข้ามเริ่มแยกแยะบทบาทที่สำคัญของแต่ละเพศและเริ่มแสดงพฤติกรรม และบทบาทของตนให้สอดคล้องกับเพศที่ตนเองเป็นเด็กอาจจะเริ่มเล่นอวัยวะเพศของตนเอง และสนใจสำรวจดูส่วนสำคัญของเด็กคนอื่น ๆ เรื่องที่พ่อแม่ควรนำมาพูดคุยสอนลูกให้รู้จักส่วนต่างๆ ของร่างกายในมุมมองด้านดีสอนให้ลูกรู้จักปกป้องตนเองไม่ยอมให้คนอื่นมาจับต้องส่วนต่างๆ ของร่างกายโดยที่ลูกไม่ยินยอมสอนให้ลูกบอกพ่อแม่ในกรณีที่ถูกคนอื่นจับต้องของสงวนสอนให้ลูกรู้ว่าการพูดเกี่ยวกับเรื่องเพศเป็นเรื่องส่วนตัวควรทำเฉพาะในเวลาที่เป็นส่วนตัวที่บ้านไม่ควรพูดในที่สาธารณะหรือพูดขู่ให้เด็กเกิดความกลัวและเข้าใจผิดว่าเรื่องเพศเป็นสิ่งที่ผิดหรือต้องห้ามอย่างเด็ดขาดเด็กควรมีความมั่นใจได้ว่าพ่อแม่เปิดโอกาสให้เขาถามหรือพูดคุยเกี่ยวกับเรื่องเพศที่เขาอยากรู้ได้เสมอ

2.4.4.2. ช่วงอายุ 6-10 ปี ลูกจะเริ่มใช้คำศัพท์หรือคำสแลงเกี่ยวกับเรื่องเพศเริ่มรู้สึกเขินอายมากขึ้นเมื่อพูดเกี่ยวกับเรื่องเพศเริ่มรู้ว่าเด็กทารกนั้นเกิดมาจากไหนเริ่มอยากรู้อาส่วนต่างๆ ของร่างกายนั้นมีการทำงานเป็นอย่างไร และมีหน้าที่อย่างไรเริ่มได้รับรู้เรื่องโรคเอดส์และอาจจะมีการเชื่อมโยงเรื่องราวจนเกิดความกังวลว่าแปลกๆ เช่น ไม่อยากตั้งครรภ์หรือสงสัยว่าตนเองจะติดเอดส์พ่อแม่สามารถอธิบายง่ายๆ ได้ว่าอวัยวะต่างๆ ที่มีส่วนในการเจริญพันธุ์นั้นมีหน้าที่อย่างไรบ้างโดยสามารถเชื่อมโยงกับพื้นฐานเรื่องการเจริญพันธุ์ของมนุษย์และพืช หรือสัตว์อื่นๆ (เช่น ดอกไม้กับ

แมลง) ให้ความรู้เรื่องความแตกต่างทางด้านสรีระของร่างกายผู้หญิงกับผู้ชายโดยควรรู้ว่าแต่ละเพศมีความแตกต่างกันในด้านบทบาทหน้าที่และการแสดงออกในสังคมพ่อแม่อาจสอนลูกเกี่ยวกับเรื่องโรคเอดส์และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์อื่นๆ อย่างง่ายๆ ได้และพยายามตอบคำถามที่ลูกถามอย่างธรรมดาและเรียบง่ายโดยให้ความรู้ที่ถูกต้องและตรงไปตรงมาโดยสังเกตถึงความเข้าใจของลูกซึ่งส่วนใหญ่ในวัยนี้ยังอาจไม่จำเป็นต้องอธิบายอย่างละเอียดมากนักเพราะอาจทำให้เด็กเกิดความสับสน

2.4.4.3 ช่วงอายุ 11-12 ปีขึ้นไปลูกจะเข้าสู่ระยะวัยรุ่นเริ่มมีการเปลี่ยนแปลงของฮอร์โมนเพศ และอวัยวะเพศเริ่มทำหน้าที่ในการเจริญพันธุ์ได้เหมือนในผู้ใหญ่ลูกอาจมีความวิตกกังวลว่าการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่เกิดขึ้นกับร่างกายของเขาจะเป็นอย่างไรและเป็นปกติหรือไม่จะเริ่มมีการเปรียบเทียบรูปร่าง และส่วนต่างๆ ของร่างกายของตนเอง กับเพื่อนๆ ในวัยเดียวกันเริ่มมีความรู้สึกทางเพศเมื่อมีสิ่งเร้า และเริ่มอยากที่จะมี “แฟน” ควรให้ความมั่นใจว่าการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ของร่างกายที่กำลังเกิดขึ้นเป็นเรื่องปกติในทุกคนควรบอกให้ลูกทราบล่วงหน้าถึงการเปลี่ยนแปลงบางอย่างที่เกิดขึ้นกับร่างกาย เช่น การมีประจำเดือนของเด็กผู้หญิง และการแข็งตัวของอวัยวะเพศในตอนที่มีความรู้สึกทางเพศ ของเด็กผู้ชาย และการฝันเปียกโดยลูกควรมีความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับเรื่องเพศว่าเป็นเรื่องธรรมชาติและเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตแต่ควรมีเรื่องของความรักและความรับผิดชอบที่พึงมีให้กันเป็นบรรทัดฐานด้วยรับรู้ว่าการมีความรู้สึกทางเพศนั้นเป็นเรื่องปกติและความรู้สึกที่จะควบคุมความรู้สึกนี้ให้เหมาะสมกับการแสดงออกที่ถูกต้องทางสังคมควรให้ลูกเข้าใจถึงการรู้จักระมัดระวังตัว และตระหนักถึงคุณค่าการหลีกเลี่ยงการมีเพศสัมพันธ์ก่อนถึงวัยอันเหมาะสมโดยสอนให้ลูกรู้จักปฏิเสธหากมีใครพยายามชักชวนหรือบังคับให้มีเพศสัมพันธ์หรือมีความเสี่ยงใดๆ และรู้จักการป้องกันตนเองหรือช่วยตัวเองให้หลุดพ้นจากสิ่งเลวร้ายเหล่านั้นนอกจากนี้ยังควรสอนให้ลูกรู้จักเรื่องปัญหาการตั้งครรภ์และการติดเชื้อโรคที่อาจมาจากการมีเพศสัมพันธ์ นอกจากนี้ยังสามารถสอนให้ลูกรู้จักสิ่งที่ถูก และผิดในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ให้รู้ว่าเรื่องเกี่ยวกับเพศที่เพื่อนอาจจะพูดคุยกันนั้นในบางกรณีมักเป็นการคุยโอ้อวดกันมากกว่าที่จะเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นจริงๆ ได้โดยรูปแบบการสอนในช่วงวัยนี้พ่อแม่จะต้องเริ่มปรับท่าทีจากผู้ชี้แนะในวัยก่อนหน้านี้กลายเป็นการชวนคุยและรับฟังมากขึ้นที่สำคัญ คือต้องมีการชวนลูกคิดเพื่อนำไปสู่การมีค่านิยมแนวทางปฏิบัติของตนเองได้อย่างมั่นคงต่อไป และมีความมั่นใจเสมอว่าพ่อแม่จะเป็นที่ปรึกษาที่ดีที่สุดสำหรับลูกตลอดไป

สรุปได้ว่าการสอนเพศศึกษาหมายถึงการที่บิดามารดาถ่ายทอดความรู้ความเข้าใจในเรื่องเพศให้แก่บุตรวัยรุ่นรวมทั้งการปลูกฝังความเชื่อและค่านิยมที่ดีงามในเรื่องพฤติกรรมทางเพศเพื่อให้บุตรเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในเรื่องเพศไปในทางที่ถูกต้องเหมาะสมไม่สร้างปัญหาให้กับตนเอง ครอบครัวและสังคมโดยมีจุดมุ่งหมายที่สำคัญก็คือให้เด็กมีความรู้ความเข้าใจเรื่องเพศและชีวิตครอบครัวมีเจตคติและค่านิยมที่ดีต่อเรื่องเพศด้วยทั้งนี้บิดามารดาจะต้องมีการเตรียมความพร้อมในความรู้เรื่องเพศอย่างเพียงพอมีเจตคติที่ดีและควรมีความสัมพันธ์ที่ดีกับบุตรเพื่อที่จะสามารถถ่ายทอด

ความรู้ในเนื้อหาเกี่ยวกับเพศศึกษาให้แก่บุตรได้อย่างครอบคลุมและถูกต้องทั้ง 4 ด้านคือด้านชีววิทยา ด้านจิตวิทยา ด้านสังคมวิทยา และด้านสุขวิทยา ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับเพศและวัยของบุตรเพื่อให้บุตรสามารถนำความรู้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในการดำเนินชีวิตต่อไป โดยเฉพาะการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่เกิดขึ้นอันเนื่องมาจากพัฒนาการทางเพศทั้งต่อตนเองและบุคคลอื่นซึ่งวิธีการสอนเพศศึกษาของบิดามารดาอาจไม่จำเป็นต้องสอนโดยตรงหรือสอนอย่างเป็นทางการก็ได้

2.4.5 เพศศึกษาสำหรับพ่อแม่ลูกวัยรุ่น (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) จุดมุ่งหมายในการให้ความรู้ด้านเพศศึกษาแก่วัยรุ่น ควรครอบคลุมถึงเรื่องต่อไปนี้

2.4.5.1 ให้ข้อมูลที่ถูกต้องและรอบด้านกับวัยรุ่นในเรื่องวิถีเรื่องเพศของมนุษย์รวมถึงการเติบโต และพัฒนาการตามช่วงวัย การเจริญพันธุ์

2.4.5.2 จัดโอกาสที่เปิดกว้างและปลอดภัย ให้วัยรุ่นได้ตั้งคำถามสำรวจ แลกเปลี่ยนความคิด และประเมินทัศนคติของตนเองและสังคมในเรื่องเพศเพื่อบ่มเพาะทัศนคติที่เปิดกว้างยอมรับความแตกต่างไม่ด่วนตัดสิน และเพื่อทำความเข้าใจการให้คุณค่าในเรื่องต่างๆ จากครอบครัว การพัฒนาวิธีคิดในการให้คุณค่าของตนเองการสร้างคุณค่าในตัวเองการพัฒนาความเข้าใจในเรื่องความสัมพันธ์กับสมาชิกในครอบครัว และความสัมพันธ์กับคนแต่ละเพศรวมทั้งการเรียนรู้และทำความเข้าใจถึงหน้าที่และความรับผิดชอบของตนเองที่มีต่อครอบครัวและผู้อื่น

2.4.5.3 พัฒนาทักษะต่างๆ ที่จำเป็นในการสร้างความสัมพันธ์มีปฏิสัมพันธ์และการอยู่ร่วมกันกับผู้อื่น ได้แก่ ทักษะการสื่อสารการตัดสินใจ การบอกความต้องการของตนเอง การยืนยันความคิดเห็น การต่อรอง การจัดการความขัดแย้งที่อาจมีการปฏิเสธรวมถึงความสามารถในการสร้างพัฒนา และรักษาสัมพันธไมตรีที่ทุกฝ่ายพึงพอใจการแก้ปัญหา รวมทั้งการหาความช่วยเหลือแนวทางการดูแลสุขภาพวัยรุ่น

2.4.5.4 พัฒนาและฝึกฝนความรับผิดชอบในเรื่องสัมพันธภาพ และความสัมพันธ์ทางเพศทั้งต่อตัวเองและผู้อื่นในทุกแง่มุมไม่ว่าจะเป็นการเลือกที่จะไม่มีเพศสัมพันธ์หรือการมีเพศสัมพันธ์โดยมีการป้องกันโรคและการตั้งครรภ์โดยไม่พร้อมรวมถึงการคาดการณ์และจัดการกับแรงกดดันที่จะนำไปสู่เพศสัมพันธ์ที่ไม่ได้เกิดจากความยินยอมพร้อมใจการศึกษาเรื่องเพศศึกษาแบบรอบด้านควรเตรียมวัยรุ่นให้เข้าใจเรื่องวิถีชีวิตทางเพศเมื่อเข้าสู่ผู้ใหญ่อย่างสร้างสรรค์และมีประสิทธิภาพซึ่งรวมถึงการช่วยให้วัยรุ่นเรียนรู้และพัฒนาศักยภาพในการดูแลผู้อื่น การสนับสนุนช่วยเหลือ การไม่ใช้ความรุนแรง หรือกำลังบังคับคนอื่น และการพัฒนาความสัมพันธ์ใกล้ชิดและสัมพันธภาพทางเพศที่ทั้งสองฝ่ายต่างพึงพอใจยินยอมและเคารพกัน นอกจากนั้นเมื่อมีโอกาสให้ความรู้หรือเป็นที่ปรึกษาแก่วัยรุ่น บุคลากร โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพ ควรคำนึงถึงการลดผลกระทบในทางลบจากเพศสัมพันธ์ ได้แก่ การตั้งครรภ์เมื่อไม่พร้อมการติดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์การติดเชื้อเอชไอวีตลอดจนการใช้ความรุนแรงทางเพศเพศศึกษาครอบคลุมเรื่องอะไรบ้างไม่ว่าผู้ใหญ่จะสนับสนุนการเรียนรู้เพศศึกษา

หรือไม่ วัยรุ่นส่วนใหญ่ก็สนใจและพร้อมจะเรียนรู้เรื่องเพศจากเพื่อน สิ่งพิมพ์ ภาพยนตร์ วีซีดี และอินเทอร์เน็ตอยู่แล้วแต่ไม่อาจแน่ใจได้เลยว่าสิ่งที่วัยรุ่นเรียนรู้จากช่องทางเหล่านั้นเป็นข้อมูลหรือข้อเท็จจริงแบบใดส่งผลต่อการรับรู้และทัศนคติในเรื่องเพศของเยาวชนอย่างไร การส่งเสริมให้มีการเรียนรู้เรื่องเพศศึกษาจึงเป็นโอกาสที่จะแก้ไขความเข้าใจที่ผิดให้ความรู้ที่ถูกต้องอย่างเพียงพอ และครอบคลุมเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ต่อไปนี้

- พัฒนาการของมนุษย์ (Human Development) การเปลี่ยนแปลงทางสรีระเมื่อเข้าสู่วัยรุ่น พัฒนาการทางเพศ การสืบพันธุ์ ภาพลักษณ์ต่อร่างกาย (Body Image) ตัวตนทางเพศ และรสนิยมทางเพศ (Sexual Identity and Orientation)

- สัมพันธภาพ (Relationships) ในมิติของครอบครัว เพื่อน การคบเพื่อนต่างเพศ ความรัก การใช้ชีวิตคู่ การแต่งงาน และการเลี้ยงดูลูก

- ทักษะที่จำเป็นในการดำเนินชีวิต (Personal Skills) เพราะความรู้และข้อมูลที่ได้รับเกี่ยวกับเพศนั้นไม่เพียงพอที่จะช่วยให้เยาวชนสามารถรับมือกับเหตุการณ์ และแรงกดดันต่างๆ ที่ประสบในชีวิตจริง เพศศึกษาควรนำไปสู่การพัฒนาให้เยาวชนเกิดกระบวนการวิเคราะห์และทักษะที่จำเป็นในการดำเนินชีวิต ได้แก่

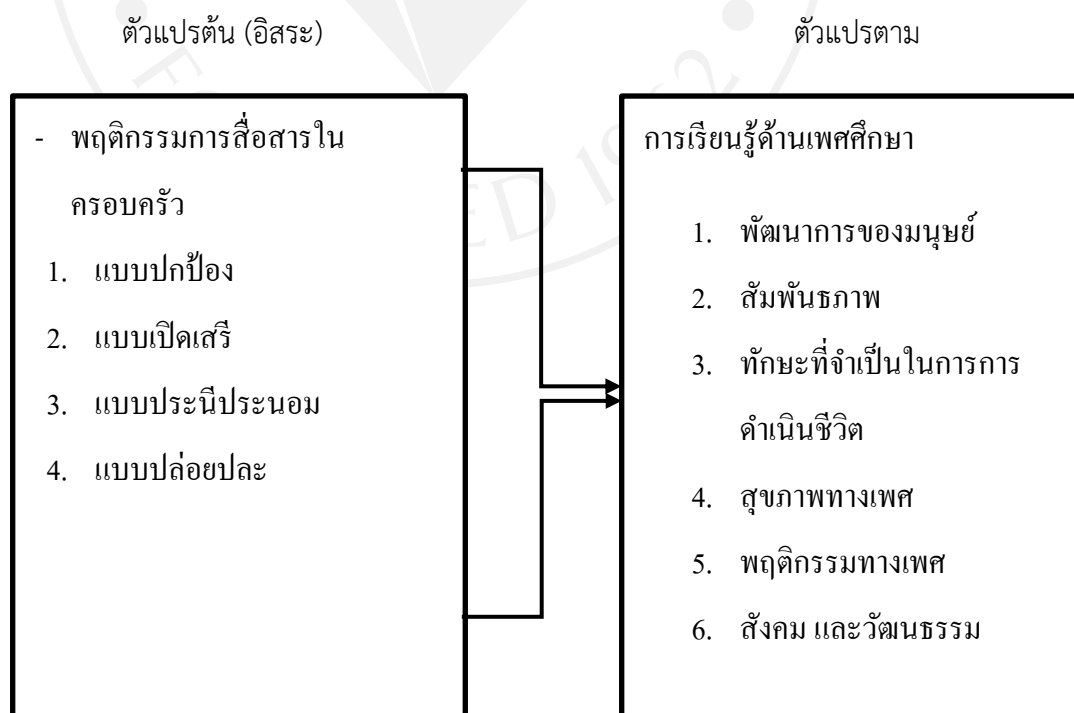
1. การให้คุณค่ากับสิ่งต่างๆ ซึ่งระบบการให้คุณค่านี้เป็นตัวชี้นำพฤติกรรม เป้าหมายและการดำเนินชีวิตของเราแนวทางการดูแลสุขภาพวัยรุ่น
2. การสื่อสาร การรับฟัง การแลกเปลี่ยนความรู้สึกนึกคิดที่สอดคล้องหรือแตกต่างกัน
3. การตัดสินใจ การต่อรอง การทำความเข้าใจเพื่อบรรลุความตั้งใจหรือทางเลือกที่ตนสามารถรับผิชอบได้
4. การรักษาและยืนยันในความเป็นตัวของตัวเอง สามารถแสดงความรู้สึก ความต้องการของตนเองโดยเคารพในสิทธิของผู้อื่น- การจัดการรับแรงกดดันจากเพื่อน สิ่งแวดล้อม และอคติทางเพศ
5. การแสวงหาคำแนะนำ คำช่วยเหลือ การจำแนกแยกแยะข้อมูลที่ต้องการออกจากที่ไม่ถูกต้อง

- สุขภาพทางเพศ (Sexual Health) เพื่อหลีกเลี่ยงผลกระทบที่ไม่พึงประสงค์จากความสัมพันธ์ทางเพศ เพศศึกษาควรให้ความรู้เกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัย วิธีการคุมกำเนิด การทำแท้ง การป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และเอดส์ การล่วงละเมิดทางเพศ ความรุนแรงทางเพศ และอนามัยเจริญพันธุ์

- พฤติกรรมทางเพศ (Sexual Behavior) ที่พัฒนาไปตามช่วงชีวิต การเรียนรู้ อารมณ์ทางเพศ การจัดการอารมณ์เพศ การช่วยตัวเอง จินตนาการทางเพศ การแสดงออกทางเพศ การละเว้นการมีเพศสัมพันธ์การตอบสนองทางเพศ การเสื่อมสมรรถภาพทางเพศ
- สังคมและวัฒนธรรม (Society and Culture) วิธีการเรียนรู้และการแสดงออกในเรื่องเพศของบุคคลได้รับอิทธิพลจากสิ่งแวดล้อมและบรรยากาศทางสังคมและวัฒนธรรมเพศศึกษาจึงควรเปิดโลกทัศน์ให้เข้าใจบทบาททางเพศ เรื่องเพศในบริบทของสังคม วัฒนธรรมกฎหมาย ศิลปะ และสื่อต่างๆ ที่คนและเชื่อในเรื่องเพศแต่ละครอบครัว แต่ละบุคคล รวมทั้งบุคลากร โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพ เองต่างมีทัศนคติต่อเรื่องเพศและให้คุณค่าต่อพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องซึ่งอาจเหมือนหรือแตกต่างกัน การให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาจึงควรเปิดโอกาสให้วัยรุ่นได้รับรู้บทบาทและตรวจสอบความคิดความเชื่อในเรื่องเพศอย่างเปิดกว้าง ไม่ด่วนตัดสินที่จะคล้อยตามความคิดใดๆ โดยปราศจากข้อมูลและการคิดไตร่ตรองกระบวนการเช่นนี้จะช่วยให้วัยรุ่นมีความคิดเห็นที่เป็นของตัวเองสามารถดูแลตนเองตามวิถีเพศที่ตนเลือกให้มีผลทางบวกทั้งด้านสุขภาพกาย ใจ สังคมของตนเองและคนที่เกี่ยวข้อง

2.5 กรอบแนวคิดวิจัย

ภาพที่ 2: กรอบแนวคิดวิจัย



บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาเรื่อง “พฤติกรรมการสื่อสารในครอบครัวมีผลต่อการเรียนรู้ด้านเพศศึกษาของวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร” ในครั้งนี้เป็นวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยใช้วิธีการสำรวจ (Survey Research Method) โดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือการเก็บรวบรวมข้อมูล และให้กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ตอบแบบสอบถามด้วยตนเอง (Self-Administration) โดยกำหนดความเชื่อมั่นร้อยละ 95 และระดับความคลาดเคลื่อนที่ร้อยละ 5 ซึ่งจะได้จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 50 คน โดยผู้วิจัยทำการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ซึ่งกลุ่มตัวอย่างจะต้องเป็นวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร เพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสมตามวัตถุประสงค์การวิจัยต่อไป ผู้วิจัยได้ดำเนินการเป็นขั้นตอนดังนี้

- 3.1 กำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.3 เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างและตรวจสอบข้อมูล
- 3.4 วิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา

จากระบบสถิติการทะเบียนในกรุงเทพมหานคร พบว่ามีบุคคลที่กำลังมีอายุระหว่าง 15-18 ปี จำนวนประมาณ 257,007 คน (ระบบสถิติการทะเบียน, 2561) ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษานี้ได้แก่วัยรุ่นที่มีอายุ 15-18 ปี ผู้ซึ่งเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่อาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร การเก็บตัวอย่างในการศึกษานี้จะทำการเก็บตัวอย่างจำนวน 130 ชุด

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

ในการวิจัยครั้งนี้ได้ใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเป็นเครื่องมือโดยมีเนื้อหาครอบคลุมตัวแปรที่ศึกษาทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการสื่อสารเรื่องเพศศึกษาในครอบครัวสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ประกอบด้วย

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล

ส่วนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการสื่อสารในครอบครัว โดยใช้แบบสอบถามคำถามการสื่อสารในครอบครัวแบบ Socio-oriented กับ Concept-Oriented จะมีความผสมผสานกันระหว่าง

2 รูปแบบก่อให้เกิดลักษณะการสื่อสาร 4 แบบตามแนวคิดของ Mcleod & Chaffee โดยใช้วัดระดับข้อมูล จำนวนทั้งหมด 4 ประเด็น ดังนี้

1. แบบปกป้อง
2. แบบเปิดเสรี
3. แบบประนีประนอม
4. แบบปล่อยปละ

ซึ่งผู้ตอบคำถามจะแสดงความคิดเห็นว่าเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย โดยกำหนดคะแนนตามเกณฑ์เบี่ยงเบนมาตรฐานให้คะแนนเป็นช่วงความรู้สึกเท่ากันเป็น 5 ช่วงแบบต่อเนื่องได้แก่ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด เรียงจากข้อความบวกมาลบตามลำดับ โดยกำหนดค่าคะแนนดังนี้

4.51-5.00	= มากที่สุด
3.51-4.50	= มาก
2.51-3.50	= ปานกลาง
1.51-2.50	= น้อย
00.00-1.50	= น้อยที่สุด

ซึ่งค่าเฉลี่ยความสำคัญของพฤติกรรมการสื่อสารในครอบครัวของวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร แสดงค่าได้ดังนี้

ค่าเฉลี่ยที่วัดได้ 00.00-1.50 หมายถึง มีการสื่อสารในครอบครัวอยู่ในระดับน้อยที่สุด
 ค่าเฉลี่ยที่วัดได้ 1.51-2.50 หมายถึง มีการสื่อสารในครอบครัวอยู่ในระดับน้อย
 ค่าเฉลี่ยที่วัดได้ 2.51-3.50 หมายถึง มีการสื่อสารในครอบครัวอยู่ในระดับปานกลาง
 ค่าเฉลี่ยที่วัดได้ 3.51-4.50 หมายถึง มีการสื่อสารในครอบครัวอยู่ในระดับมาก
 ค่าเฉลี่ยที่วัดได้ 4.51-5.00 หมายถึง มีการสื่อสารในครอบครัวอยู่ในระดับมากที่สุด

ส่วนที่ 3 คำถามเกี่ยวกับการเรียนรู้ด้านเพศศึกษาของวัยรุ่น โดยใช้แบบสอบถามคำถามเกี่ยวกับเพศศึกษาสำหรับพ่อแม่ลูกวัยรุ่น ของกระทรวงศึกษาธิการโดยใช้วัดระดับข้อมูล จำนวนทั้งหมด 6 ประเด็น ดังนี้

1. พัฒนาการของมนุษย์
2. สัมพันธภาพ
3. ทักษะที่จำเป็นในการดำรงชีวิต
4. สุขภาพทางเพศ
5. พฤติกรรมทางเพศ
6. สังคม และวัฒนธรรม

ซึ่งผู้ตอบคำถามจะแสดงความคิดเห็นว่าเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย โดยกำหนดคะแนนตามเกณฑ์เบี่ยงเบนมาตรฐานให้คะแนนเป็นช่วงความรู้สึกเท่ากันเป็น 5 ช่วงแบบต่อเนื่องได้แก่ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด เรียงจากข้อความบวกมาลบตามลำดับ โดยกำหนดค่าคะแนนดังนี้

4.51-5.00 = มากที่สุด

3.51-4.50 = มาก

2.51-3.50 = ปานกลาง

1.51-2.50 = น้อย

00.00-1.50 = น้อยที่สุด

ซึ่งค่าเฉลี่ยการเรียนรู้ด้านเพศศึกษาของวัยรุ่น แสดงได้ดังนี้

ค่าเฉลี่ยที่วัดได้ 1.00 – 1.49 หมายถึง มีการเรียนรู้ด้านเพศศึกษาอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ค่าเฉลี่ยที่วัดได้ 1.50 – 2.49 หมายถึง มีการเรียนรู้ด้านเพศศึกษาอยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ยที่วัดได้ 2.50 – 3.49 หมายถึง มีการเรียนรู้ด้านเพศศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ยที่วัดได้ 3.50 – 4.49 หมายถึง มีการเรียนรู้ด้านเพศศึกษาอยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ยที่วัดได้ 4.50 – 5.00 หมายถึง มีการเรียนรู้ด้านเพศศึกษาอยู่ในระดับมากที่สุด

3.3 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บข้อมูล ผู้ศึกษาทำการเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มวัยรุ่นที่อาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร จากแหล่งข้อมูลโดยตรงที่ได้มาจากการสำรวจทำแบบสอบถามซึ่งใช้ระยะเวลาในการเก็บข้อมูล 1 เดือน โดยทำการแจกแบบสอบถาม และเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อนำมาทำการวิเคราะห์ผลการวิจัย ตรวจสอบข้อมูล ผู้ศึกษารวบรวมข้อมูลและจัดเป็นหมวดหมู่ โดยการจัดทำแบบสอบถามจำนวนทั้งสิ้น 30 ชุดมีกลุ่มเป้าหมายเป็นวัยรุ่นช่วงอายุ 15 ถึง 18 ปี คำนวณแบบสอบถามที่นำไปทดลองใช้ (Try out) ดังนี้

$$\text{คำนวณจาก } N = \frac{n \times 100}{100}$$

เมื่อ n แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

N แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการนำไปทดลองใช้

10 แทน ร้อยละของแบบสอบถาม

$$\text{ดังนั้น } N = \frac{30 \times 100}{100}$$

$$N = 30$$

หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability) โดยใช้สูตรวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีการของ Cronbach (1970) เพื่อทดสอบหาความน่าเชื่อถือของแบบสอบถามโดยคิดจากค่าความเชื่อมั่นรายข้อในแบบสอบถาม โดยผู้วิจัยได้คำนวณด้วยด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ มีสูตร ดังนี้

$$\alpha_k = \frac{K}{K-1} \left\{ 1 - \frac{\sum s_i^2}{s_t^2} \right\}$$

เมื่อ α_k = ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ

เมื่อ $\sum s_i^2$ = ค่าจำนวนข้อแบบสอบถาม

เมื่อ s_t^2 = ผลรวมของความแปรปรวนของคะแนนรายข้อ

เมื่อ K = ค่าความแปรปรวนของคะแนนแบบสอบถามทั้งฉบับ

เมื่อ $\sum s_i^2$ = ค่าจำนวนข้อแบบสอบถาม

เมื่อ s_t^2 = ผลรวมของความแปรปรวนของคะแนนรายข้อ

เมื่อ K = ค่าความแปรปรวนของคะแนนแบบสอบถามทั้งฉบับ

ตารางที่ 1: ผลการหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามรายข้อ

ผลการหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามรายข้อ มีรายละเอียดดังนี้

พฤติกรรมการสื่อสารในครอบครัว	จำนวน	ค่าความเชื่อมั่น
แบบปกป้อง	30	0.83
แบบเสรี	30	0.85
แบบประนีประนอม	30	0.91
แบบปล่อยปละ	30	0.75
ค่าเฉลี่ยรวม		0.92
การเรียนรู้ด้านเพศศึกษาของวัยรุ่น	จำนวน	ค่าความเชื่อมั่น
พัฒนาการของมนุษย์	30	0.91
สัมพันธภาพ	30	0.86
ทักษะที่จำเป็นในการดำรงชีวิต	30	0.83
สุขภาพทางเพศ	30	0.91
พฤติกรรมทางเพศ	30	0.80
สังคม และวัฒนธรรม	30	0.80
ค่าเฉลี่ยรวม		0.96

ผลการหาค่าความเชื่อมั่นกับกลุ่มตัวอย่างงานวิจัยคือวัยรุ่นช่วงอายุ 15 ถึง 18 ปี โดยคำนวณแบบสอบถามที่นำไปทดลองใช้ (Try out) จำนวน 30 ชุด เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สูตรที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ซึ่งได้ความเชื่อมั่นที่ระดับ 0.96 เพื่อทดสอบหาค่าความเชื่อมั่นโดยนกำหนดค่าความเชื่อมั่นตั้งแต่ 0.70 ขึ้นไป ซึ่งได้ทำการทดสอบหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งหมดรวมกันจะได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาเท่ากับ 0.96 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.70 ดังนั้นจึงสามารถยอมรับแบบสอบถามดังกล่าวนี้ได้

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

หลังจากการเก็บรวบรวมข้อมูลอย่างครบถ้วนพร้อมทำการตรวจสอบความเรียบร้อยของแบบสอบถาม ผู้วิจัยจะนำข้อมูลที่ได้ทั้งหมดจำนวน 30 ชุด ทางผู้วิจัยจะนำแบบสอบถามดำเนินการตรวจสอบความสมบูรณ์ ลงรหัส และนำข้อมูลไปประมวลผลข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลแบบสถิติเชิงพรรณนา ผู้วิจัยใช้สถิติเชิงพรรณนาเพื่ออธิบายผลการศึกษาด้านคุณสมบัติของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา และ

สถานภาพทางครอบครัว ซึ่งเป็นข้อมูลแบบนามบัญญัติ และการจัดอันดับ เนื่องจากข้อมูลดังกล่าวไม่สามารถวัดเป็นจำนวนหรือมูลค่าได้ ผู้วิจัยจึงต้องทำการบรรยายเพื่อให้ทราบถึงจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามตามคุณสมบัติ โดยมี การชี้แจงเป็นความถี่ ค่าร้อยละ การหาค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เพื่อทำการวิเคราะห์พฤติกรรมการสื่อสารในครอบครัว และการเรียนรู้ด้านเพศศึกษาของวัยรุ่นโดยแจกแจงหาค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน(Standard Deviation) โดยใช้เกณฑ์ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2546)

ค่าเฉลี่ย		ความหมาย
4.51-5.00	ระดับความคิดเห็น	มากที่สุด
3.51-4.50	ระดับความคิดเห็น	มาก
2.51-3.50	ระดับความคิดเห็น	ปานกลาง
1.51-2.50	ระดับความคิดเห็น	น้อย
00.00-1.50	ระดับความคิดเห็น	น้อยที่สุด

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.50 – 5.00 หมายถึง มีระดับความพึงพอใจมากที่สุด
 ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.50 – 4.49 หมายถึง มีระดับความพึงพอใจมาก
 ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.50 – 3.49 หมายถึง มีระดับความพึงพอใจปานกลาง
 ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.50 – 2.49 หมายถึง มีระดับความพึงพอใจน้อย
 ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00 – 1.49 หมายถึง มีระดับความพึงพอใจน้อยที่สุด

บทที่ 4 ผลการวิจัย

การศึกษาเรื่อง “พฤติกรรมการสื่อสารในครอบครัวมีผลต่อการเรียนรู้ด้านเพศศึกษาของวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร” ในครั้งนี้เป็นวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยใช้วิธีการสำรวจ (Survey Research Method) โดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 130 คน และนำข้อมูลที่ได้รับมาบันทึกและวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมทางสถิติสามารถแสดงการวิเคราะห์ข้อมูล ได้ 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ลักษณะปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามใช้การแจกแจงความถี่และหาร้อยละ (Percentage)

ตอนที่ 2 การศึกษาประสิทธิภาพและประสิทธิผลของพฤติกรรมการสื่อสารในครอบครัวมีผลต่อการเรียนรู้ด้านเพศศึกษาในภาพรวม มี 4 แบบ 6 ด้าน ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพร้อมทดสอบสมมติฐาน

ตอนที่ 1 ลักษณะปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 2: การแสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

N=130		
สถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน (คน)	คิดเป็นร้อยละ
เพศ		
ชาย	52	40.00
หญิง	78	60.00
รวม	130	100.0
อายุ		
15 ปี	13	10.00
16 ปี	37	28.46
17 ปี	48	36.92
18 ปี	32	24.61
รวม	130	100.00

(ตารางมีต่อ)

ตารางที่ 2 (ต่อ): การแสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

		N=130
สถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน (คน)	คิดเป็นร้อยละ
ระดับการศึกษา		
มัธยมศึกษาตอนต้น	13	10.00
มัธยมศึกษาตอนปลาย	90	69.23
ปริญญาตรี	25	19.23
อื่น ๆ ได้แก่ ปริญญาโท	2	1.53
รวม	130	100.00
สถานภาพครอบครัวในปัจจุบัน ท่านอาศัยอยู่กับ		
ใครเป็นส่วนใหญ่		
อยู่กับบิดา - มารดา	81	62.30
อยู่กับญาติ	11	8.46
อยู่กับ เพื่อน	16	12.30
อื่นๆ ได้แก่ แฟน	22	16.92
รวม	130	100.00
มีรายจ่ายเงินต่อสัปดาห์ประมาณเท่าไร		
500 บาท	-	-
1000 บาท	31	23.84
2000 บาท	96	73.84
5000 บาทขึ้นไป	3	2.31
รวม	130	100.00

(ตารางมีต่อ)

ตารางที่ 2 (ต่อ): การแสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

N=130		
สถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน (คน)	คิดเป็นร้อยละ
ทราบเรื่องภัยจากการมีเพศสัมพันธ์ใน		
วัยเรียนจากทาง		
Website	71	54.62
หนังสือพิมพ์	18	13.85
สื่อจากกรมอนามัย	-	-
โทรทัศน์	32	24.62
เพื่อน	5	3.85
ครู	-	-
อื่นๆ ได้แก่ ครอบครัว และแฟน	4	3.08
รวม	130	100.0
ท่านมีการเล่น Social Network เช่น		
Line Facebook วันละกี่ชั่วโมง		
ไม่เล่นเลย	-	-
1-2 ชั่วโมง	-	-
3-4 ชั่วโมง	8	6.15
5-6 ชั่วโมง	28	21.53
มากกว่า 6 ชั่วโมง	94	72.31
รวม	130	100.00

จากตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 130 คนจำแนกได้ดังนี้

1. เพศ พบว่าวัยรุ่นในกรุงเทพมหานครกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 78 คน คิดเป็น ร้อยละ 60 และเพศชาย จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 40
2. อายุ พบว่าวัยรุ่นในกรุงเทพมหานครกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อยู่ในช่วงอายุ 17 ปี คิดเป็นร้อยละ 36.92 อันดับสอง เป็น 16 ปี คิดเป็นร้อยละ 28.46 อันดับที่สาม 18 ปี คิดเป็นร้อยละ 24.61 และอันดับสุดท้าย 15 ปี คิดเป็นร้อยละ 10.00
3. ระดับการศึกษา พบว่าวัยรุ่นในกรุงเทพมหานครกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย 90 คน คิดเป็นร้อยละ 69.23 อันดับที่สองปริญญาตรี 25 คน คิดเป็นร้อยละ 19.23 อันดับที่สามมัธยมศึกษาตอนต้น 13 คน คิดเป็นร้อยละ 10.00 อันดับสุดท้ายอื่นๆ 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.538
4. สถานภาพ พบว่าวัยรุ่นในกรุงเทพมหานครกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ปัจจุบันอาศัยอยู่กับบิดา-มารดา 81 คน คิดเป็นร้อยละ 62.30 อันดับที่สองอื่นๆ 22 คน คิดเป็นร้อยละ 16.92 อันดับที่สามอยู่ กับเพื่อน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 12.30 อันดับสุดท้ายอยู่กับญาติ 11 คน คิดเป็นร้อยละ 8.46
5. รายได้ต่อสัปดาห์ พบว่าวัยรุ่นในกรุงเทพมหานครกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายรายสัปดาห์ 2000 บาท 96 คน คิดเป็นร้อยละ 73.84 อันดับรองลงมา 1000 บาท คิดเป็นร้อยละ 23.84 อันดับสุดท้าย 5000 บาทขึ้นไป 22 คน คิดเป็นร้อยละ 2.30
6. ความรู้ภัยเรื่องเพศสัมพันธ์ พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่หลังจากการสอบถามกลุ่มตัวอย่างพบว่าทราบเรื่องภัยจากการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนส่วนมากจากเว็บไซต์ 71 คน คิดเป็นร้อยละ 54.61 อันดับที่สองจากโทรทัศน์ 32 คน คิดเป็นร้อยละ 32 อันดับที่สามจากหนังสือพิมพ์ 18 คน คิดเป็นร้อยละ 13.84 อันดับที่ 4 จากเพื่อน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 3.84 และอันดับสุดท้ายจากอื่นๆ ประกอบด้วย แฟน และครอบครัว 4 คน คิดเป็นร้อยละ 3.07
7. การเล่น Social Network พบว่าวัยรุ่นในกรุงเทพมหานครกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการเล่นสื่อ Social Network ต่อวัน/ชั่วโมง อันดับหนึ่งมากกว่า 6 ชั่วโมง 94 คน คิดเป็นร้อยละ 72.30 อันดับที่สอง 5-6 ชั่วโมง 28 คน คิดเป็นร้อยละ 21.53 และอันดับสุดท้าย 3-4 ชั่วโมง 8 คนคิดเป็นร้อยละ 6.15

ตอนที่ 2 การศึกษาประสิทธิภาพและประสิทธิผลของพฤติกรรมการสื่อสารในครอบครัวมีผลต่อ
การเรียนรู้ด้านเพศศึกษาในภาพรวม

ตารางที่ 3: แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน พฤติกรรมการสื่อสารในครอบครัวแบบปกป้อง

พฤติกรรมการสื่อสารในครอบครัว		ความคิดเห็น		การแปล ความ
แบบปกป้อง		$\bar{X}$	S.D.	
1	ครอบครัวของท่านมักจะสอนอยู่เสมอ ว่าจะให้เชื่อฟังผู้ใหญ่	3.64	.693	มาก
2	เมื่อท่านต้องตัดสินใจ ท่านมักจะถามความคิดเห็นของครอบครัวอยู่เสมอ	3.52	.707	มาก
3	เมื่อท่านจะไปข้างนอกกับเพื่อน ท่านจะต้องชี้แจงกับครอบครัวอย่างละเอียด และต้องได้รับอนุญาตก่อน	3.35	.746	ปานกลาง
4	เวลาครอบครัวของท่าน ดำเนิน อบรม หรือสั่งสอน ถ้าท่านยอมปฏิบัติตาม จะได้รับคำชมเชย	3.50	.638	ปานกลาง
5	การตัดสินใจในครอบครัว มักจะเป็นบิดาหรือมารดาคนใดคนหนึ่งจะมีอำนาจการตัดสินใจแต่เพียงผู้เดียว	3.31	.724	ปานกลาง
	ภาพรวมด้านแบบปกป้อง	3.46	0.710	ปานกลาง

จากตารางที่ 3 พฤติกรรมการสื่อสารในครอบครัวแบบปกป้องอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}$ = 3.46, SD = 0.710) โดยรายชื่อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ครอบครัวของท่านมักจะสอนอยู่เสมอ ว่าจะให้เชื่อฟังผู้ใหญ่ ($\bar{X}$ =3.64, SD = .693) อันดับสองคือ เมื่อท่านต้องตัดสินใจ ท่านมักจะถามความคิดเห็นของครอบครัวอยู่เสมอ ($\bar{X}$ = 3.52, SD = .707) อันดับสาม คือ เวลาครอบครัวของท่าน ดำเนิน อบรม หรือสั่งสอน ถ้าท่านยอมปฏิบัติตามจะได้รับคำชมเชย ($\bar{X}$ = 3.50, SD = .638) อันดับสี่ คือ เมื่อท่านจะไปข้างนอกกับเพื่อน ท่านจะต้องชี้แจงกับครอบครัวอย่างละเอียด และต้องได้รับอนุญาตก่อน ($\bar{X}$ = 3.35, SD = .746) และอันดับสุดท้าย คือ การตัดสินใจในครอบครัว มักจะเป็นบิดาหรือมารดาคนใดคนหนึ่งจะมีอำนาจการตัดสินใจแต่เพียงผู้เดียว ($\bar{X}$ = 3.31, SD = .724)

ตารางที่ 4: แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน พฤติกรรมการสื่อสารในครอบครัวแบบเสรี

พฤติกรรมการสื่อสารในครอบครัว		ความคิดเห็น		การแปล ความ
แบบเสรี		$\bar{X}$	S.D.	
1	ครอบครัวของท่านมีการพูดคุย สื่อสารกันอย่างชัดเจน และตรงไปตรงมาไม่อ้อมค้อม	3.40	.677	ปานกลาง
2	ในครอบครัวของท่านไม่มีกฎเกณฑ์ บางสิ่งที่ไม่ถูกต้องแต่เมื่ออยากทำก็ทำ	2.96	.687	ปานกลาง
3	ภายในครอบครัว ท่านมีอิสระที่จะสื่อสาร และครอบครัวพร้อมที่จะรับฟัง	3.38	.602	ปานกลาง
4	เมื่อเกิดปัญหา ท่านจะแก้ไขด้วยตนเองทันที หลังจากนั้นจึงแจ้งครอบครัว	3.30	.552	ปานกลาง
5	ท่านมีอิสระเต็มที่ สามารถตัดสินใจเรื่องต่างๆโดยไม่ต้องแจ้งครอบครัวก่อน เช่น การเรียน เที่ยว การคบเพื่อนต่างเพศ โดยไม่ต้องขออนุญาตจากคนในครอบครัวก่อน	3.18	.668	ปานกลาง
	ภาพรวมด้านแบบเสรี	3.24	0.657	ปานกลาง

จากตารางที่ 4 พฤติกรรมการสื่อสารในครอบครัวแบบเสรีอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}$ = 3.24, SD = 0.657) โดยรายชื่อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ครอบครัวของท่านมีการพูดคุย สื่อสารกันอย่างชัดเจน และตรงไปตรงมาไม่อ้อมค้อม ($\bar{X}$ = 3.40, SD = .602) อันดับสองคือ ภายในครอบครัว ท่านมีอิสระที่จะสื่อสาร และครอบครัวพร้อมที่จะรับฟัง ($\bar{X}$ = 3.38, SD = .677) อันดับสาม คือ เมื่อเกิดปัญหา ท่านจะแก้ไขด้วยตนเองทันที หลังจากนั้นจึงแจ้งครอบครัว ($\bar{X}$ = 3.30, SD = .552) อันดับสี่ คือ ท่านมีอิสระเต็มที่ สามารถตัดสินใจเรื่องต่างๆโดยไม่ต้องแจ้งครอบครัวก่อน เช่น การเรียน เที่ยว

การคบเพื่อนต่างเพศ โดยไม่ต้องขออนุญาตจากคนในครอบครัวก่อน ($\bar{X}$ = 3.18, SD = .668) และอันดับสุดท้าย คือ ในครอบครัวของท่านไม่มีกฎเกณฑ์ บางสิ่งที่ไม่ถูกต้องแต่เมื่ออยากทำก็ทำ ($\bar{X}$ = 2.96, SD = .687)

ตารางที่ 5: แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน พฤติกรรมการสื่อสารในครอบครัวแบบประนีประนอม

พฤติกรรมการสื่อสารในครอบครัว		ความคิดเห็น		การแปลความ
แบบประนีประนอม		$\bar{X}$	S.D.	
1	เมื่อท่านไม่เห็นด้วย หรือเกิดปัญหาขึ้นกับครอบครัว ท่านจะรับฟังความคิดเห็นก่อนอยู่เสมอ แสดงความห่วงใยทันที	3.26	.617	ปานกลาง
2	ครอบครัวของท่านมักจะถามความคิดเห็นของท่านอยู่เสมอ	3.29	.628	ปานกลาง
3	เมื่อท่านทำดี จะได้รับการชื่นชมจากบุคคลในครอบครัว	3.51	.650	มาก
4	ครอบครัวของท่านมักจะชี้แจงเหตุผลมาโน้มน้าวใจ ให้ท่านคล้อยตาม มากกว่าใช้อำนาจบังคับ	3.29	.709	ปานกลาง
5	ในครอบครัวของท่าน มักจะเปิดโอกาสให้ท่านเล่าปัญหาให้ฟัง เช่น เพื่อน การเรียน และช่วยกันหาวิธีแก้ไข	3.42	.668	ปานกลาง
ภาพรวมด้านแบบประนีประนอม		3.35	0.659	ปานกลาง

จากตารางที่ 5 พฤติกรรมการสื่อสารในครอบครัวแบบประนีประนอมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}$ = 3.354, SD = 0.659) โดยรายชื่อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ เมื่อท่านทำดีจะได้รับการชื่นชมจากบุคคลในครอบครัว ($\bar{X}$ = 3.51, SD = .650) อันดับสองคือ ในครอบครัวของท่านมักจะเปิดโอกาสให้ท่านเล่าปัญหาให้ฟัง เช่น เพื่อน การเรียน และช่วยกันหาวิธีแก้ไข ($\bar{X}$ = 3.42, SD = .668) อันดับสามคือ ครอบครัวของท่านมักจะชี้แจงเหตุผลมาโน้มน้าวใจ ให้ท่านคล้อยตาม มากกว่าใช้อำนาจบังคับ ($\bar{X}$ = 3.29, SD = .709) อันดับสี่ คือ ครอบครัวของท่านมักจะถามความคิดเห็นของท่านอยู่เสมอ ($\bar{X}$ = 3.29, SD = .628) และอันดับสุดท้าย คือ เมื่อท่านไม่เห็นด้วย หรือเกิดปัญหาขึ้นกับครอบครัว ท่านจะรับฟังความคิดเห็นก่อนอยู่เสมอ แสดงความห่วงใยทันที ($\bar{X}$ = 3.26, SD = .617)

ตารางที่ 6: แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน พฤติกรรมการสื่อสารในครอบครัว แบบปล่อยปละ

พฤติกรรมการสื่อสารในครอบครัว		ความคิดเห็น		การแปล ความ
แบบปล่อยปละ		$\bar{X}$	S.D.	
1	เมื่อมีการโต้แย้งกันภายในครอบครัว ท่านไม่กล้าแสดงความคิดเห็น	2.67	.640	ปานกลาง
2	เมื่อท่านทำผิด หรือทำความดี จะไม่มีการสั่งสอนหรือชื่นชมจากครอบครัว	2.48	.684	น้อย
3	เมื่อท่านเกิดปัญหา บุคคลในครอบครัวไม่ใช่สิ่งแรกที่ท่านนึกถึง	2.58	.724	ปานกลาง
4	ท่านไม่ได้รับความสนใจจากบุคคลในครอบครัว เมื่อท่านแสดงความคิดเห็น	2.72	.613	ปานกลาง
5	บุคคลในครอบครัวของท่านต่างรับผิดชอบ และจัดการชีวิตของตนเองตามสะดวก โดยไม่ต้องสอบถามบิดาหรือมารดา	3.14	.607	ปานกลาง

(ตารางมีต่อ)

ตารางที่ 6 (ต่อ): แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน พฤติกรรมการสื่อสารในครอบครัว

แบบปล่อยปละ

พฤติกรรมการสื่อสารในครอบครัว		ความคิดเห็น		การแปล ความ
แบบปล่อยปละ		$\bar{X}$	S.D.	
	ภาพรวมด้านแบบปล่อยปละ	2.71	0.691	ปานกลาง

จากตารางที่ 6 พฤติกรรมการสื่อสารในครอบครัวแบบปล่อยปละโดยภาพรวมอยู่ใน ระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.71$, $SD = 0.691$) โดยรายชื่อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ท่านไม่ได้รับความสนใจจากบุคคลในครอบครัว เมื่อท่านแสดงความคิดเห็น ($\bar{X} = 3.14$, $SD = .607$) อันดับสอง คือท่านไม่ได้รับความสนใจจากบุคคลในครอบครัว เมื่อท่านแสดงความคิดเห็น ($\bar{X} = 2.72$, $SD = .613$) อันดับสาม คือ เมื่อมีการโต้แย้งกันภายในครอบครัว ท่านไม่กล้าแสดงความคิดเห็น ($\bar{X} = 2.67$, $SD = .640$) อันดับสี่ คือ เมื่อท่านเกิดปัญหา บุคคลในครอบครัวไม่ใช่สิ่งแรกที่ท่านนึกถึง ($\bar{X} = 2.58$, $SD = .724$) และอันดับสุดท้าย คือ เมื่อท่านทำผิด หรือทำความดี จะไม่มีการสั่งสอนหรือชื่นชมจากครอบครัว ($\bar{X} = 2.48$, $SD = .684$)

ตารางที่ 7: แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การเรียนรู้ด้านเพศศึกษาด้านพัฒนาการของมนุษย์

การเรียนรู้ด้านเพศศึกษา		ความคิดเห็น		การแปล ความ
ด้านพัฒนาการของมนุษย์		$\bar{X}$	S.D.	
1	ครอบครัวของท่านอธิบายให้ท่านเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องตัวตนทางเพศ เช่น ตั๊ด ทอม ดี และเกย์	3.13	.811	ปานกลาง
2	ครอบครัวของท่านแนะนำทางเรื่องความรักที่ถูกต้องเหมาะสมกับวัย รวมถึงความแตกต่างระหว่างหญิงและชาย	3.18	.811	ปานกลาง

(ตารางมีต่อ)

ตารางที่ 7 (ต่อ): แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การเรียนรู้ด้านเพศศึกษาด้านพัฒนาการของมนุษย์

การเรียนรู้ด้านเพศศึกษา		ความคิดเห็น		การแปลความ
ด้านพัฒนาการของมนุษย์		$\bar{X}$	S.D.	
3	เมื่อท่านเริ่มมีพัฒนาการเข้าสู่ช่วงวัยรุ่นครอบครัวท่านเริ่มสอนให้ท่านรู้จักเกี่ยวกับสรีระทางร่างกาย ความแตกต่างระหว่างผู้ชายผู้หญิง วิธีการดูแลตัวเอง	3.32	.865	ปานกลาง
4	ครอบครัวท่านมักจะสังเกตการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายของระบบสืบพันธุ์ อารมณ์และความสนใจทางเพศของบุคคลในครอบครัวอยู่เสมอ	3.19	.845	ปานกลาง
5	ท่านเข้าใจในเพศภาวะของตนเอง และดูแลร่างกายให้สะอาดอยู่เสมอ	3.60	.774	มาก
	ภาพรวมด้านพัฒนาการของมนุษย์	3.28	0.836	ปานกลาง

จากตารางที่ 7 การเรียนรู้ด้านเพศศึกษา ด้านพัฒนาการของมนุษย์โดยภาพรวมอยู่ใน ระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.28$, $SD = 0.836$) โดยรายชื่อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ท่านเข้าใจในเพศภาวะของตนเอง และดูแลร่างกายให้สะอาดอยู่เสมอ ($\bar{X} = 3.60$, $SD = .774$) อันดับสอง คือ เมื่อท่านเริ่มมีพัฒนาการเข้าสู่ช่วงวัยรุ่นครอบครัวท่านเริ่มสอนให้ท่านรู้จักเกี่ยวกับสรีระทางร่างกาย ความแตกต่างระหว่างผู้ชายผู้หญิง วิธีการดูแลตัวเอง ($\bar{X} = 3.32$, $SD = .865$) อันดับสาม คือครอบครัวท่านมักจะสังเกตการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายของระบบสืบพันธุ์ อารมณ์และความสนใจทางเพศของบุคคลในครอบครัวอยู่เสมอ ($\bar{X} = 3.19$, $SD = .845$) อันดับสี่ คือครอบครัวของท่านแนะนำทางเรื่องความรักที่ถูกต้อง เหมาะสมกับวัย รวมถึงความแตกต่างระหว่างหญิงและชาย ($\bar{X} = 3.18$, $SD = .845$) และอันดับสุดท้าย คือครอบครัวของท่านอธิบายให้ท่านเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องตัวตนทางเพศ เช่น ตั๊ด ทอม ดี และเกย์ ($\bar{X} = 3.13$, $SD = .811$)

ตารางที่ 8: แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การเรียนรู้ด้านเพศศึกษา ด้านสัมพันธภาพ

การเรียนรู้ด้านเพศศึกษา		ความคิดเห็น		การแปล ความ
ด้านสัมพันธภาพ		$\bar{X}$	S.D.	
1	ท่านคิดว่าครอบครัวจำเป็นต้องสอนเรื่องเพศกับบุตรหลาน เพราะการแสดงออกทางเพศนั้นต้องอยู่ในหลักของความถูกต้องเหมาะสม	3.67	.663	มาก
2	ครอบครัวของท่านปล่อยให้ท่านคบเพื่อนต่างเพศได้อย่างอิสระ	3.28	.857	ปานกลาง
3	ครอบครัวของท่านสอนให้ท่านรู้จักความสัมพันธ์ระหว่างชาย-หญิง และการปฏิบัติตนให้เหมาะสม	3.48	.856	ปานกลาง
4	ท่าน และครอบครัวของท่านเข้าใจ และยอมรับความหลากหลายทางเพศ	3.43	.844	ปานกลาง
5	ท่านยอมรับความสัมพันธ์ของเพศเดียวกัน	3.34	.840	ปานกลาง
	ภาพรวมด้านสัมพันธภาพ	3.44	0.823	ปานกลาง

จากตารางที่ 8 การเรียนรู้ด้านเพศศึกษา ด้านสัมพันธภาพโดยภาพรวมอยู่ใน ระดับปานกลาง ($\bar{X}$ = 3.44, SD = 0.823) โดยรายชื่อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ท่านคิดว่าครอบครัวจำเป็นต้องสอนเรื่องเพศกับบุตรหลาน เพราะการแสดงออกทางเพศนั้นต้องอยู่ในหลักของความถูกต้องเหมาะสม ($\bar{X}$ = 3.67, SD = .663) อันดับสอง คือ ครอบครัวของท่านสอนให้ท่านรู้จักความสัมพันธ์ระหว่างชาย-หญิง และการปฏิบัติตนให้เหมาะสม ($\bar{X}$ = 3.48, SD = .856) อันดับสาม คือท่าน และครอบครัวของท่านเข้าใจ และยอมรับความหลากหลายทางเพศ ($\bar{X}$ = 3.43, SD = .844) อันดับสี่ คือท่านยอมรับความสัมพันธ์ของเพศเดียวกัน ($\bar{X}$ = 3.34, SD = .840) และอันดับสุดท้าย คือ ครอบครัวของท่านปล่อยให้ท่านคบเพื่อนต่างเพศได้อย่างอิสระ ($\bar{X}$ = 3.28, SD = .857)

ตารางที่ 9: แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การเรียนรู้ด้านเพศศึกษา ด้านทักษะที่จำเป็นในการดำเนินชีวิต

การเรียนรู้ด้านเพศศึกษา		ความคิดเห็น		การแปลความ
ทักษะที่จำเป็นในการดำเนินชีวิต		$\bar{X}$	S.D.	
1	ท่านคิดว่าเรื่องเพศเป็นเรื่องจำเป็นที่ต้องเรียนรู้อย่างถูกต้อง	3.85	.603	มาก
2	ท่านมักจะปรึกษา และขอคำแนะนำเรื่องเพศจากผู้มีความรู้ถูกต้องและเหมาะสม	3.48	.809	ปานกลาง
3	สื่อภาพยนตร์ อินเตอร์เน็ต โทรศัพท์ในปัจจุบันมีส่วนในการก่อให้เกิดการเรียนรู้เรื่องการมีเพศสัมพันธ์ไปในทางไม่ดี	3.45	.863	ปานกลาง
4	ภาครัฐมีการจัดตั้งสายด่วนให้ปรึกษา เมื่อวัยรุ่นมีปัญหา ถือว่าเป็นแหล่งปรึกษาที่ดี	3.41	.804	ปานกลาง
5	ความรู้เรื่องเพศศึกษาที่สอนในครอบครัว หรือโรงเรียน เป็นประโยชน์มากในการนำมาใช้ในชีวิตประจำวัน	3.57	.806	มาก
	ภาพรวมด้านทักษะที่จำเป็นในการดำเนินชีวิต	3.55	0.795	มาก

จากตารางที่ 9 การเรียนรู้ด้านเพศศึกษา ด้านทักษะที่จำเป็นในการดำเนินชีวิตโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.55$, $SD = 0.795$) โดยรายชื่อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ท่านคิดว่าเรื่องเพศเป็นเรื่องจำเป็นที่ต้องเรียนรู้อย่างถูกต้อง ($\bar{X} = 3.85$, $SD = .603$) อันดับสอง คือ ความรู้เรื่องเพศศึกษาที่สอนในครอบครัวหรือโรงเรียนเป็นประโยชน์มากในการนำมาใช้ในชีวิตประจำวัน ($\bar{X} = 3.57$, $SD = .806$) อันดับสาม คือ ท่านมักจะปรึกษา และขอคำแนะนำเรื่องเพศจากผู้มีความรู้ถูกต้องและเหมาะสม ($\bar{X} = 3.48$, $SD = .809$) อันดับสี่ คือสื่อภาพยนตร์ อินเตอร์เน็ต โทรศัพท์ในปัจจุบันมีส่วนในการก่อให้เกิดการเรียนรู้เรื่องการมีเพศสัมพันธ์ไปในทางที่ไม่ดี ($\bar{X} = 3.45$, $SD = .863$) และอันดับสุดท้าย คือภาครัฐมีการจัดตั้งสายด่วนให้ปรึกษา เมื่อวัยรุ่นมีปัญหา ถือว่าเป็นแหล่งปรึกษาที่ดี ($\bar{X} = 3.41$, $SD = .804$)

ตารางที่ 10: แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การเรียนรู้ด้านเพศศึกษา ด้านสุขภาพทางเพศ

การเรียนรู้ด้านเพศศึกษา		ความคิดเห็น		การแปลความ
ด้านสุขภาพทางเพศ		$\bar{X}$	S.D.	
1	บุคคลในครอบครัวมีการอธิบายให้ท่านฟังเรื่องเพศสัมพันธ์ การเกิดของมนุษย์ การตั้งครรภ์ และการคลอดบุตร	3.28	.797	ปานกลาง
2	ครอบครัวของท่านสอนให้ป้องกันตัวเองจากการถูกล่วงละเมิดทางเพศ	3.39	.752	ปานกลาง
3	ในครอบครัวท่านมักจะแสดงออกในการพูด อ่าน หรือแนะนำข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติตนในการดูแลสุขภาพทางเพศและการปรับตัวทางเพศเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน	3.30	.860	ปานกลาง
4	ครอบครัวของท่านสอนให้ท่านรู้จักการป้องกันการตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควร	3.28	.872	ปานกลาง
5	ครอบครัวของท่านสอนให้ท่านรู้จักโรคทางเพศ การดูแลตัวเอง และการป้องกัน	3.42	.776	ปานกลาง
	ภาพรวมด้านสุขภาพทางเพศ	3.33	0.812	ปานกลาง

จากตารางที่ 10 การเรียนรู้ด้านเพศศึกษาด้านเพศศึกษา ด้านสุขภาพทางเพศโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.334$, $SD = 0.812$) โดยรายชื่อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ครอบครัวของท่านสอนให้ท่านรู้จักโรคทางเพศ การดูแลตัวเอง และการป้องกัน ($\bar{X} = 3.42$, $SD = 0.776$) อันดับสองคือ ครอบครัวของท่านสอนให้ป้องกันตัวเองจากการถูกล่วงละเมิดทางเพศ ($\bar{X} = 3.39$, $SD = 0.752$) อันดับสาม คือ ในครอบครัวท่านมักจะแสดงออกในการพูด อ่าน หรือแนะนำข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติตนในการดูแลสุขภาพทางเพศและการปรับตัวทางเพศเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน ($\bar{X} = 3.30$, $SD = 0.860$)) อันดับสี่ คือครอบครัวของท่านสอนให้ท่านรู้จักการป้องกันการตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควร

($\bar{X}$ = 3.28, SD = .872) และอันดับสุดท้าย บุคคลในครอบครัวมีการอธิบายให้ท่านฟังเรื่องเพศสัมพันธ์ การเกิดของมนุษย์ การตั้งครรภ์ และการคลอดบุตร ($\bar{X}$ = 3.28, SD = .797)

ตารางที่ 11: แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การเรียนรู้ด้านเพศศึกษา ด้านพฤติกรรมทางเพศ

การเรียนรู้ด้านเพศศึกษา		ความคิดเห็น		การแปลความ
พฤติกรรมทางเพศ		$\bar{X}$	S.D.	
1	บุคคลในครอบครัวมีการแนะนำให้ท่านปฏิบัติตนให้เหมาะสมกับบทบาทสถานะทางเพศ กริยามารยาท การพูดจา และการแต่งกาย	3.53	.717	มาก
2	ครอบครัวของท่านพูดคุยเรื่องเพศศึกษากับท่านโดยใช้สื่อต่างๆช่วย เช่น หนังสือ รูปภาพ และวิดีโอ	2.97	.923	ปานกลาง
3	ครอบครัวท่านสอนให้ท่านหลีกเลี่ยงการเล่นลูกเนื้อต้องตัวกัน กับเพื่อนเพศตรงข้าม	3.42	.691	ปานกลาง
4	ครอบครัวของท่านส่งเสริมให้ความสำคัญกับความเท่าเทียมในสังคม เช่น เพศชาย หญิง เพศทางเลือกเป็นต้น	3.45	.705	ปานกลาง
5	ครอบครัวของท่านอบรม สั่งสอนท่านว่าให้เกียรติเพศตรงข้ามอยู่เสมอ	3.65	.712	มาก
ภาพรวมด้านพฤติกรรมทางเพศ		3.40	0.787	ปานกลาง

จากตารางที่ 11 การเรียนรู้ด้านเพศศึกษาด้านพฤติกรรมทางเพศ ระดับปานกลาง ($\bar{X}$ = 3.40, SD = 0.787) โดยรายชื่อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ครอบครัวของท่านอบรม สั่งสอนท่านว่าให้เกียรติเพศตรงข้ามอยู่เสมอ ($\bar{X}$ = 3.65, SD = .712) อันดับสอง คือ บุคคลในครอบครัวมีการแนะนำให้ท่านปฏิบัติตนให้เหมาะสมกับบทบาทสถานะทางเพศ กริยามารยาท การพูดจา และการแต่งกาย ($\bar{X}$ = 3.53, SD = .717) อันดับสาม คือ ครอบครัวท่านสอนให้ท่านหลีกเลี่ยงการเล่นลูกเนื้อต้องตัวกัน

กับเพื่อนเพศตรงข้าม ($\bar{X} = 3.42$, $SD = .691$) อันดับสี่ คือ ครอบครัวของท่านส่งเสริมให้มีความสำคัญกับความเท่าเทียมในสังคม เช่น เพศชาย หญิง เพศทางเลือก เป็นต้น ($\bar{X} = 3.45$, $SD = .705$) และอันดับสุดท้ายคือ ครอบครัวของท่านพูดคุยเรื่องเพศศึกษากับท่านโดยใช้สื่อต่างๆช่วย เช่น หนังสือ รูปภาพ และวิดีโอ ($\bar{X} = 2.97$, $SD = .923$)

ตารางที่ 12: แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การเรียนรู้ด้านสังคม และวัฒนธรรม

การเรียนรู้ด้านเพศศึกษา		ความคิดเห็น		การแปลความ
สังคม และวัฒนธรรม		$\bar{X}$	S.D.	
1	ท่านรู้สึกลำบากใจในการพูดคุยเรื่องเพศกับบุคคลในครอบครัว	3.32	.932	ปานกลาง
2	ท่านมีความคิดเห็นเรื่องเพศเป็นของตัวเอง และแสดงออกอย่างเสรี	3.42	.702	ปานกลาง
3	ท่านรู้สึกว่าเรื่องเพศเป็นเรื่องธรรมชาติมีความเกี่ยวข้องกับมนุษย์ทุกคน	3.54	.649	มาก
4	ครอบครัวของท่านมักจะแสดงพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมตามวัฒนธรรมประเพณีที่ดั่งาม เพื่อเป็นตัวอย่างให้กับท่านเรียนรู้ตาม	3.66	.688	มาก
5	ครอบครัวของท่านปลูกฝังทัศนคติ ผู้หญิงควรรักนวลสงวนตัวและผู้ชายควรให้เกียรติกับเพศตรงข้าม	3.85	.687	มาก
	ภาพรวมด้านสังคม และวัฒนธรรม	3.55	0.759	มาก

จากตารางที่ 12 การเรียนรู้ด้านเพศศึกษาด้านสังคม และวัฒนธรรมโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.558$, $SD = 0.759$) โดยรายชื่อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ครอบครัวของท่านปลูกฝังทัศนคติ ผู้หญิงควรรักนวลสงวนตัวและผู้ชายควรให้เกียรติกับเพศตรงข้าม ($\bar{X} = 3.85$, $SD = .687$) อันดับสอง คือ ครอบครัวของท่านมักจะแสดงพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมตามวัฒนธรรมประเพณีที่

ดิงาม เพื่อเป็นตัวอย่างให้กับท่านเรียนรู้ตาม ($\bar{X}$ = 3.66, SD = .688) อันดับสาม คือท่านรู้สึกว่าการเป็นเรื่องธรรมชาติมีความเกี่ยวข้องกับมนุษย์ทุกคน ($\bar{X}$ = 3.54, SD = .649) อันดับสี่ คือท่านมีความคิดเห็นเรื่องเพศเป็นของตัวเอง และแสดงออกอย่างเสรี ($\bar{X}$ = 3.42, SD = .702) และอันดับสุดท้ายคือ ท่านรู้สึกลำบากใจในการพูดคุยเรื่องเพศกับบุคคลในครอบครัว ($\bar{X}$ = 3.32, SD = .932)

ตอนที่ 3 การทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐาน พฤติกรรมการสื่อสารในครอบครัวมีความสัมพันธ์การเรียนรู้ด้านเพศศึกษา
ตารางที่ 13: พฤติกรรมการสื่อสารในครอบครัวแบบปกป้องมีความสัมพันธ์กับการเรียนรู้ด้านเพศศึกษาของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร

	พฤติกรรมการสื่อสารแบบครอบครัว	การเรียนรู้ด้านเพศศึกษา					
		1	2	3	4	5	6
r	1	.264**	0.092	.202*	0.136	.211*	.175*
P-Value		0.01	0.00	0.05	0.00	0.05	0.05
N	130	130	130	130	130	130	130

หมายเหตุ * = Correlation is significant at the 0.05 level (2-tailed).

** = Correlation is significant at the 0.01 level (2-tailed).

การเรียนรู้ด้านเพศศึกษา: 1 = พัฒนาการของมนุษย์, 2 = สัมพันธภาพ, 3 = ทักษะที่จำเป็นในการดำเนินชีวิต, 4 = สุขภาพทางเพศ, 5 = พฤติกรรมทางเพศ, 6 = สังคม และวัฒนธรรม

จากตารางที่ 13 แสดงให้เห็นว่าความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการสื่อสารทางครอบครัวแบบปกป้องมีผลต่อการเรียนรู้ด้านเพศศึกษาของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร ดังต่อไปนี้

1. พฤติกรรมการสื่อสารในครอบครัวแบบปกป้องส่งผลต่อความสัมพันธ์การเรียนรู้เพศศึกษาภาพรวมด้านพัฒนาการของมนุษย์ หมายความว่าวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครมีพฤติกรรมการสื่อสารในครอบครัวแบบปกป้องมีผลต่อการเรียนรู้เพศศึกษาด้านพัฒนาการของมนุษย์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (P-Value $\leq$ 0.01, r = .264)

2. พฤติกรรมการสื่อสารในครอบครัวแบบปกป้องส่งผลต่อความสัมพันธ์การเรียนรู้เพศศึกษาด้านสัมพันธภาพ ซึ่งน้อยกว่า 0.01 หมายความว่าวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครมีพฤติกรรมการ

สื่อสารในครอบครัวแบบปกป้องมีผลต่อการเรียนรู้เพศศึกษาด้านพัฒนาการของมนุษย์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P\text{-Value} \leq 0.00$, $r = 0.092$)

3. พฤติกรรมการสื่อสารในครอบครัวแบบปกป้องส่งผลต่อความสัมพันธ์การเรียนรู้เพศศึกษาด้านสัมพันธภาพ ซึ่งน้อยกว่า 0.01 หมายความว่าวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครมีพฤติกรรมการสื่อสารในครอบครัวแบบปกป้องมีผลต่อการเรียนรู้เพศศึกษาด้านพัฒนาการของมนุษย์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P\text{-Value} \leq 0.00$, $r = 0.092$)

4. พฤติกรรมการสื่อสารในครอบครัวแบบปกป้องส่งผลต่อความสัมพันธ์การเรียนรู้เพศศึกษาด้านสุขภาพทางเพศ ซึ่งน้อยกว่า 0.01หมายความว่าวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครมีพฤติกรรมการสื่อสารในครอบครัวแบบปกป้องมีผลต่อการเรียนรู้เพศศึกษาด้านสุขภาพทางเพศ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P\text{-Value} \leq 0.00$, $r = 0.136$)

5. พฤติกรรมการสื่อสารในครอบครัวแบบปกป้องส่งผลต่อความสัมพันธ์การเรียนรู้เพศศึกษาด้านพฤติกรรมทางเพศ หมายความว่าวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครมีพฤติกรรมการสื่อสารในครอบครัวแบบปกป้องมีผลต่อการเรียนรู้เพศศึกษาด้านพฤติกรรมทางเพศ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P\text{-Value} \leq 0.05$, $r = .211$)

6. พฤติกรรมการสื่อสารในครอบครัวแบบปกป้องส่งผลต่อความสัมพันธ์การเรียนรู้เพศศึกษาด้านสังคม และวัฒนธรรม หมายความว่าวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครมีพฤติกรรมการสื่อสารในครอบครัวแบบปกป้องมีผลต่อการเรียนรู้เพศศึกษาด้านสังคม และวัฒนธรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P\text{-Value} \leq 0.05$, $r = .175$)

ตารางที่ 14: พฤติกรรมการสื่อสารในครอบครัวแบบเปิดเสรีมีความสัมพันธ์กับการเรียนรู้ด้าน
เพศศึกษาของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร

	พฤติกรรมการสื่อสารแบบครอบครัว	การเรียนรู้ด้านเพศศึกษา					
	แบบเปิดเสรี	1	2	3	4	5	6
r	1	.401 ^{**}	.378 ^{**}	.285 ^{**}	.268 ^{**}	.279 ^{**}	0.135
P-Value		0.01	0.01	0.01	0.01	0.01	0.00
N	130	130	130	130	130	130	130

หมายเหตุ * = Correlation is significant at the 0.05 level (2-tailed).

** = Correlation is significant at the 0.01 level (2-tailed).

การเรียนรู้ด้านเพศศึกษา: 1 = พัฒนาการของมนุษย์, 2 = สัมพันธภาพ, 3 = ทักษะที่จำเป็นในการดำเนินชีวิต, 4 = สุขภาพทางเพศ, 5 = พฤติกรรมทางเพศ, 6 = สังคม และวัฒนธรรม

จากตารางที่ 14 แสดงให้เห็นว่าความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการสื่อสารทางครอบครัวแบบเสรีมีผลต่อการเรียนรู้ด้านเพศศึกษาของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร ดังต่อไปนี้

1. พฤติกรรมการสื่อสารในครอบครัวแบบเปิดเสรีส่งผลต่อความสัมพันธ์การเรียนรู้เพศศึกษาภาพรวมด้านพัฒนาการของมนุษย์ หมายความว่าวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครมีพฤติกรรมการสื่อสารในครอบครัวแบบเปิดเสรีมีผลต่อการเรียนรู้เพศศึกษาด้านพัฒนาการของมนุษย์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (P-Value $\leq$ 0.01, $r = .401$)

2. พฤติกรรมการสื่อสารในครอบครัวแบบเปิดเสรีส่งผลต่อความสัมพันธ์การเรียนรู้เพศศึกษาด้านสัมพันธภาพ หมายความว่าวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครมีพฤติกรรมการสื่อสารในครอบครัวแบบเปิดเสรีมีผลต่อการเรียนรู้เพศศึกษาด้านพัฒนาการของมนุษย์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (P-Value $\leq$ 0.01, $r = .378$)

3. พฤติกรรมการสื่อสารในครอบครัวแบบเปิดเสรีส่งผลต่อความสัมพันธ์การเรียนรู้เพศศึกษาด้านทักษะที่จำเป็นในการดำเนินชีวิต หมายความว่าวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครมีพฤติกรรมการสื่อสารในครอบครัวแบบเปิดเสรีมีผลต่อการเรียนรู้เพศศึกษาด้านทักษะที่จำเป็นในการดำเนินชีวิต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (P-Value $\leq$ 0.01, $r = .285$)

4. พฤติกรรมการสื่อสารในครอบครัวแบบเปิดเสรีส่งผลต่อความสัมพันธ์การเรียนรู้เพศศึกษาด้านสุขภาพทางเพศ ซึ่งน้อยกว่า 0.01หมายความว่าวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครมีพฤติกรรมการ

สื่อสารในครอบครัวแบบเปิดเสรีมีผลต่อการเรียนรู้เพศศึกษาด้านสุขภาพทางเพศ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P\text{-Value} \leq 0.00$, $r = 0.136$)

5. พฤติกรรมการสื่อสารในครอบครัวแบบเปิดเสรีส่งผลต่อความสัมพันธ์การเรียนรู้เพศศึกษาด้านพฤติกรรมทางเพศ หมายความว่าวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครมีพฤติกรรมการสื่อสารในครอบครัวแบบเปิดเสรีมีผลต่อการเรียนรู้เพศศึกษาด้านพฤติกรรมทางเพศ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P\text{-Value} \leq 0.01$, $r = 0.279$)

6. พฤติกรรมการสื่อสารในครอบครัวแบบเปิดเสรีส่งผลต่อความสัมพันธ์การเรียนรู้เพศศึกษาด้านสังคม และวัฒนธรรม ซึ่งน้อยกว่า 0.01หมายความว่าวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครมีพฤติกรรมการสื่อสารในครอบครัวแบบเปิดเสรีมีผลต่อการเรียนรู้เพศศึกษาด้านสังคม และวัฒนธรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P\text{-Value} \leq 0.00$, $r = 0.135$)

ตารางที่ 15: พฤติกรรมการสื่อสารในครอบครัวแบบประนีประนอมมีความสัมพันธ์กับการเรียนรู้เพศศึกษาของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร

	พฤติกรรมการสื่อสารแบบครอบครัว	การเรียนรู้ด้านเพศศึกษา					
		1	2	3	4	5	6
r	1	.357**	.425**	.241**	.252**	.253**	0.124
P-Value		0.01	0.01	0.01	0.01	0.01	0.00
N	130	130	130	130	130	130	130

หมายเหตุ * = Correlation is significant at the 0.05 level (2-tailed).

** = Correlation is significant at the 0.01 level (2-tailed).

การเรียนรู้ด้านเพศศึกษา: 1 = พัฒนาการของมนุษย์, 2 = สัมพันธภาพ, 3 = ทักษะที่จำเป็นในการดำเนินชีวิต, 4 = สุขภาพทางเพศ, 5 = พฤติกรรมทางเพศ, 6 = สังคม และวัฒนธรรม

จากตารางที่ 15 แสดงให้เห็นว่าความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการสื่อสารทางครอบครัวแบบ ประนีประนอมมีผลต่อการเรียนรู้ด้านเพศศึกษาของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร ดังต่อไปนี้

1. พฤติกรรมการสื่อสารในครอบครัวแบบประนีประนอมส่งผลต่อความสัมพันธ์การเรียนรู้ เพศศึกษาภาพรวมด้านพัฒนาการของมนุษย์ หมายความว่าวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครมีพฤติกรรม การสื่อสารในครอบครัวแบบประนีประนอมมีผลต่อการเรียนรู้เพศศึกษาด้านพัฒนาการของมนุษย์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P\text{-Value} \leq 0.01, r = .357$)

2. พฤติกรรมการสื่อสารในครอบครัวแบบประนีประนอมส่งผลต่อความสัมพันธ์การเรียนรู้ เพศศึกษาด้านสัมพันธภาพ หมายความว่าวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครมีพฤติกรรมการสื่อสารใน ครอบครัวแบบประนีประนอมมีผลต่อการเรียนรู้เพศศึกษาด้านพัฒนาการของมนุษย์ อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติ ($P\text{-Value} \leq 0.01, r = .427$)

3. พฤติกรรมการสื่อสารในครอบครัวแบบประนีประนอมส่งผลต่อความสัมพันธ์การเรียนรู้ เพศศึกษาด้านทักษะที่จำเป็นในการดำเนินชีวิต หมายความว่าวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครมี พฤติกรรมการสื่อสารในครอบครัวแบบประนีประนอมมีผลต่อการเรียนรู้เพศศึกษาด้านทักษะที่จำเป็น ในการดำเนินชีวิตอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P\text{-Value} \leq 0.01, r = .241$)

4. พฤติกรรมการสื่อสารในครอบครัวแบบประนีประนอมส่งผลต่อความสัมพันธ์การเรียนรู้ เพศศึกษาด้านสุขภาพทางเพศ ซึ่งน้อยกว่า 0.01หมายความว่าวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครมี พฤติกรรมการสื่อสารในครอบครัวแบบประนีประนอมมีผลต่อการเรียนรู้เพศศึกษาด้านสุขภาพทาง เพศ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P\text{-Value} \leq 0.01, r = 0.252$)

5. พฤติกรรมการสื่อสารในครอบครัวแบบประนีประนอมส่งผลต่อความสัมพันธ์การเรียนรู้ เพศศึกษาด้านพฤติกรรมทางเพศ หมายความว่าวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครมีพฤติกรรมการสื่อสาร ในครอบครัวแบบประนีประนอมมีผลต่อการเรียนรู้เพศศึกษาด้านพฤติกรรมทางเพศ อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติ ($P\text{-Value} \leq 0.01, r = .253$)

6. พฤติกรรมการสื่อสารในครอบครัวแบบประนีประนอมส่งผลต่อความสัมพันธ์การเรียนรู้ เพศศึกษาด้านสังคม และวัฒนธรรม ซึ่งน้อยกว่า 0.01หมายความว่าวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครมี พฤติกรรมการสื่อสารในครอบครัวแบบประนีประนอมมีผลต่อการเรียนรู้เพศศึกษาด้านสังคม และ วัฒนธรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P\text{-Value} \leq 0.00, r = .124$)

ตารางที่ 16: พฤติกรรมการสื่อสารในครอบครัวแบบปล่อยปละมีความสัมพันธ์กับการเรียนรู้ด้าน
เพศศึกษาของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร

	พฤติกรรมการสื่อสารแบบครอบครัว	การเรียนรู้ด้านเพศศึกษา					
	แบบปล่อยปละ	1	2	3	4	5	6
r	1	.268**	.351**	0.154	.269**	.249**	0.146
P-Value		0.01	0.01	0.00	0.01	0.01	0.00
N	130	130	130	130	130	130	130

หมายเหตุ * = Correlation is significant at the 0.05 level (2-tailed).

** = Correlation is significant at the 0.01 level (2-tailed).

การเรียนรู้ด้านเพศศึกษา: 1 = พัฒนาการของมนุษย์, 2 = สัมพันธภาพ, 3 = ทักษะที่จำเป็นในการดำเนินชีวิต, 4 = สุขภาพทางเพศ, 5 = พฤติกรรมทางเพศ, 6 = สังคม และวัฒนธรรม

จากตารางที่ 16 แสดงให้เห็นว่าความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการสื่อสารทางครอบครัวแบบ
ประนีประนอมมีผลต่อการเรียนรู้ด้านเพศศึกษาของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร ดังต่อไปนี้

1. พฤติกรรมการสื่อสารในครอบครัวแบบปล่อยปละส่งผลต่อความสัมพันธ์การเรียนรู้เพศศึกษา
ภาพรวมด้านพัฒนาการของมนุษย์ หมายความว่าวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครมีพฤติกรรมการสื่อสาร
ในครอบครัวแบบปล่อยปละมีผลต่อการเรียนรู้เพศศึกษาด้านพัฒนาการของมนุษย์ อย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติ ($P\text{-Value} \leq 0.01$, $r = .357$)

2. พฤติกรรมการสื่อสารในครอบครัวแบบปล่อยปละส่งผลต่อความสัมพันธ์การเรียนรู้เพศศึกษา
ด้านสัมพันธภาพ หมายความว่าวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครมีพฤติกรรมการสื่อสารในครอบครัวแบบ
ปล่อยปละมีผลต่อการเรียนรู้เพศศึกษาด้านพัฒนาการของมนุษย์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P\text{-Value} \leq 0.01$, $r = .427$)

3. พฤติกรรมการสื่อสารในครอบครัวแบบประนีประนอมส่งผลต่อความสัมพันธ์การเรียนรู้
เพศศึกษาด้านทักษะที่จำเป็นในการดำเนินชีวิต ซึ่งน้อยกว่า 0.01หมายความว่าวัยรุ่นในเขต
กรุงเทพมหานครมีพฤติกรรมการสื่อสารในครอบครัวแบบปล่อยปละมีผลต่อการเรียนรู้เพศศึกษาด้าน
ทักษะที่จำเป็นในการดำเนินชีวิต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P\text{-Value} \leq 0.00$, $r = .241$)

4. พฤติกรรมการสื่อสารในครอบครัวแบบปล่อยปละส่งผลต่อความสัมพันธ์การเรียนรู้เพศศึกษา
ด้านสุขภาพทางเพศ ซึ่งน้อยกว่า 0.01หมายความว่าวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครมีพฤติกรรมการ

สื่อสารในครอบครัวแบบปล่อยปละมีผลต่อการเรียนรู้เพศศึกษาด้านสุขภาพทางเพศ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P\text{-Value} \leq 0.01$, $r = 0.252$)

5. พฤติกรรมการสื่อสารในครอบครัวแบบปล่อยปละส่งผลต่อความสัมพันธ์การเรียนรู้เพศศึกษาด้านพฤติกรรมทางเพศ หมายความว่าวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครมีพฤติกรรมการสื่อสารในครอบครัวแบบปล่อยปละมีผลต่อการเรียนรู้เพศศึกษาด้านพฤติกรรมทางเพศ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P\text{-Value} \leq 0.01$, $r = .253$)

พฤติกรรมการสื่อสารในครอบครัวแบบปล่อยปละส่งผลต่อความสัมพันธ์การเรียนรู้เพศศึกษาด้านสังคม และวัฒนธรรม ซึ่งน้อยกว่า 0.01หมายความว่าวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครมีพฤติกรรมการสื่อสารในครอบครัวแบบปล่อยปละมีผลต่อการเรียนรู้เพศศึกษาด้านสังคม และวัฒนธรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P\text{-Value} \leq 0.00$ $r = 0.124$)



บทที่ 5

สรุปผลการศึกษา อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่องพฤติกรรมการสื่อสารในครอบครัวมีผลต่อการเรียนรู้ด้านเพศศึกษาของวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) มีรูปแบบการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลประกอบด้วย สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage) การหาค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบสมมติฐาน จำนวนทั้งสิ้น 130 ชุด โดยมีวัตถุประสงค์ คือ

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการสื่อสารในครอบครัวของกลุ่มวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาการเรียนรู้เพศศึกษาของกลุ่มวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการสื่อสารในครอบครัวกับการเรียนรู้เพศศึกษา

ของกลุ่มวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร

ซึ่งได้สรุปผลการวิจัยไว้ดังนี้

1. จากการศึกษาข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามของวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่าส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 78 คน อายุ 17 ปี กำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย อาศัยอยู่กับบิดา-มารดา มีรายจ่ายรายสัปดาห์ 2000 บาท มีความรู้เรื่องภัยจากการมีเพศสัมพันธ์จากเว็บไซต์ และใช้ Social Network มากกว่า 6 ชั่วโมงต่อวัน

2. จากการศึกษาพฤติกรรมการสื่อสารในครอบครัวพบว่ามากที่สุดคือ แบบปกป้อง รองลงมา คือ แบบประนีประนอม แบบเสรี และแบบปล่อยปละ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านปรากฏผล ดังนี้

- 2.1 พฤติกรรมการสื่อสารในครอบครัวแบบปกป้องของวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร พบว่า ครอบครัวมักจะสอนอยู่เสมอว่าให้เชื่อฟังผู้ใหญ่ รวมถึงสอบถามความคิดเห็นของครอบครัวอยู่เสมอเวลาจะออกไปข้างนอกกับจะต้องแจ้ง และต้องได้รับอนุญาตจาก

- 2.2 พฤติกรรมการสื่อสารในครอบครัวแบบประนีประนอมของวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร พบว่า ครอบครัวจะเปิดโอกาสให้เล่าปัญหาให้ฟัง เช่น เพื่อน การเรียน รวมถึงช่วยกันหาวิธีแก้ไข สอบถามความคิดเห็นตลอดเวลา เมื่อเกิดปัญหาลุกขึ้นกับครอบครัว จะแสดงความห่วงใยทันที

- 2.3 พฤติกรรมการสื่อสารในครอบครัวแบบเสรีของวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร พบว่า ในครอบครัวมีการพูดคุย สื่อสารกันอย่างชัดเจน และตรงไปตรงมาไม่อ้อมค้อม มีอิสระที่จะสื่อสาร และครอบครัวพร้อมที่จะรับฟังเมื่อเกิดปัญหา มักจะแก้ไขด้วยตนเองทันที สามารถตัดสินใจเรื่องต่างๆ

โดยไม่ต้องแจ้งครอบครัวก่อน เช่น การเรียน เทียว การคบเพื่อนต่างเพศ โดยไม่ต้องขออนุญาตจากครอบครัวก่อน

2.4 พฤติกรรมการสื่อสารในครอบครัวแบบปล่อยปละของวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร พบว่า ในครอบครัวต่างรับผิดชอบ และจัดการชีวิตของตนเองตามสะดวก โดยไม่ต้องสอบถามคนในครอบครัว เมื่อแสดงความคิดเห็น หรือมีการโต้แย้งกันภายในครอบครัว จะไม่ค่อยกล้าแสดงความคิดเห็นเมื่อท่านทำผิด หรือทำความดี จะไม่มีการสั่งสอนหรือชื่นชมจากครอบครัว

3. จากการศึกษาการเรียนรู้ด้านเพศศึกษาพบว่ามากที่สุดคือ ด้านสังคม และวัฒนธรรม รองลงมาคือ ด้านทักษะที่จำเป็นในการดำเนินชีวิต ด้านสัมพันธภาพ ด้านพฤติกรรมทางเพศ ด้านสุขภาพทางเพศ และด้านพัฒนาการของมนุษย์ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านปรากฏผล ดังนี้

3.1 การเรียนการเรียนรู้ด้านเพศศึกษาด้านสังคม และวัฒนธรรม ที่จำเป็นในการดำเนินชีวิต ของวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร พบว่า ครอบครัวปลูกฝังทัศนคติให้ผู้หญิงควรรักษานวลสงวนตัว และผู้ชายควรให้เกียรติกับเพศตรงข้าม แสดงพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมตามวัฒนธรรม ประเพณีที่ดีงาม

3.3 การเรียนการเรียนรู้ด้านเพศศึกษาด้านทักษะที่จำเป็นในการดำเนินชีวิตของวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร พบว่า เรื่องเพศเป็นเรื่องจำเป็นที่ต้องเรียนรู้อย่างถูกต้อง ความรู้เรื่องเพศศึกษาที่สอนในครอบครัว หรือโรงเรียนเป็นประโยชน์มากในการนำมาใช้ในชีวิตประจำวัน

3.4 การเรียนการเรียนรู้ด้านเพศศึกษาด้านสัมพันธภาพของวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร พบว่า ครอบครัวจำเป็นต้องสอนเรื่องเพศกับบุตรหลาน เพราะการแสดงออกทางเพศนั้นต้องอยู่ในหลักของความถูกต้องเหมาะสมครอบครัวของท่านสอนให้ท่านรู้จักความสัมพันธ์ระหว่างชาย-หญิง การปฏิบัติตนให้เหมาะสมและยอมรับความหลากหลายทางเพศ

3.5 การเรียนการเรียนรู้ด้านเพศศึกษาด้านพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นใน กรุงเทพมหานคร พบว่า ครอบครัวมักจะสั่งสอนว่าให้เกียรติเพศตรงข้ามอยู่เสมอบุคคล มีการแนะนำให้ปฏิบัติตนให้เหมาะสมกับบทบาทสถานะทางเพศ กริยามารยาท การพูดจา และการแต่งกาย ส่งเสริมให้มีความสำคัญกับความเท่าเทียมในสังคม เช่น เพศชาย หญิง เพศทางเลือกเป็นต้นครอบครัว ท่านสอนให้ท่านหลีกเลี่ยงการเล่นถูกเนื้อต้องตัวกัน กับเพื่อนเพศตรงข้าม

3.5 การเรียนการเรียนรู้ด้านเพศศึกษาด้านสุขภาพทางเพศ ของวัยรุ่นใน กรุงเทพมหานคร พบว่า ครอบครัวมักจะสอนให้รู้จักโรคทางเพศ การดูแลตัวเอง และการป้องกันครอบครัว สอนให้ป้องกันตัวเองจากการถูกล่วงละเมิดทางเพศ ส่วนใหญ่มักจะแสดงออกในการพูด อ่าน หรือแนะนำข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติตนในการดูแลสุขภาพทางเพศและการปรับตัวทางเพศเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน

3.6 การเรียนรู้ด้านเพศศึกษา ด้านพัฒนาการของมนุษย์ของวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร พบว่าเมื่อเริ่มเข้าสู่ช่วงวัยรุ่นครอบครัวจะเริ่มสอนเกี่ยวกับสรีระทางร่างกาย ความแตกต่างระหว่าง ชายผู้หญิง ความสนใจทางเพศ และแนะนำทางเรื่องความรักที่ถูกต้อง เหมาะสมกับวัย รวมถึง ความแตกต่างระหว่างหญิงและชายครอบครัวของท่านอธิบายให้ท่านเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องตัวตนทาง เพศ เช่น ตั๊ด ทอม ดี และเกย์

การอภิปรายผล

การศึกษาเรื่องพฤติกรรมสื่อสารในครอบครัวมีผลต่อการเรียนรู้ด้านเพศศึกษาของวัยรุ่นใน กรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้ค้นพบประเด็นที่ควรนำมาอภิปรายดังนี้

1. พฤติกรรมสื่อสารในครอบครัวส่งผลต่อการเรียนรู้ด้านเพศศึกษา โดยภาพรวมอยู่ใน ระดับ ปานกลาง โดยการเรียนรู้ด้านเพศสัมพันธ์มีหลายด้าน ซึ่งในแต่ละด้าน พบว่า มากที่สุดคือ ด้านสังคม และวัฒนธรรมที่กลุ่มตัวอย่างเห็นว่าเป็นมากที่สุด เนื่องจากการปลูกฝังทัศนคติ ผู้หญิงควร รักนวลสงวนตัวและผู้ชายควรให้เกียรติกับเพศตรงข้าม รวมถึงการแสดงออกทางเพศอย่างเหมาะสม เรื่องเพศศึกษาในสังคมไทยบางส่วนยังมองเป็นเรื่องต้องห้าม หรือเรื่องน่าอายซึ่งในความเป็นจริง แล้ว เพศศึกษายังมีความหมายที่กว้างขวาง และลึกซึ้งอีกมากมาย ซึ่งสอดคล้องกับ ประทักษ์ โอประเสริฐสวัสดิ์ (2547) ความรู้ด้านเพศศึกษามีส่วนสำคัญอย่างมากในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม แต่วิธีการนำเสนอก็มีส่วนที่ทำให้เกิดความเข้าใจ และยอมรับซึ่งกันและกันมากกว่าการบอกกล่าว ข้างเดียว การให้ความรู้ด้านเพศศึกษาในครอบครัวที่ดีต้องยึดถือการให้เกียรติซึ่งกันและกัน เช่น มารดาควรสอดแทรกคุณค่าเชิงบวกในเรื่องเพศเข้าไปในเรื่องราวรอบตัวเมื่อมีโอกาสอย่างไรก็ตาม ความคิดเห็นเรื่องเพศก็ได้เปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลา

2. อันดับสองคือ ด้านพัฒนาการของมนุษย์ ที่กลุ่มตัวอย่างเห็นว่าเป็นอันดับต่อมา เนื่องมาจาก ในเรื่องการเจริญเติบโต และพัฒนาการ การสืบพันธุ์ของมนุษย์ การตั้งครรภ์ การคุมกำเนิด การ ตอบสนองทางเพศ การเรียนรู้บทบาทชาย-หญิง การติดเชื้อ HIV / AIDS และโรคติดต่อทาง เพศสัมพันธ์รวมถึงการปลูกฝังเจตคติค่านิยมที่ดีงาม (Desirable Attitude) ให้เกิดความเข้าใจใน ค่านิยมของตนเอง ครอบครัวและสังคม รักตนเองรักผู้อื่น ตามที่กรมวิชาการกระทรวงศึกษาธิการ (2543) ได้ให้ ความหมายของชีวิตครอบครัวหรือเพศศึกษาแนวใหม่ไว้ว่า เป็นกระบวนการเรียนรู้ ตลอดชีวิตซึ่งเกี่ยวกับการให้ความรู้ข้อมูลที่ถูกต้อง (Accurate Information)

3. อันดับสามคือ ด้านทักษะที่จำเป็นในการดำเนินชีวิต ที่กลุ่มตัวอย่างเห็นว่าเป็นการสื่อสาร ทางครอบครัวเรื่องเพศศึกษาเป็นอันดับต่อมา เนื่องจากเป็นปัจจัยขั้นพื้นฐานในการดำเนินชีวิต ซึ่ง คลอดคล้องกับสุชาติ โสมประยูร และวรรณิ โสมประยูร (2541) กล่าวว่าเพศศึกษาเป็นการสอนหรือ ให้ความรู้ทางเพศซึ่งมีเนื้อหาเกี่ยวกับการเจริญเติบโตพัฒนาการ และบุคลิกภาพรวมทั้งสุขปฏิบัติ

ต่างๆเพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจ และเจตคติที่ดีเพื่อก่อให้เกิดความรับผิดชอบ และความสัมพันธ์อันดีระหว่างเพศซึ่งมีความสอดคล้องกับ ตามแนวคิดของ Mcleod & Chaffee (cites in Rose, Bush & Kahle, 1998) ที่ได้สรุปว่า เน้นความสัมพันธ์แบบ Socio-Oriented โดยจะให้ความสำคัญกับสังคมประเพณีที่ยึดถือปฏิบัติและปลูกฝังเป็นอันดับแรกหรือให้ความสำคัญต่อเรื่องของความคิด

4. อันดับสี่คือ ด้านสัมพันธภาพ ที่กลุ่มตัวอย่างเห็นว่าเป็นการสื่อสารทางครอบครัวเรื่องเพศศึกษาเป็นอันดับต่อมา เนื่องจาก ณ ปัจจุบันนี้ในสังคมไทยได้เปิดกว้างในการแสดงออกทางเพศและยอมรับในความหลากหลายทางเพศ ดังนั้น การสื่อสารเรื่องเพศศึกษาของของครอบครัวนอกจากการอบรมสั่งสอนขัดเกลาและถ่ายทอดการเรียนรู้ทางสังคมในเรื่องทั่วไปแก่สมาชิกในครอบครัวแล้ว ครอบครัวยังเป็นตัวแทนในการขัดเกลาให้ลูกได้เรียนรู้เรื่องเพศศึกษาซึ่งสอดคล้องกับประวัตรณฉายแสง (2538) ดังนั้น อาจกล่าวได้ว่าบ้านหรือครอบครัวจึงเป็นสถานที่ซึ่งเด็กควรได้รับการปลูกฝังอบรมขัดเกลาในเรื่องความรู้ความเข้าใจเจตคติอุปนิสัยและความประพฤติเกี่ยวกับเรื่องเพศหรือพฤติกรรมทางเพศอย่างถูกต้องเหมาะสมจุดมุ่งหมายของการสอนเพศศึกษา

5. อันดับห้าคือ ด้านพฤติกรรมทางเพศ เนื่องจากครอบครัวมีการแนะนำให้ปฏิบัติตนให้เหมาะสมกับบทบาทสถานะทางเพศ กิริยามารยาท การพูดจา และการแต่งกายอยู่เสมอซึ่งสอดคล้องกับพฤติกรรมแห่งความสัมพันธ์ทางเพศออกมาของสุชาติ โสมประยูร และวรรณ โสมประยูร (2541) ดังนี้

5.1 การรักและสนใจเพศตรงข้ามวัยรุ่นมักจะสนใจเพศตรงข้ามรุ่นเดียวกับตนวัยรุ่นในอายุระหว่าง 15 – 18 ปีจะเริ่มมีความสัมพันธ์ทางเพศกับเพศตรงข้ามลักษณะความรักเพศตรงข้ามที่พบบ่อยคือความลุ่มหลงแต่ฝ่ายเดียวโดยเฉพาะกับคนที่เขาไม่มีวันสมปรารถนาในความรักแต่ความรักเช่นนี้จะเกิดขึ้นชั่วคราวเท่านั้น

5.2 การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองเป็นพฤติกรรมที่ทำให้เกิดความพึงพอใจทางเพศด้วยการกระตุ้นจذبต้องอวัยวะเพศจนเกิดความสุขความพอใจพฤติกรรมเช่นนี้เป็นเรื่องธรรมดาอย่างหนึ่งของพัฒนาการทางเพศของมนุษย์วัยรุ่นจำนวนมากเมื่อมีประสบการณ์เกี่ยวกับการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองจะเกิดความรู้สึกขัดแย้งภายในจิตใจเกี่ยวกับศีลธรรมว่าตนเองกระทำถูกหรือผิดฉะนั้นผู้ใหญ่ควรบอกให้เด็กเข้าใจว่าการสำเร็จความใคร่เป็นเรื่องธรรมดาไม่มีพิษภัยและมีประโยชน์ต่อการพัฒนาการทางเพศของเด็กแต่ต้องกระทำโดยพอเหมาะพอควรไม่หมกมุ่นจนเกินไปและต้องสามารถยับยั้งชั่งใจได้เมื่ออยู่ในภาวะที่ไม่ควรทำจิตแพทย์ถือว่าการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองเป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับควบคุมความกดดันทางเพศหรือช่วยในการปรับตัวทางเพศ

5.3 การสนใจเรื่องเพศเด็กในวัยหนุ่มสาวจะสนใจเรื่องเพศเพราะเป็นระยะที่ตนจะมีความรู้สึกทางเพศความสนใจเริ่มแสดงให้เห็นจากความพิถีพิถันในการแต่งกายการแสดงกิริยาที่ดึงดูด

ความสนใจจากเพศตรงข้ามการสนใจซื้อหาหนังสือเรียงรรมมาอ่านบางทีก็แสดงความสนใจแบบดูเพศตรงข้ามในเวลาหรือสถานที่ลับเฉพาะที่เรียกว่าถ้ำมอง (Peeping Tom)

5.4 รักร่วมเพศ (Homosexuality of Lesbian) ระยะวัยรุ่นเป็นระยะการเปลี่ยนแปลงทางด้านต่างๆความรู้สึกทางเพศที่ยังเงินอายหรือไม่แน่ใจตนเองที่จะแสดงความสนใจเพศตรงข้ามจึงหันมาระบายความสนใจกับเพื่อนเพศเดียวกับตนกล่าวโดยสรุปพฤติกรรมทางเพศเป็นสัญชาตญาณอย่างหนึ่งตามธรรมชาติของมนุษย์ที่แสดงพฤติกรรมออกทั้งทางด้านสรีรวิทยาและทางด้านจิตวิทยารวมทั้งค่านิยมทัศนคติความรู้สึกและเป็นการแสดงความสัมพันธ์ระหว่างสองเพศได้แก่ พฤติกรรมดึงดูดความสนใจจากเพื่อนต่างเพศการคบเพื่อนต่างเพศการออกเที่ยวกับเพื่อนต่างเพศการยินยอมให้ถูกเนื้อต้องตัวระหว่างเพื่อนต่างเพศและการยินยอมให้มีความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนต่างเพศ

6. อันดับหกคือ ด้านสุขภาพทางเพศ เนื่องจาก เพศศึกษาด้านสุขภาพทางเพศในครอบครัวไทยเป็นความรู้แรกเกี่ยวกับเพศที่เด็กได้เรียนรู้จากผู้ปกครอง ซึ่งเพศศึกษาในครอบครัวเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยแก้ปัญหาสุขภาพทางเพศ แม้ว่าประเทศไทยจะรับวัฒนธรรมตะวันตกเข้ามาอย่างรวดเร็ว เรื่องเกี่ยวกับเพศ ก็ยังคงเป็นเรื่องที่ต้องปิดบังการ สื่อสารเรื่องเพศศึกษาในครอบครัวจึงยังไม่เป็นที่เข้าใจชัดเจนนักการสื่อสารเรื่องเพศศึกษาเกิดขึ้นในบางครอบครัว ซึ่งเนื้อหาที่สื่อสารกันนั้นเป็นเพียงบางส่วนของ เรื่องเพศศึกษาเท่านั้น อุปสรรคสำคัญที่สุดของการสื่อสารเรื่องเพศศึกษาในครอบครัวคือการที่พ่อแม่คิดว่าลูกของตนยังเด็กเกินไปที่จะเรียนรู้เรื่องเพศศึกษาซึ่งสอดคล้องกับบริวารณ ฉายแสง (2538) เรื่องการสื่อสารภายในครอบครัว คือ การปฏิสัมพันธ์ระหว่าง บุคคลในครอบครัว ซึ่งในแต่ละครอบครัวมีบรรทัดฐานของการสื่อสารในเรื่องทิศทางเนื้อหา ความหมาย และความหลากหลายในการสื่อสารอย่างไรจะเป็นข้อตกลงระหว่างสมาชิกในครอบครัว และสามารถเปลี่ยนแปลงได้เมื่อเวลาผ่านไป จุดเริ่มต้นและพัฒนาการของความสัมพันธ์มาจากการสื่อสารระหว่างกัน พฤติกรรมการสื่อสารในครอบครัวมีความสัมพันธ์กับสุขภาพจิตของเด็กวัยรุ่น

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากผลการศึกษาวิจัย

ผลจากการศึกษาวิจัยเรื่องพฤติกรรมการสื่อสารในครอบครัวมีผลต่อการเรียนรู้ด้านเพศศึกษาของวัยรุ่นในกรุงเทพมหานครทำให้ทราบว่า พฤติกรรมการสื่อสารภายในครอบครัวส่งผลต่อ ความคิด ค่านิยม อย่างหลากหลายให้วัยรุ่นในช่วงอายุ 15 ถึง 18 ปี เป็นอย่างมาก และที่สำคัญการสื่อสารในครอบครัวแบบปล่อยปละกับส่งผลเรื่องการเรียนรู้ด้านเพศศึกษาในระดับมาก แต่ในพฤติกรรมแบบอื่นๆ กับส่งผลด้านการเรียนรู้ด้านเพศศึกษาในระดับที่ต่ำมาก ทำให้ตระหนักได้ว่าในสังคมไทย เรื่องเพศศึกษา ยังไม่ใช่เรื่องที่ผู้ปกครองเห็นว่าสำคัญควรจะให้การอบรม สั่งสอนในด้านเพศศึกษากับ

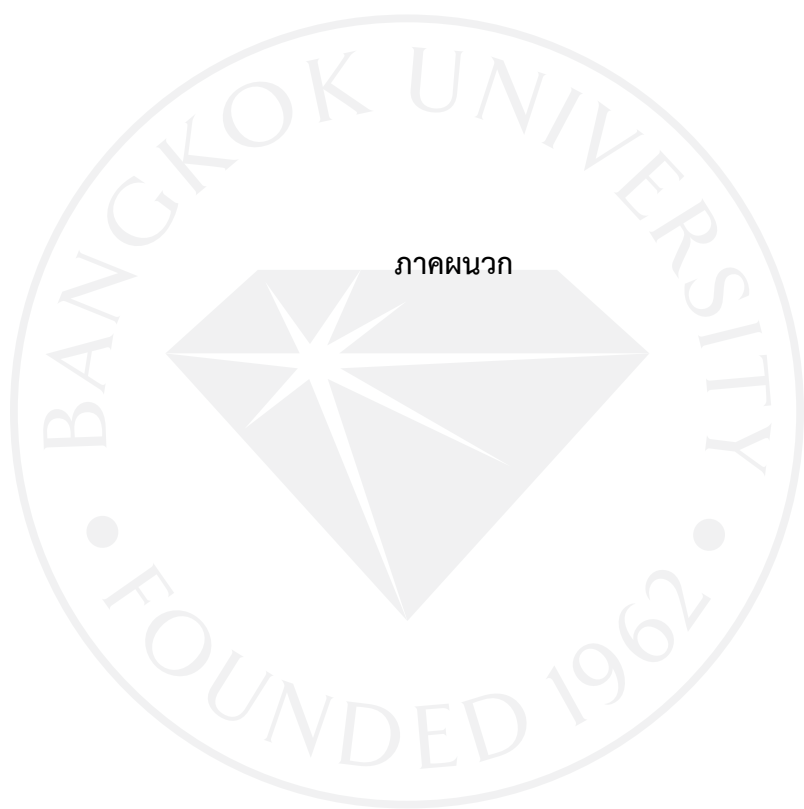
บุตรชาย หรือหญิง ในอนาคตอาจจะส่งผลเสียตามมาถ้าหากวัยรุ่นอายุ 15 ถึง 18 ปี ยังมีความรู้ และเข้าใจเรื่องเพศศึกษาไม่ถูกต้อง และเห็นควรที่จะต้องคิดนอกกรอบว่าเรื่องของเพศศึกษา ไม่ใช่เรื่องของเพศสัมพันธ์เพียงอย่างเดียว แต่ยังรวมถึงการประพฤติปฏิบัติตนให้ถูกต้องตามเพศสภาพ หรือรวมถึงการเข้าใจและยอมรับในความหลากหลายทางเพศ



บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ. (2543). *การจัดกระบวนการเรียนรู้ที่ผู้เรียนสำคัญที่สุดตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติพ.ศ. 2542*. กรุงเทพมหานคร: การศาสนา.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *เพศศึกษาสำหรับพ่อแม่ลูกวัยรุ่น*. เชียงใหม่, กศน เชียงใหม่.
- จันทร์วิภา ดิลกสัมพันธ์. (2543). *เพศศึกษา*. กรุงเทพมหานคร: ศิลปาบรรณาการ.
- ถิรนนท์ อนุวัชรวิวงศ์. (2528). *พฤติกรรมและการสื่อสาร*. กรุงเทพมหานคร: โอเดียนสโตร์.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2546). *การพัฒนาหลักสูตรและการวิจัยเกี่ยวกับหลักสูตร*. กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาสน.
- ประทักษ์ โอประเสริฐสวัสดิ์. (2547). *เพศศึกษา, วางแผนครอบครัวและประชากร*. กรุงเทพมหานคร: โฮลิสติก พับลิชชิง.
- นงลักษณ์ เอ็มประดิษฐ์. (2546). *ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับเพศศึกษา*. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- พนม เกตุมาน. (2550). *ปัญหาพฤติกรรมวัยรุ่น*. สืบค้นจาก http://www.psychlin.co.th/new_page_56.htm 4
- พันธ์ศักดิ์ ศุกระฤกษ์. (2547). *วัยรุ่นกับเพศศึกษาที่ถูกต้อง*. กรุงเทพมหานคร: หมอชาวบ้าน.
- แพง ชินพงศ์. (2555). *โครงการศึกษาสาธารณสุขร่วมใจ เทิดไท้องค์ราชัน “ลดโรค เพิ่มสุขวัยรุ่นไทย”*. สืบค้นจาก <https://mgronline.com/qol/detail/9550000087793>
- รวีวรรณ ฉายแสง. (2538). *การให้ความรู้เรื่องเพศศึกษา*. กรุงเทพมหานคร: ทีพี ปริ้น.
- ระบบสถิติการทะเบียน. (2561). *สถิติจำนวนประชากร*. สืบค้นจาก <https://stat.bora.dopa.go.th/stat/statnew/statMenu/newStat/home.php>
- วัชร อดิเรก. (2540). *การทารุณทางเพศในเด็ก ผลกระทบต่อ ครอบครัวและกลไกการปรับตัว: วารสารสุขภาพจิตแห่งประเทศไทย*, 9(1), 1-9.
- สุชาติ โสมประยูร และวรรณ โสมประยูร. (2541). *เพศศึกษา (พิมพ์ครั้งที่4)*. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช
- สุรีย์พร นันทพานิช. (2552). *การจัดการเรียนรู้เพศศึกษารอบด้านในสถานศึกษา*. สืบค้นจาก <http://oknation.nationtv.tv/blog/print.php?id=381620>
- อัมพร เบญจพลพิทักษ์. (2550). *พฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น*. สืบค้นจาก <http://www.ricd.go.th/smartteen/p2teen.php>.
- Bandura, Albert. (1997). *Self – efficacy: The exercise of control*. New York, W.H. Freeman. and company.

- Cohen, J. (1977). *Statistical power analysis for the behavioral sciences*. New York: Academic.
- Galvin, K. M., & Brommel, B. J. (1996). *Family communication: Cohesion and change*. New York, Harper & Row.
- McLeod, J. M., Chaffee, S. H., & Wackman, D.B. (1966). *Family communication patterns and communication research*. Paper presented at the annual meeting of the Association for Education in Journalism, IA.
- Pearson, David P. and Johnson, Dale D, (1978). *Teaching reading comprehension*. New York: Holt, Rinehart and Winston.
- Rose, G. M., Bush, V. D., and Kahle, L, (1998). *The Influence of Family Communication Patterns on Parental Reactions toward advertising*. A Cross-National Examination: Journal of Advertising.
- Tang Yonglong, (2017) *The Influence of Parental Sex Education Attitudes on Adolescents' Knowledge in Chongqing*. China. Retrieved from <https://reproductive-health-journal.biomedcentral.com/articles/10.1186/s12978-017-0368-4>.
- United Nations Educational, (2018). *Scientific and Cultural Organization*. United Nations Educational. Retrieved from <https://www.un.org/unispa/document-source/united-nations-educational-scientific-and-cultural-organization-unesco/>
- World Health Organization, (2012). *World health statistics 2012*. Geneva: World Health Organization. Retrieved from https://www.who.int/gho/publications/world_health_statistics/EN_WHS2012_Full.pdf
- Zou Ting, (2009) *Thoughts on the Status Quo of Chinese Youth Sex Education*. China. Retrieved from https://www.researchgate.net/publication/284022975_Chinese_attitudes_towards_sexual_minorities_in_Hong_Kong_Implications_for_mental_health



ภาคผนวก

แบบสอบถาม

เรื่อง พฤติกรรมการสื่อสารในครอบครัวมีผลต่อการเรียนรู้ด้านเพศศึกษาของวัยรุ่นใน กรุงเทพมหานคร

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล

คำชี้แจง: กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง () ที่ตรงกับตัวท่านมากที่สุด

1. เพศ
 - () ชาย
 - () หญิง
2. อายุ
 - () 15 ปี
 - () 16 ปี
 - () 17 ปี
 - () 18 ปี
3. ระดับการศึกษา
 - () มัธยมศึกษาตอนต้น
 - () มัธยมศึกษาตอนปลาย
 - () ปริญญาตรี
 - () อื่น ๆ (ระบุ).....
4. สถานภาพครอบครัวในปัจจุบัน ท่านอาศัยอยู่กับใครเป็นส่วนใหญ่
 - () อยู่กับบิดา - มารดา
 - () อยู่กับญาติ
 - () อยู่กับ เพื่อน
 - () อื่นๆ(ระบุ).....

5. ท่านมีรายจ่ายเงินต่อสัปดาห์ประมาณเท่าไร
- () 500 บาท
 - () 1000 บาท
 - () 2000 บาท
 - () 5000 บาทขึ้นไป
6. ท่านทราบเรื่องภัยจากการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนจากทาง
- () Website
 - () หนังสือพิมพ์
 - () สื่อจากกรมอนามัย
 - () โทรทัศน์
 - () เพื่อน
 - () ครู
 - () อื่นๆ
7. ท่านมีการเล่น Social Network เช่น Line Facebook วันละกี่ชั่วโมง
- () ไม่เล่นเลย
 - () 1-2 ชั่วโมง
 - () 3-4 ชั่วโมง
 - () 5-6 ชั่วโมง
 - () มากกว่า 6 ชั่วโมง

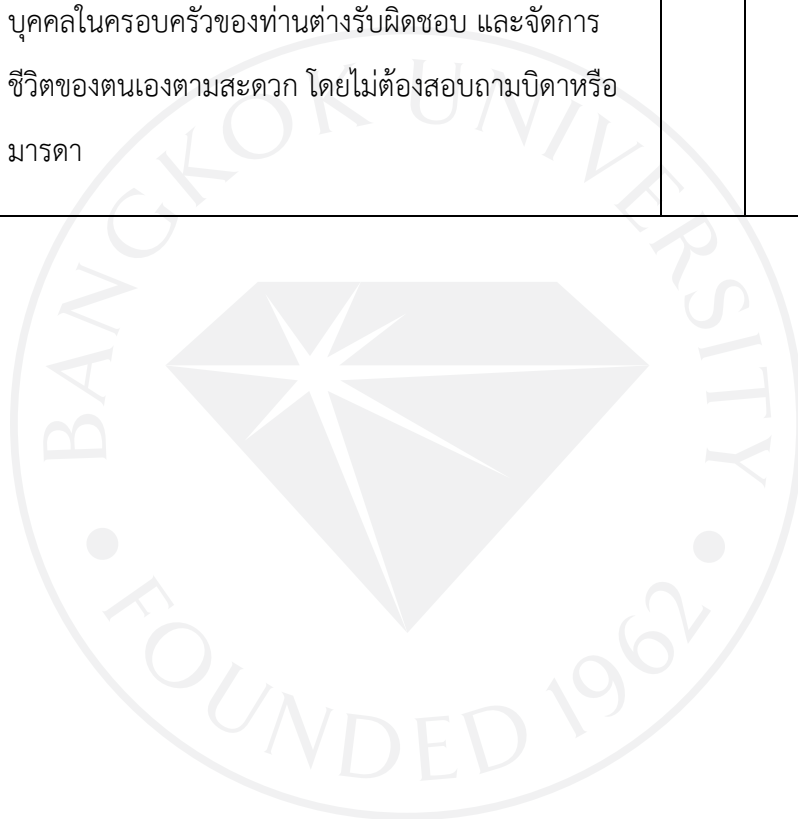
ส่วนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการสื่อสารในครอบครัว

คำชี้แจง: กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับตัวท่านมากที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
แบบปกป้อง						
1	ครอบครัวของท่านมักจะสอนอยู่เสมอ ว่าจะให้เชื่อฟังผู้ใหญ่					
2	เมื่อท่านต้องตัดสินใจ ท่านมักจะถามความคิดเห็นของครอบครัวอยู่เสมอ					
3	เมื่อท่านจะไปข้างนอกกับเพื่อน ท่านจะต้องชี้แจงกับครอบครัวอย่างละเอียด และต้องได้รับอนุญาตก่อน					
4	เวลาครอบครัวของท่าน ดำเนิน อบรม หรือสั่งสอน ถ้าท่านยอมปฏิบัติตาม จะได้รับคำชมเชย					
5	การตัดสินใจในครอบครัว มักจะเป็นบิดาหรือมารดาคนใดคนหนึ่งจะมีอำนาจการตัดสินใจแต่เพียงผู้เดียว					
แบบเปิดเสรี						
6	ครอบครัวของท่านมีการพูดคุย สื่อสารกันอย่างชัดเจน และตรงไปตรงมาไม่อ้อมค้อม					
7	ในครอบครัวของท่านไม่มีกฎเกณฑ์ บางสิ่งที่ไม่ถูกต้องแต่เมื่ออยากทำก็ทำ					
8	ภายในครอบครัว ท่านมีอิสระที่จะสื่อสาร และครอบครัวพร้อมที่จะรับฟัง					
9	เมื่อเกิดปัญหา ท่านจะแก้ไขด้วยตนเองทันที หลังจากนั้น					

	จึงแจ้งครอบครัว					
10	ท่านมีอิสระเต็มที่ สามารถตัดสินใจเรื่องต่างๆโดยไม่ต้องแจ้งครอบครัวก่อน เช่น การเรียน เทียว การคบเพื่อนต่างเพศ โดยไม่ต้องขออนุญาตจากคนในครอบครัวก่อน					
แบบประเมินประណอม						
11	เมื่อท่านไม่เห็นด้วย หรือเกิดปัญหาขึ้นกับครอบครัว ท่านจะรับฟังความคิดเห็นก่อนอยู่เสมอ และแสดงความห่วงใยทันที					
12	ครอบครัวของท่านมักจะถามความคิดเห็นของท่านอยู่เสมอ					
13	เมื่อท่านทำดี จะได้รับการชื่นชมจากบุคคลในครอบครัว					
14	ครอบครัวของท่านมักจะชี้แจงเหตุผลมาโน้มน้าวใจ ให้ท่านคล้อยตาม มากกว่าใช้อำนาจบังคับ					
15	ในครอบครัวของท่าน มักจะเปิดโอกาสให้ท่านเล่าปัญหาให้ฟัง เช่น เพื่อน การเรียน และช่วยกันหาวิธีแก้ไข					
แบบปล่อยปละ						
16	เมื่อมีการโต้แย้งกันภายในครอบครัว ท่านไม่กล้าแสดงความคิดเห็น					
17	เมื่อท่านทำผิด หรือทำความดี จะไม่มีการสั่งสอนหรือชื่น					

	ชมจากครอบครัว					
18	เมื่อท่านเกิดปัญหา บุคคลในครอบครัวไม่ใช่สิ่งแรกที่ท่านนึกถึง					
19	ท่านไม่ได้รับความสนใจจากบุคคลในครอบครัว เมื่อท่านแสดงความคิดเห็น					
20	บุคคลในครอบครัวของท่านต่างรับผิดชอบ และจัดการชีวิตของตนเองตามสะดวก โดยไม่ต้องสอบถามบิดาหรือมารดา					



ส่วนที่ 3 คำถามเกี่ยวกับการเรียนรู้ด้านเพศศึกษา

คำชี้แจง: กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับตัวท่านมากที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
พัฒนาการของมนุษย์						
1	ครอบครัวของท่านอธิบายให้ท่านเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องตัวตนทางเพศ เช่น ตั๊ด ทอม ดี และเกย์					
2	ครอบครัวของท่านแนะนำท่านเรื่องความรักที่ถูกต้องเหมาะสมกับวัย รวมถึงความแตกต่างระหว่างหญิงและชาย					
3	เมื่อท่านเริ่มมีพัฒนาการเข้าสู่ช่วงวัยรุ่นครอบครัวท่านเริ่มสอนให้ท่านรู้จักเกี่ยวกับสรีระทางร่างกาย ความแตกต่างระหว่างผู้ชายผู้หญิง วิธีการดูแลตัวเอง					
4	ครอบครัวท่านมักจะสังเกตการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายของระบบสืบพันธุ์ อารมณ์และความสนใจทางเพศของบุคคลในครอบครัวอยู่เสมอ					
5	ท่านเข้าใจในเพศภาวะของตนเอง และดูแลร่างกายให้สะอาดอยู่เสมอ					
สัมพันธภาพ						
6	ท่านคิดว่าครอบครัวจำเป็นต้องสอนเรื่องเพศกับบุตรหลาน เพราะการแสดงออกทางเพศนั้นต้องอยู่ในหลักของความถูกต้องเหมาะสม					

7	ครอบครัวของท่านปล่อยให้ท่านคบเพื่อนต่างเพศได้อย่างอิสระ					
8	ครอบครัวของท่านสอนให้ท่านรู้จักความสัมพันธ์ระหว่างชาย-หญิง และการปฏิบัติตนให้เหมาะสม					
9	ท่าน และครอบครัวของท่านเข้าใจ และยอมรับความหลากหลายทางเพศ					
10	ท่านยอมรับความสัมพันธ์ของเพศเดียวกัน					
ทักษะที่จำเป็นในการดำเนินชีวิต						
11	ท่านคิดว่าเรื่องเพศเป็นเรื่องจำเป็นที่ต้องเรียนรู้อย่างถูกต้อง					
12	ท่านมักจะปรึกษา และขอคำแนะนำเรื่องเพศจากผู้มีความรู้ อย่างถูกต้องและเหมาะสม					
13	สื่อภาพยนตร์ อินเทอร์เน็ต โทรศัพท์ในปัจจุบันมีส่วนในการก่อให้เกิดการเรียนรู้เรื่องการมีเพศสัมพันธ์ไปในทางที่ไม่ดี					
14	ภาครัฐมีการจัดตั้งสายด่วนให้ปรึกษา เมื่อวัยรุ่นมีปัญหา ถือว่าเป็นแหล่งปรึกษาที่ดี					
15	ความรู้เรื่องเพศศึกษาที่สอนในครอบครัว หรือโรงเรียน เป็นประโยชน์มากในการนำมาใช้ในชีวิตประจำวัน					
สุขภาพทางเพศ						
16	บุคคลในครอบครัวมีการอธิบายให้ท่านฟังเรื่องเพศสัมพันธ์ การเกิดของมนุษย์ การตั้งครรภ์ และการ					

	คลอดบุตร					
17	ครอบครัวของท่านสอนให้ป้องกันตัวเองจากการถูกล่วงละเมิดทางเพศ					
18	ในครอบครัวท่านมักจะแสดงออกในการพูด อ่าน หรือแนะนำข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติตนในการดูแลสุขภาพทางเพศและการปรับตัวทางเพศเพื่อนำไปใช้ในชีวิตรประจำวัน					
19	ครอบครัวของท่านสอนให้ท่านรู้จักการป้องกันการตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควร					
20	ครอบครัวของท่านสอนให้ท่านรู้จักโรคทางเพศ การดูแลตัวเอง และการป้องกัน					
พฤติกรรมทางเพศ						
21	บุคคลในครอบครัวมีการแนะนำให้ท่านปฏิบัติตนให้เหมาะสมกับบทบาทสถานะทางเพศ กริยามารยาท การพูดจา และการแต่งกาย					
22	ครอบครัวของท่านพูดคุยเรื่องเพศศึกษากับท่านโดยใช้สื่อต่างๆช่วย เช่น หนังสือ รูปภาพ และวิดีโอ					
23	ครอบครัวท่านสอนให้ท่านหลีกเลี่ยงการเล่นถูกเนื้อต้องตัวกัน กับเพื่อนเพศตรงข้าม					
24	ครอบครัวของท่านส่งเสริมให้มีความสำคัญกับความเท่าเทียมในสังคม เช่น เพศชาย หญิง เพศทางเลือก เป็นต้น					
25	ครอบครัวของท่านอบรม สั่งสอนท่านว่าให้เกียรติเพศตรง					

	ข้ามอยู่เสมอ					
สังคม และวัฒนธรรม						
26	ท่านรู้สึกลำบากใจในการพูดคุยเรื่องเพศกับบุคคลในครอบครัว					
27	ท่านมีความคิดเห็นเรื่องเพศเป็นของตนเอง และแสดงออกอย่างเสรี					
28	ท่านรู้สึกว่าเรื่องเพศเป็นเรื่องธรรมชาติมีความเกี่ยวข้องกับมนุษย์ทุกคน					
29	ครอบครัวของท่านมักจะแสดงพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมตามวัฒนธรรมประเพณีที่ดั่งาม เพื่อเป็นตัวอย่างให้กับท่านเรียนรู้ตาม					
30	ครอบครัวของท่านปลูกฝังทัศนคติ ผู้หญิงควรรักษานวลสงวนตัวและผู้ชายควรให้เกียรติกับเพศตรงข้าม					

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ – ชื่อสกุล	นาย สง เหว่ย
วัน เดือน ปีเกิด	2 กรกฎาคม 2538
สถานที่เกิด	คุนหมิง ประเทศจีน
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	แฟปเตอร์วันอีโคริชดา – ห้วยขวาง ถนนประชาอุทิศ แขวงห้วยขวาง เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร 10310
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2558	หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตการจัดการธุรกิจระหว่างประเทศ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
พ.ศ. 2562	หลักสูตรการศึกษานิเทศศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาการสื่อสาร เชิงกลยุทธ์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ

มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
ข้อตกลงว่าด้วยการอนุญาตให้ใช้สิทธิสารนิพนธ์

วันที่...20... เดือน.....มกราคม..... พ.ศ.....2564.....

ข้าพเจ้า (นาย/นาง/นางสาว).....**สง. เหว่ย**.....อยู่บ้านเลขที่.....55/2.....
ซอย..... ถนน.....ปทุมธานี-สามโคก..... ตำบล/แขวง..... บางโพธิ์เหนือ.....
อำเภอ/เขต.....สามโคก..... จังหวัด.....ปทุมธานี..... รหัสไปรษณีย์.....12600.....
เป็นนักศึกษาของมหาวิทยาลัยกรุงเทพ รหัสประจำตัว.....7620300694.....

ระดับปริญญา ☐ ตรี ☒ โท ☐ เอก

หลักสูตร.....นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต.....สาขาวิชา.....การสื่อสารเชิงกลยุทธ์..... คณะ.....นิเทศศาสตร์.....

ซึ่งต่อไปนี้จะเรียกว่า **“ผู้อนุญาตให้ใช้สิทธิ”** ฝ่ายหนึ่ง และ

มหาวิทยาลัยกรุงเทพ ตั้งอยู่เลขที่ 9/1 หมู่ 5 ถนนพหลโยธิน ตำบลคลองหนึ่ง อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี 12120 ซึ่งต่อไปนี้จะเรียกว่า **“ผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิ”** อีกฝ่ายหนึ่ง

ผู้อนุญาตให้ใช้สิทธิ และ ผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิ ตกลงทำสัญญากันโดยมีข้อความดังต่อไปนี้

ข้อ 1. ผู้อนุญาตให้ใช้สิทธิขอรับรองว่าเป็นผู้สร้างสรรค์และมีสิทธิแต่เพียงผู้เดียวในงานสารนิพนธ์

หัวข้อ.....พฤติกรรมกรรมการสื่อสารในครอบครัวมีผลต่อการเรียนรู้ด้านเพศศึกษาของวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร.....

ซึ่งถือเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรนิเทศศาสตรมหาบัณฑิต.....ของมหาวิทยาลัยกรุงเทพ
(ต่อไปนี้จะเรียกว่า **“สารนิพนธ์”**)

ข้อ 2. ผู้อนุญาตให้ใช้สิทธิตกลงยินยอมให้ผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิ ใช้สิทธิโดยปราศจากค่าตอบแทนและไม่มีกำหนดระยะเวลา ในการนำสารนิพนธ์ ซึ่งรวมถึงแต่ไม่จำกัดเพียงการทำซ้ำ ดัดแปลง เผยแพร่ต่อสาธารณชน ให้เช่าต้นฉบับหรือสำเนาอื่น ให้ประโยชน์ในสารนิพนธ์แก่ผู้อื่น อนุญาตให้ผู้อื่นใช้สิทธิโดยจะกำหนดเงื่อนไขอย่างหนึ่งอย่างใดหรือไม่ก็ได้ ไม่ว่าทั้งหมดหรือเพียงบางส่วน หรือการกระทำอื่นใดในลักษณะทำนองเดียวกัน

ผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิมีวัตถุประสงค์ในการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลของผู้
อนุญาตให้ใช้สิทธิ เพื่อให้เป็นไปตามข้อตกลงว่าด้วยการอนุญาตให้ใช้สิทธิในสารนิพนธ์ ของผู้อนุญาตให้ใช้สิทธิ
ตลอดไป โดยข้าพเจ้าในฐานะผู้อนุญาตให้ใช้สิทธิ ตกลงยินยอมให้ผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิทำการจัดเก็บ
รวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลดังกล่าวของข้าพเจ้าได้

ข้อ 3. หากกรณีมีข้อขัดแย้งในปัญหาสิทธิในสารนิพนธ์ ระหว่างผู้อนุญาตให้ใช้สิทธิกับบุคคลภายนอกก็ดี หรือระหว่างผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิกับบุคคลภายนอกก็ดี หรือมีเหตุขัดข้องอื่นๆ เกี่ยวกับสิทธิ อันเป็นเหตุ ให้ผู้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิไม่สามารถงานนั้นออกทำซ้ำ เผยแพร่ หรือโฆษณาได้ ผู้อนุญาตให้ใช้สิทธิยินยอม รับผิดและชดใช้ค่าเสียหายแก่ผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิในความเสียหายต่างๆ ที่เกิดขึ้นแก่ผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้ สิทธิทั้งสิ้น

สัญญานี้ทำขึ้นสองฉบับ มีข้อความถูกต้องตรงกัน คู่สัญญาได้อ่านและเข้าใจข้อความในสัญญานี้โดยตลอดแล้ว จึงได้ลงลายมือชื่อไว้ต่อหน้าพยานเป็นสำคัญ และเก็บไว้ฝ่ายละฉบับ

ลงชื่อ ผู้อนุญาตให้ใช้สิทธิ
(นาย สง เหว่ย)

ลงชื่อ ผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิ
(ดร.อัญธิภา จุลพิสิฐ)
ผู้อำนวยการสำนักหอสมุดและพื้นที่การเรียนรู้

ลงชื่อ พยาน
(รองศาสตราจารย์ ดร.รัตนสุตา ปุณณะหิตานนท์)
ผู้อำนวยการหลักสูตร/ผู้รับผิดชอบหลักสูตร

ลงชื่อ พยาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิริวรรณ รุจิพงษ์)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย